

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్



ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యుగేశక్తి గాయత్రి



సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం

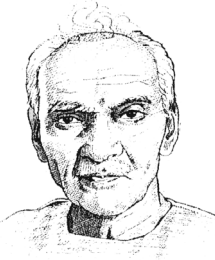
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

<p>సంకల్పం - సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణీ మాతాభగవతీ దేవి శర్మ</p>	<h2>సంస్కృతీమూర్తి-పరమ పూజ్య గురుదేవులు</h2>
<p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా సంపాదక ఓంఠలి కందర్ల రామసుబ్రహ్మణ్య ప్రాఫెసర్ సూరిశ్రీరామకృష్ణ డాక్టర్ టిమ్మూరి సి.వి. శ్యామల రావు ఓ.వి.ఆర్. మూర్తి</p>	<p>భారతదేశపు సంస్కృతి యొక్క దివ్య ఆకాశం ప్రచండ భావనల సమూహాలతో, అతి సరసమైన భావనలనే నక్షత్రములతో నిండి ఉన్నది. లెక్కింప శక్యంకాని అనంత కోటి తారకలు, ఈ అన్నిటి తారకల యొక్క ఉజ్వల ప్రకాశం గూడుకట్టుకొని, పేరుకొని, గట్టిపడి ఒక మూర్తిగా ఏర్పడితే పరమ పూజ్య గురుదేవుల స్వరూపంగా అవుతుంది.</p>
<p>సంపుటి 9 - సంచిక 9 జనవరి 2009</p> <p>విడిపుటి రూ॥ 10.00 సం॥ చందా రూ॥ 110 3 సం॥ చందా రూ॥ 310 10 సం॥ చందా రూ॥ 1050</p>	<p>సంస్కృతీమూర్తి (అనగా మూర్తిభవించిన సంస్కృతి పురుషులు అను అర్థంలో ఈ పదం వాడబడుతోంది.) యగు పరమ పూజ్య గురుదేవులలో దేవ సంస్కృతి యొక్క అన్ని తత్వములు మూలతః సారరూపంలో మూర్తిభవించి ఉన్నాయి. వారి వ్యక్తిత్వంలో భావనలు సజలతతో (అనగా సరసత), ఆలోచనలు తీవ్రతతో నిండి వుంటాయి. వారు సజల శ్రద్ధ (ప్రేమతో కూడిన శ్రద్ధ), ప్రఖర ప్రజ్ఞ (ప్రచండమైన ప్రజ్ఞ, లేదా సమర్థత) మూర్తిభవించినమూర్తి, వందనీయ మాతాజీ వారికి ,నీడ వంటివారు. వారి వెంటనంటియే ఉంటారు. ఆమెలో దివ్యసంస్కృతి యొక్క మాధుర్యము, మనోహరత్వము నిండి ఉంటాయి.</p>
<p>Please send drafts in favour of SRI VEDAMATA GAYATRI TRUST BUSINESS DIVISION, HYDERABAD</p> <p>సలహాలు, సూచనలకు : శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు 040-23700722</p>	<p>గురుదేవుల గ్రంథాలను చదువుతూఉంటే, మనచుట్టూ వారి తపశ్శక్తి ప్రసరించి, తిరుగుతూ ఉంటుంది. వారి వాక్కులు ఒక్కొక్కసారి మనల్ని చేరదీస్తాయి. ఓదారుస్తాయి. బుజ్జగిస్తాయి. మరొకసారి మనల్ని ఆహ్వానిస్తాయి. మన యొక్క అనుభూతిని దృఢపరుస్తాయి. వారి మాటలలో ప్రాణముంటుంది. అధికారముంటుంది. ఆత్మవిశ్వాసముంటుంది. నిర్భీతి ఉంటుంది. ఈ సమర్థత అంతా వారి ఆధ్యాత్మిక సాధననుంచి పుట్టుకొచ్చిందే. వారి వాక్యాలను విన్నవారు , లేదా చదివినవారు, ఈ దివ్య స్ఫూర్తును పొందకుండా ఉండలేరు.</p>
<p>వారి భాష మిక్కిలి సరళం. తేలికయినది. అర్థములను వివరించేదేగాక పాఠకుల హృదయాలను స్పృశింపతగినది. మానవ జీవితం లేదా సంస్కృతి, గతం లేదా వర్తమానం, మతం లేదా సైన్సు, ప్రాచ్యం (తూర్పు) లేదా పాశ్చాత్యం, ఏ అంశం తీసుకున్నా, దానినే, దానిలోని ఒక్కొక్క రహస్యాన్నీ, విశేషాన్నీ వారు విడమరించి, విప్పి చెప్తుంటే పాటలోని ఒక చరణాన్ని అనేక స్వర ప్రసారలతో, అనేక పద్ధతులతో, గానం చేస్తున్న గాయకుడా ! అని, అనిపిస్తుంది. వారు దేవ సంస్కృతిలోని ఒక్కొక్క అంశాన్నీ, రహస్యాన్నీ మనకు తెలిసిన, నిత్య జీవితంలోని అనేకానేక ఉదాహరణల ద్వారా తర్కసిద్ధంగా నిరూపించి మన ముందు ఉంచుతారు. పరమ పూజ్య గురుదేవులు నిక్కచ్చిగా ఈ కాలపు సంస్కృతీ మూర్తియే. వారిలో భారతీయ సంస్కృతి సంపూర్ణంగా విస్తరించి, వికసించి దర్శనమిస్తుంది. మనుష్యునిలోకి దివ్యత్వాన్నీ, ఈ ధరాతలం మీదకి స్వర్గాన్నీ దింపడానికి వారు సంకల్పించారు. వారి సంకల్పాన్ని ఫలవంతమగునట్లు చేయడం ప్రతీ వ్యక్తి యొక్క బాధ్యత.</p> <p style="text-align: center;">★★★</p>	

అసలైన అభివృద్ధి నిరోధకాలు అక్కరలేని సందేహలే.

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం	1
సంస్కృతీమూర్తి-పరమపూజ్య గురుదేవులు	1
2. విషయ సూచిక	2
3. సద్గురు వచనామృతం	2
నీ అమరత్వాన్ని గుర్తించు	2
4. వేద మంత్రం : నిజాయితీలో సాత్వికత	3
5. సంస్కృతీ ధారకు నూతన జీవితం లభిస్తుంది	4
6. దివ్యమూర్తి భవ్యావతరణం	6
7. ఉపనయన సంస్కారము మేల్కొల్పే సాధకుని తీవ్రాభిలాష	8
8. గురుదేవులే పరబ్రహ్మ	10
9. పూర్వ జన్మల అనుభూతి ఆత్మబోధను కలిగించింది	12
10. వేదమాత వారి చేతనత్వంలో అవతరించింది	14
11. మూడు పవిత్ర చిహ్నాలయెడ ప్రగాఢమైన శ్రద్ధ ఏర్పడింది	16
12. గార్హస్థ్యమే ఒక తపోవనమైంది	18
13. దేవాత్మా హిమాలయాలే వారి సంరక్షకులు	20
14. యజ్ఞమయ జీవితంలో పొంగే తపోజ్వాలలు	22
15. పురుషార్థ చతుష్టయమే వారి మూర్తిభవించిన విగ్రహం	24
16. ఆర్ష సాహిత్యపు పిలుపును వారు విన్నారు	26
17. రహస్య విద్యా-భారతీయ విజ్ఞానోద్ధరణ	28
18. సంస్కారాల ద్వారా సంస్కృతి స్థాపన	30
19. వయం రాష్ట్రే జాగృయామ పురోహితాః	32
20. తీర్థ చేతనను ఉద్ధరించిన నాయకుడు	34
21. జనులకు శిక్షణనిచ్చు మత విధానాల స్థాపకుడు	36
22. జీవన సాధనలోని మహత్తర అంశం	38
“ఆత్మవత్సర్వభూతేషు”	38
23. ఉదార చరితులకు ఈ ప్రపంచమే కుటుంబం	40
23. ప్రజా నాయకులను తయారుచేయు విధానానికి నూతన వికాసం	42
24. వార్తలు	44



సద్గురు వచనామృతం

నీ అమరత్వాన్ని గుర్తించు

పరమాత్మయొక్క సృష్టిలో అంతా సుఖమే. దుఃఖం అన్న జాడయే లేదు. అయితే- జనం తమ నిజ స్వరూపాన్ని గుర్తించడానికి ఇష్టపడకపోవడమే నమస్యలన్నింటికీ, సంక్షోభాలన్నింటికీ మూలకారణం. కుమారుడు ధనవంతుడైన తన తండ్రికి దూరమైనాడు. తాను పేదవాడినని భ్రమిస్తున్నాడు. అతడి శరీరం, ప్రాణం, మనస్సు అస్తవ్యస్తం అయినాయి. ఎందుకంటే- తన తండ్రి ఎంత క్రమబద్ధుడో, ఎంతగా వికాసం పొందాడో, ఎంతటి హృదయ వైశాల్యం కలిగినవాడో అతడికి తెలియనే తెలియదు. మనిషి తన అమర స్వరూపాన్ని గుర్తిస్తే- ఈ విశిష్ట లక్షణాలు అతడిలో తక్షణం కానవస్తాయి.

పాడి ఆవు దూడ, పాడి ఆవే అవుతుంది. తీయమామిడి జాతినుండి ఉత్పన్నం అయిన మామిడిచెట్టు ఆ తీయదనాన్ని కలిగి ఉంటుంది. నారింజ చెట్లకు నిమ్మకాయలు కాయవు. మనిషి తన అమర స్వరూపంలో ఈశ్వరీయ గుణాలతో పొంగిపొరలుతున్నాడు. అయితే అతడిలోని ఈ గొప్పతనం అజ్ఞాన అంధకారంలో దాగి ఉంది. మనిషి తన తండ్రి అయిన పరమాత్మ యొక్క గుణాలకూ, ఐశ్వర్యానికీ, వైభవానికీ అనుగుణంగా తన జీవన క్రమాన్ని రూపొందించుకుంటే- అతడి శక్తులు దాగి ఉండవు; తన తండ్రివలె సత్-చిత్-ఆనంద రూపుడుగా అతడు తనను తాను గుర్తిస్తాడు.

మీరు మిమ్మల్ని రక్షం, మాంస, మజ్జ మున్నగు వాటితో తయారైన క్షుద్ర శరీరంగా మిమ్మల్ని మీరు పరిగణించకండి. మీరు ఆత్మ. ఈ వాస్తవాన్ని, ఈ సత్యాన్ని పూర్తిగా అవగాహన చేసుకోండి. తన అమరత్వాన్ని గుర్తించడానికే, కనుగొనడానికే ఆత్మ మనుష్య శరీరంలోనికి అవతరించింది.

★★★

ఆర్పించాలని గుర్తుంచుకో - ఏదైనా పొందాలనుకుంటే .

వేద మంత్రం

నిజాయితీలో సాత్వికత

మా ప్రగామ పథో వయం మా యజ్ఞాదింద్ర సోమినః ।

మాస్త స్థుర్వో అరాతయః ॥

(ఋగ్వేదం 10/57/1, అధ్యవేదం 13/1/59)

భావార్థం : ధనం వల్ల పొరబడిన జనులు చెడు మార్గమున నడుస్తుంటారు. ధనాన్ని సంపాదించుకోవాలి కాని ఉన్నట్టులు కాకూడదు. దానశీలురు కావాలి.

సందేశం : ప్రజలు సన్మార్గంలో నడిచినప్పుడే సమాజానికి ఉన్నతి కలుగుతుంది. అసత్య మార్గం ఎప్పుడూ పతనానికి దారితీస్తుంది. సన్మార్గంలో నడిస్తే సమాజంలో నైతికత, పవిత్రత, శుద్ధత వస్తాయి. సమాజంలో అశుద్ధి, అనైతికత ఉంటే అవి జనంలో ఆంతరంగిక దోషాలను ఉత్పన్నం చేస్తాయి, కాబట్టి ఎన్నడూ అసత్య మార్గాన్ని ప్రోత్సహించకూడదు.

పీడించేవారు, స్వార్థపరులు సమాజ శత్రువులు. వీరు సమాజాన్ని లోలోపల తొలిచివేస్తుంటారు. సమాజం నుండి ఈ శత్రువులను శీఘ్రాతి శీఘ్రంగా బయటికి పారడ్రోలాలి. సమాజంలో అందరూ ఈశ్వరుని దివ్యగుణాలను అంగీకరించి సన్మార్గంలో నడవాలి. యజ్ఞీయ భావనతో అందరి మేలు కోసం పురుషార్థంచేస్తూ ఉండాలి. హాని, దుఃఖం కలిగించే పాపకర్మల నుండి తమను రక్షించుకోవాలి. ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ పుణ్య సంచయంకోసం సర్వసులభము, లాభదాయకమైన మార్గంలో ముందుకువెళ్తూ ఉండాలి.

అటువంటి పురుషార్థంతో, సంయమ జీవనంతో ఏ అనుదానం వరదానం ప్రాప్తిస్తుందో దానిని ఈశ్వరుని కృపగా భావించాలే కానీ అహంకరించకూడదు. అన్నీ ఈశ్వరునివే. మనం ఆయన పని మనుషులం. ఆయన మనలను ఏ కార్యానికి నియోగించారో దానిని పూర్తి మనస్సుపెట్టి చేశాము. ఫలితంగా ఆయన మనకు ఏమిచ్చాడో అది కూడా ఆయనదే. ఎప్పుడు ఆ ధనాన్ని మనది అనుకునే పొరపాటు పడతామో అప్పుడే మనస్సులో అహంకారం వస్తుంది. వాస్తవానికి అది మన క్షుద్రత్వాన్ని తెలియజేస్తుంది. మనం ఏది సంపాదిస్తామో దానిలో ఒక భాగం ధర్మం కొరకు, ఒక భాగం యశస్సు కొరకు వినియోగించే సంప్రదాయమున్నది. 'ధర్మాయ యశసే కర్ణాయ ఆత్మనే స్వజనాయచ'. సంపాదనను ఈ విధంగా ఐదు భాగాలుగా చేయాలి. దానం చేసేటప్పుడు పాత్రత ఉన్నదా లేదా చూడాలి. దానం చేయటం ఇతరులకు ఉపకారం కాదు. మనకే ఉపకారం చేసుకున్నట్లు. దానం చేసేటప్పుడు మనము ఏ కోరిక, ఆపేక్ష లేకుండా చేయాలి. ప్రతిఫలం ఆశించి చేసే దానం దానం కాక వ్యాపారం అవుతుంది. దాన రూపంలో కొద్దిగా ఇచ్చి దానికి బదులుగా గౌరవం, ప్రతిష్ఠ, పదవి, పేరు, కీర్తి కోరుకోవటం పూర్తిగా తప్పే.

దానం ఇవ్వాలంటే ధైర్యం, ఆత్మవిశ్వాసం చాలా అవసరం. నాలో సంపాదించే సామర్థ్యమున్నదనే విశ్వాసమున్నప్పుడే దానం ఇవ్వగలడు, ఇస్తాడు. అయోగ్యుడు, అసమర్థుడైనవాడు ధనాన్ని వాటేసుకుని ఉంటాడు. దానమిచ్చే సమయంలో మనకు సేవక భావం కలగాలి. సహస్రశీర్షుడు, సహస్ర బాహువు, సహస్రపాదుడు ఐన విరాట్ సమాజ పురుషుని మనం 'పత్రం, పుష్పం ఫలం తోయమ్' పూజ చేస్తున్నట్లు అంతఃకరణలో భావించాలి. ఎవరైనా ఈశ్వరుని అస్తిత్వాన్ని అంగీకరించినా అంగీకరించకపోయినా సమాజ అస్తిత్వాన్ని మహత్తునూ ఎవరూ కాదనలేరు. సమాజ ఉన్నతిలోనే మన ఉన్నతి ఉన్నది.

నిజాయితీగా జీవించటం ప్రబల ఇచ్చాశక్తి ఉన్నప్పుడే సంభవం. ఆత్మబలం, నిజాయితీ సాత్విక జీవన రథానికి రెండు చక్రాలు. ప్రగతి, సుఖశాంతుల కోసం, యశస్సు, కీర్తికోసం ప్రతి వ్యక్తి ఈ మార్గంలో నడిచేందుకు ప్రయత్నించాలి. స్వయంగా నిజాయితీ, పురుషార్థం, పరమార్థాల మార్గంలో నడుస్తూ ఇతరులను కూడా దానిలో నడిచేందుకు ప్రేరేపించాలి.

ప్రచండ ఆత్మబలమున్నప్పుడు మనుష్యునిలో అవినీతితో పోరాడే సామర్థ్యం జాగృతమవుతుంది. అవినీతితో సంపాదించే ధన ప్రలోభాన్నుండి తనను కాపాడుకోవటంలో సాఫల్యం లభిస్తుంది. మంచి కంటే చెడుకు ఆకర్షణ తీవ్రమని, దాని ఆక్రమణ చాలా తీవ్రము, దృఢమని అందరికీ తెలిసినదే. ఒకసారి దాని పంజాలో చిక్కుకుంటే దాని నుండి బయటపడటం చాలా కష్టం. అంతరంగంలోని దేవాసుర సంగ్రామంలో ఆత్మబలాన్ని పెంచుకొని దైవీగుణాలను ఆచరణలోకి తెచ్చుకున్నప్పుడే ఆసురీ శక్తులను పెకలించివేసే సామర్థ్యం కలుగుతుంది. ధైర్యంతో, మానసిక సంతులనంతో నిత్యం ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవాలి. మన దుష్ప్రవృత్తులను తొలగించుకునేందుకు కృషిచేయాలి.

జీవన లక్ష్యప్రాప్తికి ఇదే రాజమార్గం.

★★★

ప్రజలను ప్రేమించేవాడే దేశభక్తుడు.

సంస్కృతీ ధారకు నూతన జీవితం లభించింది

హిమాలయాల పర్వత సానువులలో వేదాలు మారు మ్రోగాయి. మంత్రాలు, ప్రతిధ్వనించాయి. సంస్కృతీ పుణ్యధార వెలువడింది. వైదిక సంహిత, బ్రాహ్మణారణ్యక ఉపనిషత్పూరాణ, తంత్ర దర్శనాదులు, ఈ ప్రవాహాన్ని తీవ్రతరం చేస్తూ వచ్చాయి. ఋషులు తమ తీవ్ర కఠోర తపస్సాధనల ద్వారా జీవితం, జీవి అస్తిత్వానికి సంబంధించిన అనేక అంశాలను (డైమెన్షన్లను) దర్శించి, జీవితాన్ని సద్వినియోగ పరచడానికి అనేక మార్గాలను అన్వేషించి, ఆ అన్వేషణాధారంగా “మనుష్యదేహోయంక్షుద్రకామయ నేష్యతే” - అనగా ఈ మానవ శరీరం హీనమైన కోరికల కోసం ఏర్పడలేదు అని తేల్చి చెప్పారు. అంతేకాక, క్షుద్రమైన (నీచమైన) కోరికలు పనుల వెంట పరిగెడుతున్నట్లైతే, మనల్ని దుఃఖాలు చుట్టుముట్టడం, విచారం, బాధల ముబ్బు లేదా పొర మన జీవితాల మీద పూర్తిగా కమ్మేస్తుందని కూడా చెప్పారు.

ఈ సంస్కృతీ పుణ్య ప్రవాహంలో ఒకప్పుడు సంపూర్ణ భారతదేశమునందలి స్త్రీ,పురుషులెల్లరూ స్నానమాడి - “కాకపికమాయె, బకమాయె రాయంచా” (కాకి కోకిలగాను,కొంగ హంసగాను మారుట) అను పుణ్యఫలము ననుభూతి పొందారు. మనుష్యులలో దివ్యత్వం మొలకెత్తి, పెంపొంది ధృఢమైనది. దివ్య పురుషులు, దివ్య మహిళలకు జన్మనీయగల ఈ సంస్కృతీ “దేవ సంస్కృతీ” అని అనిపించుకున్నది. ఈ దివ్య సంస్కృతీ ఒడిలో పెరిగిన వాడెవడైనా, దేవతామూర్తిగా అవకుండా ఉండలేడనే వాస్తవాన్ని విశ్వమంతా సత్యమని గుర్తించింది. భారతజాతి తన మేధా శక్తితో ప్రకాశిస్తూ, ఆత్మ చైతన్యంతో వెల్లివిరుస్తున్నప్పుడు అత్యంత శక్తివంతంగా ఉండేది. ఆ కాలం దేశ చరిత్రలో అత్యంతశక్తి భరితంగా ఉండేది. ఆ జాతిలో అత్యంత బలిష్ఠమైన, శక్తి వంతమైన వ్యక్తిత్వాలు మొలకెత్తి చిగిరించాయి.

ఏ జాతి అయినా - యౌవ్వనంలో ఉన్నప్పుడు, అభివృద్ధిలో ఉన్నప్పుడు, ఆ జాతి ప్రాణానికి ఉదయ కాలమైనప్పుడు, అప్పటి మానవులలో దైవత్వం, ఈ భూమిపై స్వర్గానుభూతి కనిపిస్తాయి. సంస్కృతీ పుణ్య ప్రవాహం యొక్క పవిత్రతను గ్రహించుకొను సమయములో భారత దేశం స్వర్ణ యుగాన్ని చూసింది, అనుభవించింది. అప్పుడు ఈ మానవ జాతికి వట్టిందల్లా బంగారం, ముట్టిందల్లా ముత్యం అనే రీతిలో విషాన్ని త్రాగినా

అమృతంగా మారేది. ముల్లును ముట్టుకున్నా అది పువ్వుగా పరిణమించేది. అడుగు పెట్టిన చోటల్లా బంగార మయ్యేది.

మన దేశంలో ఈ దివ్య సామర్థ్యం, ప్రజలు, దేవ సంస్కృతీ నియమాలను పాటిస్తున్నంత కాలం నిలిచి ఉండేది కానీ, ఈ అమూల్యమైన సంస్కృతి ఒడిలో ఆడుతూ, పెరుగుతూ సంస్కృతీ నియమాలను ఎప్పుడైతే నిర్లక్ష్యం చేశారో, దైవీగుణాలు, దివ్య సామర్థ్యం కూడా వీరిని వీడి పోయాయి. సంస్కృతీ ప్రవాహం కూడా మలినపడిపోయింది. మలినాలు పెరిగి తేజం క్షీణించుట జరిగింది.

గత కొన్నివేల సంవత్సరాలుగా భారతదేశం మిక్కిలి బలహీనపడి, దీనంగా జీవిస్తూ ఉండటానికి ఇదే కారణం. సూర్యాస్తమయం అయిపోయింది. సూర్యోదయపు జ్ఞాపకాలు వస్తూ ఉంటాయి. అన్ని వైపులా చిమ్మచీకటి. మనసేమో దైన్యంతోను, హీన భావంతోను నిండి ఉంది. అడుగు వేయాలంటే భయం వేస్తుంది. క్రొత్త మార్గంలో నడవాలంటే భయం వేస్తుంది. పాత ఆచారాల వెంట నడవటమే బాగుందనిపిస్తుంది. రివాజులు, పడికట్లు ప్రధానమై పోయాయి. కొత్త మార్గంలో ఆలోచించడం, కొత్త నిర్ణయాలు తీసుకోవడం, కొత్త త్రోవలో ముందుకు దూసుకొని పోవడం లాంటివి చేయడానికి ధైర్యం చాలటంలేదు. ఇటువంటి బలహీనమైన క్షణాలలో అమృతాన్ని త్రాగాలన్నా భయమే. ఏమో విషమేమో! మనకు తెలియనిది, పరిచయం లేనది. దీన్ని త్రాగితే ఛస్తామో, బ్రతుకుతామో తెలియదు. ఎటుచూసినా భయాందోళనలే! ఈ సమయంలో సంస్కృతీ పుణ్య ప్రవాహాన్ని శోధించి, నూతన సూర్యోదయ సంకల్పాన్ని తీసుకొని ఒక కంఠం ఖంగుమని మ్రోగింది. హిమాలయాలలో తపస్సాధన యొక్క తేజస్సు మరల వ్యాపించింది. వేదాల సారం, సాధనా శక్తుల ప్రతి రూపంగా గాయత్రీ మాత తిరిగి అవతరించడం జరిగినది. పరమ పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య రూపంలో సంస్కృతీ పుణ్య ప్రవాహంలో తిరిగి పవిత్రత దిగివచ్చింది. ఆ ప్రవాహపు నడకలో వచ్చిన మందగమనం తిరిగి తీవ్ర గమనపు ఊపు అందుకుంది. ఋషుల వాక్కులను ఋషులే ఉద్బోధింప జేయగలరనేది సత్యం. మరి ఋషి ఎవరు? తనలో వెలుగుతూ ఉన్న పరాత్పరుడైన భగవంతుని గుర్తించి, గ్రహించి ఆ అంతర్బోధను

మద్యపానానికి మరో కొమ్మ ధూమపానం.

పొందగలిగిన వాడు అని అర్థం. ఋషుల భాషలో చెప్పవలసి వస్తే వెలువల అన్ని వైపులా, మన అందరి లోపలా ప్రకాశిస్తూ ఉన్న “ఋతము” (సత్యము)ను గ్రహించి, విరాట్ విశ్వపు అణువణువును కలిపి ఉంచగలిగే అంతఃసూత్రమును వెదకి పట్టుకోగలిగిన వాడు అని అర్థం.

శాశ్వత ఋక్కులను వాఖ్యానించు సందర్భంలో పూజ్య గురుదేవులు చెప్పిన మాటలు అన్నీ కూడా (వేద) ఋక్కులే. నిరంతరం ప్రవహించే అదృశ్య శక్తి ప్రవాహం- ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా, ఏ కాలంలో నైనా వెల్లడి అయితే అది కేవలం సంపూర్ణ బుద్ధి వికాసం గల మహాత్ముల వాక్కుల ద్వారా మాత్రమే అవుతాయి. లోగడ వేదాలు, తదితర ఉత్తమ గ్రంథాలలో మహోత్తుంగ తరంగ తరంగిత ఆ మహా ప్రవాహం, ఈనాడు అంతర్వాహినిగా, తీర్థంగా, పూజ్య శ్రీ గురుదేవులైన పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యులవారి లయ బద్ధమైన, లోతైన, సుస్పష్ట నిర్ణయాల ద్వారా, పరిశుద్ధము చేయబడిన సంస్కృతి యొక్క వృణ్యజల ప్రవాహంగా రూపుదిద్దుకున్నది.

వీరి వాక్కులు శాశ్వతాలు మాత్రమే కాదు. ప్రస్తుత కాలానికి సరిపడినవి. ఎందుకనగా ఈరోజులలో ఆధ్యాత్మికత సంప్రదాయమనే వలలో చిక్కుపడిపోయి, ఇరుక్కు పోయి ఉంది. మతము, రాజకీయాల చొరబాటుతో బాధామయంగా మారిపోయింది. బాహ్య విషయాల వైపుగా చేసే ప్రయాణం చివరికి మానవుడిని ఎక్కడిదాక తీసుకుపోతుంది? యంత్రాల బానిస అయిన మానవ లోకం లోనికా , లేక అణ్ణాస్త్ర యుద్ధంతో కాలి బూడిదైపోయిన నిర్జీవ ధరాతలానికా ! అనే ప్రశ్న విశ్వరూపంలా తాడెత్తున లేచి నిలబడుతుంది.

తమాషా అయిన సంగతి ఏమంటే, ఇన్ని రకాల ప్రమాదాలు ఉన్న పశ్చిమ దేశాలలో అక్కడక్కడ-అప్పుడప్పుడు అంతర్యాత్ర చేసి, వాస్తవమైన సంస్కృతి కొరకు అన్వేషణకై తపన లాంటిది ఆవిర్భవిస్తూఉంటే, ఇక్కడ మనదేశంలో ప్రతి వాడు కూడా తానే జ్ఞానిననీ, యోగిననీ భావించు కుంటూ ఉండటం చేత, దేని కోసమైనా అన్వేషణ, పరిశోధన చేద్దామనే అవసరం గాని, ప్రశ్న కాని పుట్టనే పుట్టడంలేదు. ఎందుకనగా, భగవద్గీత ఉపనిషత్తులలో నుండి కర్ణాకర్ణిగా వింటూ వచ్చిన సూత్రాలు ఉన్నాయి.

అయితే ఈ సూత్రాలు నిజానికి మిక్కిలి రహస్యాలు లోతైనవి. మహా అర్థవంతములు అయినా, వాటిని విని చదివినంతనే “మాకంతా తెలిసి పోయింది” అనే అహంకారం, మహా ప్రమాదకరమైనది. అది మనల్ని నాశనం చేయగలదు. ఇది మన దేశపు గుండెల మీద పెద్ద బండరాయిలా పడి, అంత శక్తి ప్రవాహం స్వేచ్ఛగా ప్రవహింప నీయకుండా చేస్తుంది.

మరి ప్రవాహమే నిలిచిపోతే కొత్త కొత్త దారులలో కొత్తకొత్త అన్వేషణలనే పువ్వులు ఎలా వికసిస్తాయి? బాహ్య దృష్టి అనే ఎండిపోయిన పొర క్రింద దాగి ఉండిపోయిన - సంస్కృతి రూపమైన సానుభూతి లేదా ప్రేమ అనే ప్రవాహం మోసాలు, విప్లవాలు కొట్లాటలు, యుద్ధాలు, మహాయుద్ధాలు అనే గ్రీష్మ తాపంలో హరించి పోతోంది గదా ! ఇప్పుడు మనం , మనలోని “వెలుగు”తో జీవించే ప్రయత్నం చేయడం చాలా అవసరం. పరమ పూజ్య గురుదేవుల “వాక్కుల”ను మననం చేయుటద్వారా ఆ వెలుగులో మునగడం చాలా చాలా సులభం. గురుదేవుల వాక్యాలు మానవులలోని చేతనత్వాన్ని దివ్యత్వమనే పరిమళంతో ఘమఘమ లాడుతున్నట్లుగా, ఆనందం వెల్లి విరియు చిరునవ్వులతో, నిండునట్లుగా చేయగలవు.

సంస్కృతి పురుషుడైన పరమపూజ్య గురుదేవులు సంస్కృతీ ప్రవాహానికి కొత్త ఉత్తేజాన్ని అందించారు. ప్రాణం పోబోతున్న భారతీయ యువత మానసిక చైతన్యానికి, కొత్త ప్రాణాన్ని అందించారు. వారు మూఢ విశ్వాసాలపై దండెత్తుతూనే ధర్మం, (మతము) సంస్కృతుల నిజ స్వరూపాన్ని గూర్చి తెలుసు కోవాలనే అవసరాన్ని కూడా యువతకు తెలియజేశారు. భారతదేశపు సుదీర్ఘ చరిత్రలో మానవ జాతి యొక్క శతాబ్దుల చరిత్రలో సంస్కృతీ ప్రవాహానికి కొత్త జీవితాన్ని అందివ్వడం అమూల్య అపూర్వ అద్భుత సంఘటన. లక్షలాది కోట్లాది జనులు పూర్తిగా తమని తాము ఒక సద్గురువునకు సమర్పించు కోవడం. వారికి, వీరు (సద్గురువు) సన్మార్గాన్ని చూపడం అనేవి, సంభవించాయి. భూనభోనాంతరాలలో “బలిహారీ గురు ఆపేకీ సంస్కృతి లియోబచాయ్” (సంస్కృతిని రక్షించిన గురుదేవా నీకు జయము)అను వ్యాఖ్యాన్ని మారుమ్రోగించాలనే కోరిక సహజంగానే వుడుతుంది.

★★★

ఈ నెలలో కనీసం అయిదుగురు వ్యక్తులను పత్రిక చందాదారులుగా చేర్పించండి.

వెలకట్టలేనిదే సేవ.

దివ్యమూర్తి భవ్యావతరణం

ప్రజ భూమి తనలో భారతీయ సంస్కృతి యందలి అన్ని మధుర అంశాలనూ అలంకరించుకున్నది. చైతన్యమహాప్రభు, వల్లభాచార్యులు, రూపగోస్వామి, జీవగోస్వామి మొదలగు సత్పురుషుల సాధనా క్షేత్రంగా విలసిల్లింది. మీరాబాయి ఇచ్చటనే ప్రేమమూర్తి అయింది. రసఖాన్ అనే భక్తవరుడు తాను ప్రతిసారీ పశువుగానో, వృక్తిగానో, చెట్టుగానో, పుట్టగానో, రాయిగానో, రప్పగానో అయినా సరే ఈ ప్రజ భూమిలోనే జన్మ ఎత్తాలని కోరుకున్నాడు. ప్రజమందలి నేలలోగల సాంస్కృతిక- ఆధ్యాత్మిక శ్రేష్ఠత్వము బ్రహ్మకు కూడా మనస్సు లాగేసేలా చేసింది. అందుకే విధి తన శాశ్వత లిఖితాన్ని లిఖించింది. దేవతా శక్తులు నూతన యుగపు చేతనాశక్తి రూపంలో పరమపూజ్య గురుదేవుల అవతరణని సంస్కృతీ పురుషుని రూపంలో దిగివచ్చే విధానాన్ని ఏర్పాటు చేశాయి.

కౌసల్యా దశరథులు, దేవకీ వసుదేవుల వలె దానకుంవరీ, రూపకిశోర్శర్మ గార్లను కూడా దేవతలూ, ఋషులు కలిసి అవతార మూర్తికి జన్మనిచ్చాలని ఎంచుకున్నారు. శ్రీపండిత రూపకిశోర్శర్మ ఆగ్రా ప్రాంతానికి చెందిన ఆవల్ఖేడా గ్రామానికి జమీందారు. దానకుంవరీ దేవి-ఆయన సహధర్మచారిణి. ఈ బ్రాహ్మణ దంపతుల్లో అచ్చమైన బ్రాహ్మణత్వం రూపుదాల్చి ఉండేది. పండితరూపకిశోర్శర్మగారు ఒకవైపు భారతీయ సంస్కృతిపై గాఢమైన నిష్ఠ గలవారు, సంస్కృతికి చెందిన వివిధ అంశాలలో కూడా వారు నిష్ణాతులైన పండితులు. ఆయన సంస్కృతంలో గొప్ప పండితులు. అంతేగాక జ్యోతిష్యము, ఆయుర్వేదంలో మంచి దిట్ట. భాగవతకథా సాధకుడుగా వారికి రాజులు మహారాజుల నుండి నన్యానాలు లభిస్తూండేవి. చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాలలోని ప్రజలలో వారి మీద గాఢమైన శ్రద్ధాభక్తులుండేవి.

శ్రీమతి దానకుంవరీ దేవి పరమ పవిత్ర సాధ్వీమతల్లి. వారిలో పవిత్రత నిండి ఉండేది. అనేక సంవత్సరాల సుఖమయ దాంపత్య జీవితం గడిచిన తరువాత ఒక రోజున ఆమెకు ఒక వెలుగుతో నిండిన చైతన్యం తన గర్భంలో ప్రవేశించినట్లుగా అనిపించింది. అప్పటినుండి ఆమెకు ఒక అపూర్వమైన ఉల్లాసం అనుభవంలోకి వస్తూ ఉండేది. ఆమె ముఖం చుట్టూ ఒక అలౌకికమైన తేజో పుంజమున్నట్లుగా అనిపించేది. ఇంట్లో వాళ్ళు, ఇరుగు పొరుగు

వాళ్ళకి ఆమె శరీరం నుంచి ఒక్కొక్కప్పుడు చక్కని సువాసనలు వస్తూన్నట్లుగా అనిపించేది. ఈ స్త్రీలందరూ తల్లి అయిన వాళ్ళే. వారికి గర్భధారణ లక్షణాలు పరిచయమే. కాని ఈ లక్షణాలు మరి వేరుగా ఉండేవి. వాళ్ళలో సగంమంది అప్పుడప్పుడు ఆమెకు దిష్టికూడా తీస్తూ “నీకడుపులో స్వయంగా కన్నయ్య ఉన్నట్లుగా తోస్తోంది. అందుచేతనే నీ ముఖం వైపు చూచుట కూడా కష్టమైపోతున్నది. నీ ముఖం మీద చూపే నిలవటంలేదు.” అని అంటూఉండేవారు.

దానకుంవరీదేవి కూడా తనలో వస్తూన్న ఈమార్పులను చూచి ఆశ్చర్యపడేది. ఆమె మనస్సులో ఎప్పుడు ఆధ్యాత్మిక పవిత్ర తరంగాలు లేస్తున్నట్లుగా ఉండేవి. గర్భవతి అయిన తరువాత విచిత్రమైన స్వప్నాలు రావటం మొదలైంది. వాటి ఆర్థాల కోసం ప్రయత్నించినా దొరికేవి కాకపోవటంతో వాటిని విచిత్ర స్వప్నాలని అనటం జరిగేది. ఈ స్వప్నాలను చూచిన తర్వాత చక్కని ఆధ్యాత్మిక తృప్తి, ఉల్లాసం వస్తూఉండేది. ఆమెకు తరచుగా హిమాలయాలు కలలో కనిపిస్తుండేవి. అప్పుడప్పుడు హిమాలయాల ముంగిటిలో ఒక తేజస్వి అయిన ఋషి యజ్ఞాన్ని నిర్వహిస్తూ కనపడేవారు. యజ్ఞ మంత్రాల ధ్వనితో ఆమె యొక్క ప్రాణం, మనస్సు ప్రతిధ్వనించి పోయేవి.

ఒక్కొక్క సారి మగత నిద్రలో ఉండగా సూర్యమండలాన్నుండి గాయత్రీ మహా మంత్రధ్వని తరంగాలు వచ్చి ఈమె రోమరోమాలలోకి వెళ్ళి కలిసిపోతున్నట్లుగా అనిపించేవి. గాయత్రీ మహామంత్రపు ఇంత చక్కని మనోహరమైన స్వరాన్ని ఆమె ఎన్నడూ విని ఉండలేదు. ఇంటిలోని పనులన్నీ చక్కబెట్టుకుని మధ్యాహ్నం వేళప్పుడు కొంచెం విశ్రాంతిగా పడుకుంటే అప్పుడు అనేక మంది దేవతలు, దేవతా స్త్రీలు ఆమె ఎదుట చేతులు కట్టుకుని అందరూ తనని స్తుతిస్తున్నట్లుగా అనిపించేది. తనకి వచ్చే ఈ కలలను గురించి ఆమె తన భర్తతో చర్చిస్తూండేది. ఆమె భర్త కూడా ఈమెలో వస్తున్న మార్పులను గమనించి ఆశ్చర్యపడుతూండేవారు. ఆయన ఆమెతో “నీవు ఒక దివ్య శిశువునకు జన్మనీయ బోతున్నట్లుగా తోస్తున్నది.” అని వివరించి చెప్పి ఏదో ఒక అనిర్వచనీయమైన ప్రగాఢానుభూతిలోకి జారుకునేవారు.

హృదయం ఉన్నదనడానికి గుర్తింపు భూతదయ.

ఇవి రోజు, తరచుగా కనిపించే మాములు కలలు. ఇవి కాక గర్భిణిగానున్న తొమ్మిది నెలల కాలంలో తొమ్మిది ప్రత్యేకమైన కలలను దానకుంవరీదేవి చూచింది.

మొదటి నెలలో ఈమె యమునా నదికి వెళ్ళింది. యమునా నదిలో చంద్రుడు తేలుతూ, ఈదుతూ కన్పించాడు. అప్పుడు ఆమె తన అరచేతులతో ఆ చంద్రుణ్ణి తీసుకొని నీటితో సహా త్రాగిన తరువాత ఆమెకు ఆ చంద్రుడే తన గర్భంలోకి దిగివచ్చినాడని అనిపించింది.

రెండవ నెలలో ఎవరో తన గర్భాశయాన్ని ఒక ఆశ్రయస్థానంగా చేసినట్లు లోపలికి చూస్తే అందులో భగవంతుని ముఖం కనిపించగా దానినిచూచి ఆశ్చర్యపోయినట్లు కలలో కనపడింది.

మూడవ నెలలోని స్వప్నంలో ఆమె పెరుగు చిలుకుదామని కూర్చుంటే పెరుగు ముంతలో వెన్నముద్ద బదులు సూర్యగోళము వస్తున్నట్లుగా చూచింది.

నాలుగవ నెలలో ఆమె వాకిట్లో కూర్చుని గోధుమలు చెరుగుతుండగా, చేటంతా నక్షత్రాలతో నిండి పోయినట్లుగా కలవచ్చింది.

ఐదవ నెలలో ఆమె భూమిలోపల నుండి, నీటిలో నుండి పైకి వస్తున్న ఒక ధ్వనిని కలలో విన్నారు. ఆమె ఆ కలలోనే ఈ గానము మమతాసురాగాల గీతమా లేక భగవంతుని శరీరం నుండి వస్తున్న గానమా అని అనుకున్నారు. అంతేకాక కస్తూరి మృగానికి తన నాభినుండి కస్తూరి వాసన వచ్చినట్లుగా ఆమెకు అనుభూతి కలిగింది కలలో. కలలోనుంచి మెలకువ వచ్చిన తరువాత కూడా తన శరీరమునుండి కస్తూరి వాసన వస్తున్న అనుభూతి కొనసాగింది.

ఆరవ నెలలో హిమాలయాలలోని మానస సరోవరంలో నుండి ఒక హంస ఎగురుతూ వస్తున్నట్లుగా కలలో కనపడింది. మెలకువ వచ్చిన తరువాత ఆమెకు తన గర్భంలో హంస రెక్కలు కదులుతున్న అనుభూతి కలిగింది.

ఏడవ నెలలోని స్వప్నంలో సూర్యమండలంలో నుండి ఒక కొబ్బరికాయ వచ్చి ఈమె కొంగులో పడినట్లు, ఇంటి గుమ్మం వద్ద మనుష్యులు పెద్ద గుంపుగా ఆ కొబ్బరికాయ ప్రసాదం కోసం వచ్చి నిలబడిట్లుగా కనపడింది.

ఎనిమిదవ నెలలోని కలలో ఆమెకు అంతర్దృష్టి లభించింది. అందులో ఆమె ఆ పిల్లవానికి తొడగటానికి ఒక బట్టను కాంతి కిరణాలతో నేస్తున్నట్లుగా కల వచ్చింది. ఆ బట్ట నేస్తుంటే ఆమెకు ఇది నిజంగా జరుగుతున్నట్లు ఆ వస్త్రము నిజమైనదని అనిపించింది. అంతేకాక సూర్య-చంద్ర కిరణాలు కూడా ఈ బట్ట నేయుటకు కూడా సరిరావని అనిపించింది.

మెల్లమెల్లగా తొమ్మిదవ నెల వచ్చింది. ఈ నెలలో కూడా ఆమె ఒక స్వప్నాన్ని చూచింది. అందులో ఆమె, తన గర్భస్థ శిశువుకు తలవంచి నమస్కరిస్తుట్లుగా కనపడింది. శ్రీమతి దానకుంవరీ దేవికి తన గర్భంలో ఉన్నది తన వాడు కాదు, పరాయివాడు కాదు, అతడు చలించని యోగి, సదాశివుడు, సంస్కృతీ పురుషుడు, కొద్దికాలంపాటు తన గర్భాన్ని ధన్యం చేయడానికి దిగివచ్చాడని అనిపించడం మొదలుపెట్టింది. కలలోనే గాలుల హోరులో “అభ్యుత్థానమధర్మస్య-తదాత్మానం సృజామ్యహం” అను చరణ ప్రతిధ్వని వినగలిగింది.

ఈ ప్రతి ధ్వని ఆమె ఆత్మలో ఎంతో చక్కగా వంటపట్టింది. దీని సమ్మోహన శక్తి ఆమెకు ప్రసవ వేదన కూడా తెలియనంత ప్రబలంగా ఉంది. ఆమె ఆ అనుభూతిలో మునిగి తనను తాను మరచిపోయింది. ఆ మగత-వీడేటప్పటికి, ఇంటిలోని వారు, ఇరుగుపొరుగు వారు మగబిడ్డను కన్నండుకు తనని అభినందించుటం తెలియవచ్చింది. పండిత రూప కిశోర్ శర్మ గారికి పుత్రుడు పుట్టిన సంగతి వినగానే ఆయన తనకుమారునికి “శ్రీరాముడు” అని పేరుపెట్టారు. వారి జ్యోతిషగణనను అనుసరించి ఈ బాలుడు శ్రీరామునివలె మర్యాదను పాటించువాడు, వినయ విధేయతలు గలవాడు, గొప్ప తపశ్శాలి, దైవీ సంస్కృతిని ఉద్ధరింపగలవాడు కావలసియున్నది. ఈ బాల రాముని జన్మతిథి విక్రమ శకం 1967 ఆశ్వీజ బహుళ త్రయోదశి మన ప్రస్తుత కేలండరు ప్రకారము 20 సెప్టెంబరు 1911 ఈ రోజు నవ యుగపు సాంస్కృతిక చైతన్యపు అవతరణ జరిగింది. ఇక సంస్కృతీ పురుషుడైన మన శ్రీరాముని జీవితంలో దివ్య సంస్కృతి యొక్క వివిధ అంశాలు వికసింప వలసిఉన్నాయి.

★★★

**ఈ పత్రికను మీరు చదివిన తర్వాత
ఈ నెలలో అయిదుగురిచేత చదివించండి.**

మానవుని దానవుడిగా మార్చేది ఈర్ష్య - మాధవుడిగా మార్చేది కరుణ.

ఉపనయన సంస్కారాన్ని మేల్కొల్పే సాధకుని తీవ్రాభిలాష

సంస్కారాలే సంస్కృతిని నిర్మిస్తాయి. బాల శ్రీరాముడు (మన గురుదేవులు) సంస్కారాలతో పవిత్రమైన వాతావరణంలో మెల్ల మెల్లగా పెరిగి పెద్దవాడవుతున్నాడు. తండ్రిగారైన పండిత రూప కిశోరులు, తల్లి దానకుంవరిలు తమ బిడ్డడికి బాల్యంలో చేయించవలసిన సంస్కారాలు అన్నీ చేయించినారు. సంస్కార ప్రక్రియలోని మొట్టమొదటి సంస్కారం జాతకర్మతో ఆరంభించి నామకరణం, అన్నప్రాసన, చౌలము, (చూడాకరణము), విద్యారంభం, దాక వచ్చింది. తల్లిదండ్రులు వీరిని సంస్కారాలతో సంస్కరించు చున్నప్పటికీ వీరికి జన్మజన్మల నుండి వచ్చిన సంస్కార సంపదేమీ తక్కువ కాదు. బాల్యంనుండి కూడా జీవిత లక్ష్యం, పరమార్థం వీరికి తెలుసు. వారు స్వయంగా మేల్కొని (జీవిత పరమార్థం యెడల) ప్రపంచాన్ని మేల్కొల్పడానికి ఈభూమి మీదకు వచ్చారు.

ఉషఃకాలపు ఎర్రని కాంతిని బట్టి ఆరోజు ఎట్లా ఉంటుందో పొరబడకుండా అంచనావేయగలం . అలాగే చిన్నతనంలో కనిపించే గుణాలను బట్టే భావి జీతమందలి శుభలక్షణాలను అంచనా వేయవచ్చును. మనకు పరమ పూజ్య గురుదేవులు అయిన శ్రీరామశర్మ విషయంలో ఈ అంశాన్ని నిర్ధారణగా చెప్పవచ్చును. ఆయనది చక్కని సౌష్ఠ్యం గలిగిన గౌరవర్థుడు (ఎరుపుతో కలిసిన పసుపు) దేహం, విశాలమైన నేత్రాలు కాంతులీనుతుండేవి. శరీరమందలి ప్రతీ అంగము లావణ్యం తొణికిస లాడుతూ, వారి ముఖమండలముపై ఒక అపూర్వమైన తేజఃపుంజం వ్యాపించి, ఎంతసేపు చూచినా తనివి తీరక ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపించేది. వారి మనస్సు అనేకములైన, అందమైన ఊహలతోనూ, హృదయం ప్రేమాభిమానంతోను నిండివుండేవి. కుశాగ్రబుద్ధి, అంతులేని సాహసం, ఊహకందని నిర్మాణాత్మక యోచనలు, ఎల్లలు లేని కార్యక్రమ నిర్వహణ సామర్థ్యం, అకుంఠిత ఉత్సాహం, వీటన్నిటికంటే ముఖ్యమైన భగవంతుని యెడల ఉన్నుఖత వారి సొత్తు. పుట్టుకతోటే వారు ధ్యానమందు నిష్ఠ, ఆత్మజ్యోతి యందు ఎల్లప్పుడు నిమగ్నులై ఉండుట, చేస్తుండేవారు. పూజలు, ప్రార్థనలు, ఆత్మాను సంధానాలంటే వారికి బాల్యము నుండియే ఆసక్తి, ఆ అంశములపై వారికి అధికారము(అధారిటీ) ఉంటుండేది.

ఇటువంటి అనన్య అసాధారణ సంస్కృతీ పురుషుని జీవితగాధ యందలి వివిధ ఆధ్యాయాలు చదివితే అందలి అంశాలు అన్నీ చాలా ఆసక్తికరంగానూ, ఆకర్షణీయాలుగానూ కనపడినప్పటికీ వాస్తవంతో పోలిస్తే అవి చాలా స్వల్పాలని గ్రహింపగలం.

బాల్య సంస్కారాలు వారి యొక్క ఆంతరిక సంస్కారాలను మరికాస్త ఉద్దీపింపజేశాయి. చిన్నతనంలో కూడా వారు పిల్లలతో ఆటలాడేటప్పుడు తన స్నేహితులతో ధ్యానం చేస్తూ ఉండేవారు. ఒక్కొక్కసారి ధ్యానం ఎంత గాఢంగా ఉండేదంటే అందులో మునిగితే గంటలు గంటలే గడచిపోయేవి. ధ్యానం పూర్తి అయి కళ్ళుతెరిచి చూచేసరికి పిల్లలంతా ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయేవారు. కాని వారి ముఖమండలం మీద గాఢమైన సంతోషపు వెలుగు చమక్మంటుండేది. యజ్ఞాలంటే కూడా వారికి గల ఆసక్తి అసాధారణమైంది. తమ ఇంటికి కొద్ది దూరంలో నీళ్ళు చల్లి శుద్ధి చేసిన స్థలంలో తన స్నేహితులతో కూర్చుని, యజ్ఞాన్ని ఆటగా ఆడేవారు. స్నేహితులు సమీపాలను ప్రోగుచేసి అమర్చగా మన శ్రీరాముడు ఇళ్ళలో అప్పుడప్పుడు పెద్దలు ఇచ్చిన తినుబండారాలలో మిగల్చగా ప్రోగైన వాటిని తన స్వహస్తాలతో ప్రసాదంగా పంచిపెట్టేవారు.

జాతి-కుల భేదమనేది వారికి పుట్టుకతోనే లేదు. అప్పుడప్పుడు ఆయన తన బాల్యమిత్రులతో “చూడండి మనం అందరం పుట్టుకతో శూద్రులుగానే పుట్టినాము. మనకు మంచి-చెడుల జ్ఞానమేమీ లేదు. మన దృష్టి మన దేహం మీదనే నిలిచిఉన్నది. మన ఆలోచనలు ఎంతసేపు శరీరము వరకే పరిమితం అయి ఉంటాయి. కేవలం తినటం-త్రాగటం-ఆడటం మీదనే ధ్యానం. కాని మన తల్లితండ్రులు మనకిచ్చే సంస్కారాలు మనల్ని ఈ స్థితిలో నుండి పైకిలేపుతాయి. యజ్ఞోపవీత సంస్కారం తరువాత ద్విజత్వం లభిస్తుంది. ఈ ద్విజత్వంలోని పురషార్థ పరాయణత్వం క్షత్రియత్వాన్ని ఆపాదించిపెడుతుంది. డబ్బు సంపాదన చేయడమనేది మనకు వైశ్యత్వాన్నీ, జీవితంలో నిజమైన పద్ధతిలో తపస్సాధనను ఆచరిస్తే బ్రాహ్మణత్వాన్ని కలుగుజేస్తాయి.” ఇలా చెబుతూ చెబుతూ వారు ఆవేశంలోకి వచ్చినప్పుడు “చూడండి నేను ఒక రోజున నిజమైన బ్రాహ్మణుడుగా అవుతాను.” అని

ఆలోచనల యుద్ధంలో పుస్తకాలే అసలైన అస్త్రాలు.

అంటూ ఉండేవారు. ఆ పిన్న వయస్కులైన మిత్రులకు ఈ మాటలు అర్థంకాక నీవు ఎలాగూ బ్రాహ్మణుడువే కదా! మరల బ్రాహ్మణుడవటమేమిటి? అని అంటూ ఉండేవారు.

చివరికి ఆ రోజు రానే వచ్చింది. తమ తల్లి-తండ్రి కుటుంబ సభ్యులూ కలసి చర్చించుకుంటూంటే వీరు చెవిపెట్టి వినగా తేలింది ఏమిటనగా, తమకు ఉపనయన సంస్కారం చేయాలనుకొంటున్నారని. “శ్రీరాముడికి వన్నెండు సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేసింది. ఉపనయన సంస్కారం చేయాలి” అని నాన్నగారు అంటుండంగా విన్నారు. మాములుగా ఊళ్ళోని బ్రాహ్మణకుటుంబాలన్నిటిలోనూ కూడా ఉపనయన సంస్కారం అక్కడే, ఆ గ్రామములోని గృహాలలో జరుగుతుంటుంది. ఈ ఉపనయన సంస్కారం ఒక ఆచారంగా మొక్కుబడిగా చేయబడుతుంది. అందువలన ఈ ఆచారం వెనుకదాగివున్న నూచనలు, భావనలు నిరర్థకాలుగా అయిపోతున్నాయి.

పండిత రూపకిశోర్ గారు తమ కుమారునికి ఉపనయన సంస్కారం బ్రహ్మర్షి తుల్యుడైన ఒక మహా వ్యక్తి ద్వారా జరిపిస్తే, తన కుమారుని జీవితంలోనికి ఉపనయన భావనలు, అంతరార్థములు అర్థవంతములుగా దిగిరావచ్చుననే ఉద్దేశ్యంతో ఉన్నారు. ఈ దృష్టితో చూడగా వారికి తమ చిన్ననాటి మిత్రులు పండిత మదన మోహన మాలవ్యా గుర్తు వచ్చారు. వారిని యావద్దేశము మహా మనీషిగా భావించేవారు. వారు కూడా సరిగ్గా దానికి తగినట్లే ఉండేవారు. నిజమైన బ్రాహ్మణత్వానికి భారతీయ సంస్కృతికి తగినట్లుగా ఉండేవారు. నిజమైన బ్రాహ్మణత్వానికి భారతీయ సంస్కృతికీ మూర్తిభవించిన సాక్ష్యం వారు. ఈ సంగతి ఖాయం కాగానే బాలుడైన శ్రీరాముని మనస్సు ఉల్లాసంతో ఉప్పొంగిపోయింది.

తండ్రి-కొడుకులు తమ దగ్గర బంధువులను కొందరిని తీసుకుని కాశీ చేరారు. అక్కడే కుమారుని ఉపనయన సంస్కారం జరపాలని నిశ్చయింపబడింది. మహామనీషి మదనమోహన మాలవ్యా మిక్కిలి పవిత్రమైన శుభముహూర్తమును నిశ్చయించి ఆ శుభగడియలలో యజ్ఞోపవీత వ్రదానం, గాయత్రీ దీక్షలు అనుగ్రహించాలని నిర్ణయించారు. శ్రీమదన మోహన మాలవ్యా గారు సహజంగానే గొప్ప ఋషి, మహోన్నత స్థాయికి చెందిన సాధకులు. వారు ఈ బాలునిలో దాగివున్న మహా సాధకుణ్ణి, బ్రహ్మర్షిని గుర్తించారు. వారు శ్రీరామునికి- గాయత్రి యొక్క

సజీవమూర్తిగా యజ్ఞోపవీతాన్ని గుర్తించాలని, దానిని మాములు దారపు పోగులుగా భావించకూడదనీ, దానిని మన గుండెల మీద ధరించటం ద్వారా మన సంస్కృతి యెడల మనకు గల నిష్ఠను చాటుకున్నట్లువుతుందనీ, యజ్ఞోపవీతంలో వున్న మూడు పేటలు గాయత్రి యొక్క మూడు పాదాలనీ, యజ్ఞోపవీతంలో ఉన్న తొమ్మిది దారాలు గాయత్రీ మంత్రములోని తొమ్మిది శబ్దాలనీ బోధించారు. యజ్ఞోపవీత సంస్కారంలో మా జీవితాన్ని గాయత్రీ మంత్రపు ఆదర్శాలను అనుసరించియే నడుచుకుంటామని, ఆ ఆదర్శాలపై స్థిరంగా నిలబడి ఉంటామనే, మహత్తరమైన సంకల్పాన్ని ధరించడమని వివరించారు.

తరువాత మదన మోహన మాలవ్యా గారు శ్రీరామునితో గాయత్రీ మంత్ర ప్రభావాన్ని, మహత్తును వివరిస్తూ “ఇది బ్రాహ్మణులకు కామధేనువు. దీనిని ఎటువంటి వ్యతిరేకభావం లేకుండా జపిస్తూఉండు. ఐదు మాలలు రోజు తప్పనిసరిగా జపించాలి. అంతకంటే ఎక్కువ ఎంత చేసినా మంచిదే. అని చెప్పినారు. శ్రీరాముడు శ్రీ మాలవ్యాగారి ఉపదేశాన్ని హృదయస్థము చేసికొని- యావజ్జీవితం మన దేవ సంస్కృతి యెడల నిష్ఠకలిగి ఉంటానని ఒట్టు పెట్టుకున్నారు. వీరికి చూడాకరణము (పుట్టువెంట్రుకలు) నాటి నుండియు “శిఖ” శిరస్సు మీద ఉన్నప్పటికినీ యజ్ఞోపవీత సంస్కారం సందర్భంలో అది తిరిగి స్పష్టపరచబడింది. యజ్ఞోపవీతంతో పాటు, శిఖ యొక్క మహత్తు కూడా మాలవ్యా గారి లాంటి బ్రహ్మర్షి ద్వారా వివరించబడింది. “శిఖ” మన సంస్కృతి యొక్క ధ్వజం. దానిని మనము శిరస్సు మీద ధరిస్తున్నాం. శిఖాధారణ వున్నత వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మించుకోవడానికి, దానిని సంస్థాపితం చేయడానికి సూచన- అని మాలవ్యాగారు వివరించినారు.

మహాత్ముడైన మాలవ్యా గారి ఈ ఉపదేశం బాలుని యొక్క మనస్సులో ఒక ఆకర్షణ, పట్టుదలను కలిగించింది. దేవ సంస్కృతి యొక్క శాశ్వత ప్రతీకలైన, శిఖా-యజ్ఞోపవీతాలను ధరించిన పిదప వారి మనస్సులో తమ పూర్తి జీవితం అంతా మన సంస్కృతిని అధ్యయనం చేయడానికి పరిశోధనలు చేయడానికి, వినియోగించాలనే తీవ్రమైన కోరిక కలిగింది. వారి హృదయం జన్మ జన్మాంతరాల నుండి తనను నడిపిస్తున్న మార్గదర్శకుడైన సద్గురువు కోసం గొంతెత్తి పిలువనారంభించింది

★★★

ఇతరులకు సంతోషం కలిగించడం కూడ దానమే.

గురుదేవులే పరబ్రహ్మ

యజ్ఞోపవీత సంస్కారము పూర్తికాగానే బాలశ్రీరాముని అంతరాత్మ తన సద్గురువు దర్శన, స్పర్శకై తపించసాగింది. దేవసంస్కృతి వైభవమంతా సద్గురువుల వరదానమేనని తన పితృపాదులనుండి విన్నారు.

భారతీయ సంస్కృతి శాశ్వతమైనది, సనాతనమైనది, అని అనుటకు కారణం- ఇది ఋషుల యొక్క తపస్సు సాధనల ఫలితం. వారు సామాన్య మానవులను దేవ మానవులుగా మలిచారు. వారి పూర్వజన్మ సంస్కార సంపదల వల్ల వారు దేవదూతలుగా, యుగపురుషులుగా, అవతార పురుషులుగా పిలవబడ్డారు. మత్స్యేంద్రనాథ్ తన బుద్ధికుశలతచే గోరఖ్ నాథ్ ను తీర్చిదిద్దారు. సోపాన దేవుని దివ్య హస్తాలలో పెరిగిన జ్ఞానేశ్వర్, సంతోగా ప్రసిద్ధి చెందాడు. భగవాన్ శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుల వెనుక వశిష్ట-విశ్వామిత్రుల గురుత్వమూ, సాధనలతో సాందీప మహర్షి యొక్క తపస్సాధనలు ఉన్నాయి. ఈకారణం చేతనే మన సంస్కృతి గురువే పరబ్రహ్మ యని, గురుచరణాల మీదనే మన శిరస్సు ఉంచే విధానాన్ని రూపొందించింది.

తండ్రిగారి పవిత్ర వాక్కుల నుండి గురుమహిమను విన్న బాల శ్రీరామునికి తమ అదృశ్యగురువు పల్ల శ్రద్ధ, భక్తి ఏర్పడ్డాయి. సద్గురువు, సత్రవృత్తులకొకటకు స్వయంగా వెదుకుతూ ఉంటాడనే నమ్మకం ఉండేది. అట్టి తీవ్ర నమ్మకంతోనే వారు నియమంగా సంధ్యావందనం, జపం ప్రారంభించారు. ఇంటిలోని చిన్న గదిని తన ఉపాసనా గృహంగా ఏర్పరుచుకొన్నారు. రాత్రి సుమారు ఒంటిగంటన్నర సమయాన నిద్రలేచి స్నానాది నిత్యకర్మలను పూర్తిచేసుకొని సంధ్యావందనం పూర్తిచేసుకొని గాయత్రీ మంత్ర జపం చేస్తుండేవారు. సూర్యోదయ సమయాన సూర్యోపాసన చేసి, సూర్యునికి అర్ఘ్యమిచ్చి, అధ్యయనాది కార్యక్రమాలు నిర్వహించేవారు. మరల సాయంకాలం సంధ్యోపాసన, గాయత్రీ జపం నియమంగా చేసేవారు.

ఈ క్రమం మూడు సంవత్సరాలు జరిగింది. 15 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చింది. అదివ్య ముహూర్తం రానే వచ్చింది. అతని చిరకాల వాంఛ నెరవేరు సమయం ఆసన్నమైంది. అది పవిత్రమైన వసంత పంచమీ పర్వదినం.

సద్గురు దర్శనమైంది. ఈ శుభదినమునాడు ప్రకృతి అంతా వసంత శోభతో కళకళ లాడుతోంది. వారి ముందు నేతిదీపం వెలుగుతోంది. పూజా వేదిక మీద సువాసనలతో కూడిన రంగురంగుల గులాబీ పుష్పాలు అలంకరించబడి ఉన్నాయి. గాయత్రీ మంత్రం వారి కంఠం నుండి మంద్రస్థాయిలో వినిపిస్తోంది. గది మొత్తము పవిత్రతో నిండి ఉన్నది. సాధకుడు-సాధన ఏకమైన క్షణంలో ఒక జ్యోతి పుంజము సాక్షాత్కరించింది. ఆ జ్యోతి చల్లని కాంతితో జీవాత్మ భయతాపాలను తొలగించే శక్తిగలది. మెల్లమెల్లగా ఆ జ్యోతి పుంజము మానవ రూపం ధరించినది. ఆ ఆకృతి మహాతపస్సపంస్తుడగు ఒక యోగిది. సాధనలో నిమగ్నమైన శ్రీరాముడు, మూసివున్న గదిలో యోగి పుంగవుని రాకనుచూచి ఏమి మాట్లాడాలో తెలియక నిర్ఘాంత పోయాడు. బాలుని ప్రాణము-మనస్సు ఏదో తెలియని ఆనందంతోనూ, చల్లదనంతోనూ, నిండిపోయింది. అతని ఆత్మ తన చిరకాల మిత్రుని గుర్తించే ప్రయత్నంలో ఉన్నది. ఆ విధమైన ఆలోచనలతో ఉండగానే ఆ కాంతి పుంజము మాట్లాడుట మొదలు పెట్టింది. మేము ఎల్లప్పుడీకీ నీ వారమే. దేహ సంబంధం ఈ దేహమున్నంత వరకే ఉంటుంది. దేహం నశించగానే దానికి సంబంధించినదంతా ముగిసి పోతుంది. మనిద్దరి సంబంధం అంతరాత్మకు సంబంధించింది. ఇది శాశ్వతమైనది, సనాతనమైనది, అనంతమైనది. దేశకాలాలకు అతీతమైనది. నీ ఆత్మపిలుపు విని నేను వచ్చాను. నీవు నన్ను కావాలని కోరావు. నేను నిన్ను వెదుకుతూ వచ్చాను. ఇక నీవు బాల్యదశను దాటావు. నీకు బాధ్యతలకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని అందించుట నా కర్తవ్యం. “ఆ మహా యోగి మాటలు ఆత్మనుండి వెలువడి ఆత్మలో నిండిపోయాయి.

యోగ్యులైన వారికి సువర్ణం, ఆకలిగొన్న వారికి అన్నం దానం చెయ్యాలి.

సద్గురువు తన శిష్యుని గుర్తించినపుడు శిష్యుడు తన గురువుని గుర్తించగలడు కదా ! గురువుకు ఇవ్వాలని ఆత్మత ఉంటే, శిష్యుడు పొందేందుకు తత్పరతతో ఉంటాడు. అసాధారణమైన ఒక చేతనా శక్తి ఇరువురి యందు ప్రతిష్ఠితమై ఉన్నది. ఆత్మ చెప్పతోంది, ఆత్మేవింటోంది. ఈ విలక్షణమైన సంభాషణకు వైఖరీ వాక్కులతో సంబంధం లేదు. శ్రీరాముని రోమ, రోముమ నందు, కణ, కణమునందు మొత్తం అస్తిత్వం అంతటా “గురుదేవ పరబ్రహ్మ” ధ్వని మారుమ్రోగసాగింది. ఇదే సమర్పణ పుణ్య సమయం. గొప్ప ఆధ్యాత్మిక పరిణామ ఘడియే ఈక్షణం. దేహానికి అతీతమైన రెండుఅత్మల కలయిక. అంతటా అసాధారణ శక్తి నిండిఉన్నది. ఈ క్షణమే శ్రీరాముడు తనకుతాను గురువుకు సమర్పణ చేసుకొన్నాడు. గురువు ద్వారా లభించిన పరిచయమే ఇక తనది.

తన శరీరం గురువు అప్పగించిన పనిచేయుటకే, తన మనస్సు గురుచేతనత్వంతో నిండియుండుటకే. తన ఆలోచనలు గురుప్రేమలో లీనమై యుండుటకే. ఈ విధంగా సమర్పణ పట్ల ప్రగాఢమైన నిశ్చయం చేసుకొన్నాడు.

సద్గురువు తాను శిష్యులను పొంది ధన్యమవుతాడు. శిష్యుడు సద్గురువును పొంది కృతజ్ఞతతో ఉంటాడు. శిష్యుని నేత్రాలు చిరకాల వియోగం తరువాత సమాగమం వలన ప్రకాశ వంతములు కాగా, సద్గురువు నేత్రాలు కృపావర్షాన్ని కురిపిస్తున్నాయి. ఈ సమాగమము యొక్క ఈ ప్రగాఢ క్షణంలో గురుశిష్య సంబంధపు శాశ్వతత మీద కాలం వేసిన ధూళి తొలుగుట ఆరంభించింది. అప్పుడు జన్మజన్మాంతర సంబంధ-బాంధవ్యాలు స్పష్టంగా గోచరించినాయి. పునర్జన్మల రహస్యం బోధపడసాగింది.

★★★

దురాశ దుఃఖమునకు మూలము

విజయపుర ప్రాంతమున ఒకప్పుడు బోయవాడొకడు వేట వృత్తితో జీవించువాడు నివసించుచుండెను. అతడొకనాడు వేటకై అడవికి వెళ్లి మృగము నొకదానిని జంపి దానిని మోసికొని వచ్చుచుండ మిక్కిలి మదించిన అడవి పంది ఒకటి ఎదురుగా వచ్చినది. వేటగాడు ఆ మృగమును దింపి వాడియైన బాణముతో పందిని వేసెను. అదియును దెబ్బతిని మహా క్రోధముతో ఒక్క ఉదుటున వేటగానిని తన కోరలతో ధీకొనెను. పంది తాకునకు వేటగాడు చనిపోయెను. పందియు శరాఘాతంబు కతన చచ్చెను. మరియు వేటగాడు పందినేయు తరి ఒక పుట్ట నెక్కి బాణము సంధించుచుండ ఆ పుట్టనున్న పెనుబాము అతనిని గరచెను తోడనే వేటగాడు తనవద్దనున్న చిన్న కత్తితో ఆ పామును రెండు ముక్కలుగా నరికి వేసెను.

ఈ విధంగా అచట మృగము, పంది, వేటగాడు, పాముల శరీరములు పడిఉన్నవి. ఈలోగా నక్క ఒకటి ఆకలి చేత వనమున తిరుగాడుచు వీటి దగ్గరకు చేరినది. నాల్గు కళ్ళేబరములను చూచి ఆనందించినది. ఇక తనకు కొంతకాలము వరకు ఆహారమును వెదుకు నవసరము లేదని నమ్ముకొన్నది. అయినను దానికి ఇష్టమైన ఆ నాల్గు కళ్ళేబరములలోని ఒక్కదాని

నైనను తిని పొట్ట నింపుకొనవచ్చు గదా! కాదు “లోభికి పలు సంశయములు”.

చచ్చిన వానిని అన్నింటిని కలియజూచినది. ఈ మృగము పది దినములు. ఈ మానవుడు పది, ఈ పంది పదికి నెక్కుడు దినముల గ్రాసము. ఈ పాము ఒక దినము. బలే! అని గుణించినది. సంబరపడినది. అయితే వీనిలో దేనినయినా తినవచ్చు గదా. కాని తిననీయదు ఆ దురాశ. మరి వీటన్నింటినీ ఒకదాని తరువాత ఒకటి తింటాను. నిలువ చేసి దాచుకుంటాను. కాని ఇవ్వాళనే వీటిలో ఒకదానిని తినడం ప్రారంభింపకపోతే నేమి? అని ఇదిగో ఈ వేళకు ఈ వేట గాని వింటి బద్దకు కట్టిన నరమును కొరికి తింటానేమి? ఒకవేళ కొంచెము తగ్గితే ఒక పూటకు ఏమవుతుందిలే! రేపు కడుపు నిండా తినడానికి ఉంది గదా అనిపించింది.

ఆ సంధించిన విల్లును, బంధించి ఉన్న వింటినారిని కొరికింది. సంధించి (ఎక్కుపెట్టి) ఉండటం చేత నారిని కొరకగానే వింటి బద్ద విడి ఆ బెట్టుతో దభీమని నక్క చెవి దగ్గర తగిలింది. ఆ దెబ్బకు నక్క గిరగిరా తిరుగుచూ ప్రాణములు విడిచినది.

చూచితిరా! దురాశ దుఃఖమునకు కారణమయింది.

నవ్యతూ దానం చేసేవారంటే దైవానికి ప్రీతి.

పూర్వ జన్మల అనుభూతి ఆత్మబోధను కలిగించింది

జీవితమనేది ప్రస్తుతం ఉన్న దేహం వరకే పరిమితం కాదు. ఈ వర్తమాన దేహం చిరకాలం నుండి వచ్చే జీవనక్రమానికి సంబంధించి వివిధ గాలుసులతో కలిసిఉండే ఒక కొక్కెం లాంటిది. సూక్ష్మ శరీరధారి, జ్యోతిర్మయ రూపుడుగు సద్గురుని వచనాలు సాధకుడైన శ్రీరాముని తన ఆత్మ పరిచయం పొందుమని ప్రేరణనివ్వసాగాయి. ఇంకా శ్రీరాముడు పద్మాసనమందు ధ్యానముద్రలో కూర్చునే ఉన్నాడు. ఎదురుగా వేదిక మీద నేతి దీపం కాంతి వంతంగా వెలుగుతోంది. గురుసత్తా పెదవుల మీద చిరునవ్వు కనిపించింది. ఆ నవ్వు నందు తన శిష్యుని పట్ల వాత్సల్యం ప్రకటిత మగుటయేగాక తన శిష్యుని నూతన ప్రపంచంలోనికి తీసుకెళ్ళాలనే ఉత్సాహం కూడా ఉన్నది.

క్షణంలో గురుసత్తా అసాధారణ దృష్టి శ్రీరాముని కనుబొమ్మను తాకింది. పద్మాసన మందున్న శ్రీరాముని శరీరమంతటా విద్యుత్ తరంగాలు వ్యాపించాయి. కనులు తమంతట తామే మూతబడ్డాయి. మనస్సు అంతర్గుహలోనికి ప్రవేశించింది. అంతర్బుఖ చేతనత్వం యోగసమాధి ద్వారా విడివడసాగింది. ఈ చేతనత్వం దేశకాల సీమలను దాటి వెళ్ళింది. దృశ్యము-ద్రవ్యలలో బేధమున్నది. కాని, చేతనత్వం ఇక్కడ సర్వదా లోకాతీతమైపోయింది.

ఈ అపూర్వమైన, అలౌకికమైన దృశ్యాలు చకితులను చేసాయి. సాధన యొక్క పరమావస్థలో నిమగ్నుడైన సాధకుడు ఇక్కడ తనలో తనను తానే చూసే అనుభూతిని పొందాడు. సాధకుడు తనను శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస రూపమున దర్శించాడు. కామర్పకూర్ మొదలుకొని దక్షిణేశ్వరం వరకు గంగానది సమీపాన ఎన్నో లెక్కలేనన్ని అద్భుత దృశ్యాలను దర్శించారు. తల్లి, తండ్రి, బంధువులు, స్నేహితులు, సహధర్మచారిణి అందరి పరిచయం లభించింది. ఘనిష్ట పరిచయం సుస్పష్టంగా కలిగింది. సూర్యోదయ సమయాన లెక్కించలేనన్ని కిరణాలు ఏవిధంగా ప్రకటితమవుతాయో అట్లే వీరి శిష్య సముదాయం కూడా స్పష్టంగా కనిపించింది. నరేంద్రుడు, రాఖాల్, లాటూ, గంగాధర్, మున్నగువారంతా వీరి

చేతనలోని కిరణాలే. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస దివ్య దేహాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని ఈశ్వరీయ ప్రయోజనం కొరకు జరుప వలసిన దంతా పూర్తి అయిన తరువాత అది అంతా అంతర్లీనమై పోయింది. ఒక గంభీరమైన శూన్యత తిరిగి విరాజిల్లింది.

మరల ఈ శూన్యం నుండి ఒక అల లేచింది. ఈ సారి తాను సమర్థ గురురామదాసుగా కనిపించాడు. బాలుడైన నారాయణుని మొదలుకొని సమర్థ గురురామదాసుగా మారిన వైనం వివిధ దృశ్యాలుగా దర్శించారు. జీవితమంతా ప్రచండ తపస్సుతోనూ అనేక అద్భుత కార్యక్రమాలతో నిండిఉన్నది. ఈ తపస్సు వల్ల శివాజీ ప్రచండరూపాన్ని దాల్చినారు. సమర్థగురు రామదాసు, శివాజీలు ఒకే చేతనాశక్తి యొక్క అంశాలని ఈ సమాధిలో తెలిసింది. ఈశ్వరీయ సంకల్పం మరియు ప్రయోజనమే ఈ జీవిత లక్ష్యం. ఈ జీవిత కథనంతా దర్శింపచేసింది. తిరిగి శూన్యత అవరించింది.

మరల శూన్యం నుండి ఇంకొక తన జీవితకథా దృశ్యం దర్శనమిచ్చింది. స్వయంగా వారు కబీరు రూపంలోఉన్న అనుభూతి కలిగింది. కబీరు, వారి భార్య మూఢాచారాలను ఖండిస్తూ గడిపిన విధానం గోచరించింది. ధనం లేకపోయినా, ఆధ్యాత్మిక సామర్థ్యం అపరిమితంగా ఉంది. జీవితమంతయు ప్రజలను సన్మార్గాన నడిపించడానికే, కబీరు వినియోగించాడు.

ఈ మూడు జీవితాలను సూక్ష్మ శరీరధారియగు మహాయోగి మార్గదర్శకుడుగా, సద్గురువుగా ఉండి ముందుకునడిపించాడు. ఒకసారి సూక్ష్మ శరీరంతోనూ, మరోకసారి స్థూల శరీరంతోనూ దర్శనమిస్తూ దారి చూపించారు. ఈశ్వరీయ ప్రయోజనం పూర్తి చేయడానికి తానే శక్తినిచ్చి నడిపించారు. నేడు మరల అదే గురుశక్తి దర్శనమిచ్చి ఈ జన్మలోచేయవలసిన పనులను ప్రారంభం చేశారు. ఈ దివ్య దర్శనాల వలన పునర్జన్మ ఒక దృఢ సత్యమని నిరూపించబడింది. జీవాత్మ కర్మల ఫలితంగా తన ప్రత్యేకమగు రూపంతో కనిపించుట అవశ్యం జరుగుతుంది.

అర్భాటంగా చేసే పూజలకన్నా - ఆనందంగా చేసే దానం మిన్న.

ఈ పునర్జన్మ సంస్కృతీ సిద్ధాంతం సాధకుడైన శ్రీరామునికి అనుభవ పూర్వకమైన విషయంగా హృదయాననిలిచింది. మార్గదర్శకులగు గురుదేవులు ఎదురుగా నిలిచిఉన్నారు. వారు ఈ విధంగా శ్రీరామునికి వివరించారు. “ఈ జన్మ మిగిలిన జన్మలన్నింటికంటే దివ్యమైంది. అధిక శ్రేష్ఠమైంది. ఈ సారి ఈశ్వరీయ ప్రయోజనం చాల విస్తృతమైనది. అందులకై నీవు నీ శక్తి సామర్థ్యాలను బాగా పెంచుకోవాలి.” గురుసత్తా మాటలు శ్రీరాముని అంతరాత్మలోనికి నేరుగా వెళ్ళి స్థిరపడ్డాయి. ఇక్కడ ప్రశ్నలు, తర్కాలు లేవు. కేవలం ఆదేశం పొందాలనే అభిలాష మాత్రమే ఉంది. సద్గురు పాదాలకు తనను తాను సమర్పణ చేసుకోవాలనే తపన మాత్రమే ఉంది.

మళ్ళీ గురుసత్తా ఈ విధంగా వివరించింది - “వత్సా! మహర్షులు తమ కఠోర తపశ్శక్తితో ఈ సంస్కృతికిజన్మనిచ్చి దానిని పెంచి పోషించారు. అది పుష్పించి ఫలించింది. కాని నేడు తపశ్శక్తి లేక అది వాడిపోతోంది. దానిని తిరిగి జీవింపచేయటానికి తపశ్శక్తి కావాలి. ఈనాడు మన ఆచారవ్యవహారాలు, సంస్కారాలు, క్షీణించి పోతున్నాయి. ఈనాటి మన భారతదేశవాసుల దుర్దశను చూచి మహర్షులు దుఃఖిస్తున్నారు.

‘గురుదేవ ! నేను ఈ పరిస్థితులలో ఏమి చేయాలో సెలవీయండి’ అని శ్రీరాముడు గురుసత్తాను కోరాడు.

దానికి జవాబుగా వారు ఈ విధంగా సెలవిచ్చారు. “వత్సా ! నీవు తపస్సు చేయాలి. గాయత్రీ మంత్రం దేవసంస్కృతికి ఆధారభూతమైంది. ఇది మన సంస్కృతికి మూల సూత్రం. దీనిలోనే సమస్త శక్తులు నిండి ఉన్నాయి. దీనిని సముచితముగా వ్యాఖ్యానిస్తే దేవ సంస్కృతిలోని సమస్త రహస్యాలు వెలుగులోనికి వస్తాయి. కేవలం కఠిన తపస్సు వల్ల ఇది సాధ్యమౌతుంది. ఇంతవరకు నీవు చేసిన గాయత్రీ సామాన్య సాధన మాత్రమే. ఇక విశిష్టమగు సాధనలోకి ప్రవేశించాలి. దీని ఫలితంగా గాయత్రీ దేవసంస్కృతికి ఆది మాతగా నీకు సాక్షాత్కరిస్తుంది. గురుశిష్యుల ఈ అంతరంగ సంవాదంలో గాయత్రీసాధన, విజ్ఞానం, విధానం, స్పష్టంగా వెలువడ్డాయి.

★★★

ముందు చూపు

ఒక రాజ్యంలోని ఒక గ్రామంలో ఒక ముదుసలి కాపు ఉండేవాడు. అతడు తొంబది యేండ్లు వయస్సున్నవాడు. అటులయ్యును అతడు తన పొలంలో మామిడి మొక్కలు నాటుచున్నాడు. ఆ సమయమున ఆ దేశపు రాజు మంత్రి వెంటరాగా గుర్రమునెక్కి వాహ్యళికి బయలుదేరాడు. అలా వస్తూ ముసలివాడున్న పొలం ప్రక్కగా వెళ్తున్నారు. ముసలివాడవుడు మొక్కలు నాటి వానికి నీరు పోస్తున్నాడు. ఆ దృశ్యాన్ని రాజు చూచి మంత్రి వైపు దిరిగి “మంత్రి! చూడవయ్యా ఈ ముదుసలి వీడు తొంబది యేండ్ల ప్రాయమువాడు. వాడు ఈ మొక్కలను నాటేది అవి కావేవరకు బ్రతకాలన్న ఆశతోనే గదా! వీడు ఉట్టి గట్టుకొని కలకాలము (చావకుండా) ఊగులాడదలచే గదా! లేనిచో వీడికి ఈ పనికిమాలిన పని యెందుకు?” అన్నాడు.

ముసలి ఆ మాటలు విన్నాడు. రాజును సమీపించాడు. “రాజా! అదిగో ఈ పొలానికి ఆవల దెస ఉన్న మామిడిచెట్లు మా పూర్వులు నాటారు. వాటి పండ్లు నేను తింటున్నాను. అలాగే నా తరువాత వచ్చే వారి కొరకు నేను చెట్లను నాటితే వాటి పండ్లను వారు అనుభవిస్తారు గదా అని నేను నాటుతున్నానండి. అంతే గాని నేను నాటే మొక్కల పండ్లను నేనే తినాలనే ఆశతో నాటడం లేదు ప్రభూ!” అన్నాడు ముదుసలి. వెంటనే రాజు చాలా సంతోషం కలిగి నీకిదే కానుకలు ఇస్తున్నాను. తీసికొనవయ్యా. అంటూ కాపువానికి ఏడు బంగారు వరహాలు ప్రేమతో ఇచ్చాడు. అప్పుడు కాపు “రాజా నా మొక్కలు ఈ రోజే ఏడు బంగారు నాణెములనే పండ్లను ఇచ్చాయి” అన్నాడు.

ఇవ్వడంలో ఉన్న ఆనందం తీసికోవడంలో ఉండదు.

వేదమాత వారి చేతనత్వంలో అవతరించింది

దేవసంస్కృతికి ఆది దేవత గాయత్రీ. మార్గదర్శకుడగు గురువు ఈ సత్యాన్ని తన శిష్యుని హృదయంలో నాటారు. తపస్సు సాధనకు కావలసిన కఠోరనియమాలను శ్రీరామునకు తెలిపి ఆ దివ్య గురుశక్తి అంతర్ధానమైపోయింది. ఇప్పుడు 15 సంవత్సరాల శ్రీరాముడు ఇరువది నాలుగు అక్షరములుగల గాయత్రీ మహామంత్రం యొక్క 24 లక్షల 24 మహాపురశ్చరణలు చేయవలసి ఉంది. ఈ తపస్సాధన 24 సంవత్సరాలు జరగాలి. ఈ సాధన ఆవు నేతితో చేసిన అఖండ దీపం ఎదుట నియమపూర్వకంగా 6 గంటలు జపం చేయాలి. ఆవు మజ్జిగ, బార్లీ రొట్టె- మాత్రమే ఆహారంగా తీసుకోవాలి. ఇంద్రియ సంయమనం, అర్ధసంయమనం, వాక్ సంయమనం, ఆలోచనా సంయమనాలు అలవర్చుకోవాలి.

“శుభస్యశీఘ్రమ”ని ఆ దినం నుండే సాధన మొదలుపెట్టినారు. పూజా వేదికమీద 1926 సంవత్సరం వసంత పంచమి నుండి ఆవునేతి దీపం స్థాపించబడింది. ఇది నిరంతరం సాధకునకు శక్తి నిచ్చింది. గాయత్రీ సాధన అఖండంగాను నిర్విరామంగాను సాగింది. దీని ఫలితమే శ్రీరామునికి నిరంతరంగా అంతర్ యాత్ర సాగేది. దీనివల్ల అనేక అనుభూతులు, గాయత్రీ సాధనా రహస్యాలు స్వయంగానే వారికి అందసాగాయి.

ఈ విధమైన సాధన కొన్ని సంవత్సరాలు సాగగానే శ్రీరాముని చైతన్యం విస్తృతమయింది. **బయట ప్రపంచమందున్నదంతా లోపల కనిపించసాగింది.** అహం-ఇదం మధ్యగల తెర తొలగిపోయింది. సాధకుని ప్రతీ కణమందలి అణువు-పరమాణువులలోని అవ్యక్తమగు నాదవేది కలదో అది వినిపించసాగింది. నగారా, మృదంగ, వీణా, శంఖ నాదాలు విడివిడిగా తరుచుగా వినిపించసాగాయి. ఒక సమయాన అన్నీ కలిసిన అలౌకికమగు సంగీతం వినిపించేది. సాధనలో సర్వత్రా అణువు-పరమాణువుల విద్యుత్ కణ నృత్యం అద్భుతంగా కనిపించేది. వాటిని గురించి తెలుసుకొనుట, ధ్వంసం చేయుట, క్రొత్త క్రొత్త పదార్థాల యొక్క సృష్టి, వికాసం, సమాప్తి మొదలగు విశేషాలు శ్రీరామునికి తన అంతఃకరణలో ప్రతిబింబించ సాగాయి. జపకాలమందు సాధకునిలో అయస్కాతమణులు క్రియాన్విత మయ్యాయి.

గురుత్వాకర్షణశక్తి అంతకుముందే ఉన్నది. ఆకర్షణశక్తి అన్నింటిలో ఉంటూ ఉంటుంది. కాని ఈయనలో అది వంద రెట్లుగా ప్రస్ఫుటంకాసాగింది.

వారి ధ్యాన సమయాన చేతనలో పర్వతాలు పైకిలేచేవి, మంచుతో కప్పబడిన శిఖరాలు వారి చిదాకాశమునందుండేవి. వారి హృదయాన షడ్ బుతువులు తమ తమ రంగులను, ధర్మాలను దర్శింప చేస్తుండేవి. దృవ ప్రాంతాలలోని 6 నెలల పగలు, 6 నెలలు రాత్రి యొక్క అద్భుత దృశ్యాలను చూస్తూ తనను తాను మరచిపోయేవారు. వారికి కాలుని ప్రతీ సవ్వడి వినిపించేది. దిక్కులు వాటి ఇచ్చానుసారంగా చిన్నవి, పెద్దవిగా మారుచుండేవి. వివేకం తీక్షణమగుట వల్ల ఆలోచించే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వాటంతట అవే లభించేవి.

గాయత్రీ తపః సాధన యొక్క ఈ నిరంతర క్రమంలో సాధకుడైన శ్రీరామునకు వితర్క, ఆలోచన, అస్మిత మరియు ఆనందంలో సంప్రజ్ఞాత సమాధి స్థిరమయ్యేది. వారు తమ ఇచ్చాను సారంగా వెలుతురు నిండిన శూన్యమందు పక్షివలె భ్రమణం సలిపేవారు. వృత్తుల నిరోధం వల్ల వారి యందలి ధ్వంద్వ స్థితి నశించింది. అవిద్య, అస్మిత, రాగద్వేషాలు, అభినివేశం, స్మృతి, గ్లాని, శోకం, భయం, జుగుప్స, లజ్జ, గర్వం, క్రోధం మున్నగు 33 సంచారి భావాలు, 8 స్థాయీ భావాలు వారి చిత్తం నుండి ముక్తిని పొందాయి. వారి యందు చేతనా శక్తి ప్రశాంతంగా శరత్తునందలి గంగాధారవలె ప్రవహించసాగింది.

వారు తమకు ఇష్టం వచ్చినంత సమయాన్ని ఆజ్ఞాచక్రము నందు దృష్టిని అనుసంధానం చేసుకొని చైతన్యాన్ని దర్శించేవారు. తరువాత బ్రహ్మరంధ్రంలో స్థిరపడి అమృతపానం చేస్తుండేవారు. మైత్రీ, కరుణ, శ్రద్ధ, ఆహ్లాదం, ఆనందపు లోతులలోనికి వెళ్ళిన వారి మనస్సు కేరింతలు కొడుతూ ఆనందించేది. ఇప్పుడు మనోవృత్తులు మారిపోయాయి. వారి ప్రజ్ఞ బుతుంభరా ప్రజ్ఞగా మారింది. గాయత్రీ మంత్ర ప్రభావం వల్ల సవికల్ప, నిర్వికల్ప సమాధులు కలుగసాగాయి. వారు- **నేను ఈ శరీరాన్ని కాను అను ఒకే ఒక మాట సాధనా ప్రారంభ సమయాన చెప్పుకునే వారు.** దీని ఫలితంగా- అపవిత్రత

పాపాలన్నింటికీ పరిహారం దాతృత్వమే.

అనేది పవిత్రంగాను, దుఃఖం-సుఖంగాను, అనాత్మ-ఆత్మ గానూ మారేది. ఆదిశక్తి గాయత్రీ అనుగ్రహం వల్ల పరిపూర్ణ జ్ఞానం లభించింది. విద్యకు పరాకాష్ఠ అయిన వివేకం లభించింది. సకల ప్రాణికోటికి శుభం జరగాలనేదే వారి కోరిక. వారి అంతశ్చేతనాశక్తి బ్రహ్మాండ సరోవర మందలి బ్రహ్మ కమలంవలె వికసించింది. దాని అసాధారణమైన సుగంధం నలుదిశలా వ్యాపించింది.

సాధనా మార్గాన ముందుకు సాగుచున్న శ్రీరాముడు-“నేను శివుడను, నేనే పరమాత్మను, అసంతమును, సర్వాతీతమగు ఆత్మతత్వాన్ని నేనే” అని గ్రహించగలిగారు. సృష్టి, ప్రాణి, పదార్థాలు తనలో విస్తరించిన ఆత్మ స్వరూపములే అను జ్ఞానాన్ని పొందినారు. వీరికి అనేక సిద్ధులు లభించాయి. లోక లోకాంతరాలు తన ఇంటియందలి గదులవలె నుండి రాకపోకలకు సాధ్యమయ్యాయి.

ఎప్పుడు తన దైనందిన సాధనలో కూర్చున్నారనే వారి సహస్రార చక్రమందలి కోణాలు, అంచులు, విద్యుద్గతితో ఇంద్రియాతీత అనుభవాలను, దృశ్యాలను సృష్టించేవి. భూత భవిష్యత్తులను అర్థమందు చూపే విధంగా చూపించేవి. వారి హృదయ కమలానికి కొంచెం పైన గల సుషుమ్నా జ్యోతి స్వయంగా ప్రకాశించ సాగింది. మొత్తం బ్రహ్మాండ మంతా తనలో తేజోబిందు, అనాహత నాదబిందు రూపాన అనుభూతి కలగసాగింది. తాను ఈ అద్భుత దృశ్యాన్ని దర్శించుచూ అందులో లీనం అయ్యేవారు.

సంవత్సరాల తరబడి చేసిన నిర్విరామ సాధన తన గురువు పట్ల గల శ్రద్ధా-భక్తులు, విలక్షణమైన తపస్సు, ఇవ్వన్నీ కలసి వారికి గాయత్రీ తత్వాన్ని బోధించాయి. సమస్త వేదాల సారం గాయత్రి అనేది వారికి అనుభవం లోనికి వచ్చింది. ఈ గాయత్రీ మంత్ర సాధన మనిషి ఆచార వ్యవహారాలలోనే కాదు సంస్కారాలలో కూడా మార్పుని తెస్తుంది. ఈ ప్రయోగం వల్ల మానవ ప్రకృతి యొక్క సమగ్ర పరిశోధన, పరిశుభ్రత తేలికగా సంభవమైంది. గాయత్రీ మహా మంత్రం యొక్క ప్రభావం శాశ్వతమైంది. సమగ్రమైంది. ఇందుచేతనే మానవునిలోని సంస్కారాలు పరివర్తన చెందుట రూపాంతరమగుట సంభవమయింది. గాయత్రీ మంత్రంలో కల ఈ శక్తిని వైదిక మహర్షులు తెలుసుకున్నారు. వారు స్పష్టంగా ప్రకటించారు. మానవునిలో దేవత్వాన్ని నింపవలెనన్నా సుసంస్కృతులను

గెలుపుకన్నా ఉపకారం గొప్పది

1908 ఒలంపిక్ క్రీడల హడావుడి. అమెరికాలోని క్రీడాకారుడు రేక్టరు “స్పిట్” స్వర్ణ పతకం సంపాదించాడని లోకుల అంచనా. ఆతనికి గట్టిపోటీదారుడు దక్షిణాఫ్రికాలోని క్రీడాకారుడు “వాకర్”. ఇరువురు గెలుపు కోసం యధాశక్తి కృషి చేస్తున్నారు. పట్టుదలతో నూతన పద్ధతులతో అభ్యాసం చేస్తున్నారు. వాకరు “స్ట్రైటింగ్ స్టార్ట్” పద్ధతిలో అభ్యాసం చేస్తున్నాడు. అది కొంచెం మెల్లగా సాగుతున్నది. రేక్టరు “క్రావుచ్ స్టార్ట్” పద్ధతిని అభ్యాసం చేస్తున్నాడు. ఇది తెలుసుకున్న జనాలు రేక్టర్ దే విజయం అని చెప్పుకుంటున్నారు.

“క్రావుచ్ స్టార్ట్” పద్ధతి వాకర్ కురాదు. తానుకూడ ఆ పద్ధతిని నేర్చుకోవాలనుకున్నాడు. నేరుగా రేక్టర్ దగ్గరకే వెళ్లాడు. తనకాపద్ధతిని నేర్చుమని ప్రార్థించాడు. రేక్టర్ సరేనన్నాడు. ఒకవైపు తాను అభ్యాసం చేసుకుంటూనే ఆతనిని కూడ తీర్చిదిద్దాడు. పోటీ రోజు రానేవచ్చింది. ఉత్సాహంతో ఇద్దరూ పాల్గొన్నారు.

అతి స్వల్పమైన తేడాతో వాకర్ విజయాన్ని సాధించాడు. రేక్టరు దగ్గర నేర్చుకున్న విద్య ద్వారానే విజయమయ్యాడు. రేక్టరు మిత్రులంతా చాల బాధపడ్డారు. నీవే ఆతనికాపద్ధతి నేర్పించి చేజేతులా అపజయాన్ని కొనితెచ్చుకున్నావని నిందించారు. దానికతడు నవ్వుతూ “విజయాన్ని సాధించిన ఆనందంకన్నా విజేతకు సహకరించానన్న తృప్తే నాకు ఎక్కువ ఆనందాన్నిస్తోంది” అన్నాడు.

చేయాలన్నా గాయత్రిని మించిన అనన్యమహామంత్రం మరేదీలేదు. ఈ తత్వమే సాధకుడిని ముందుకు నడిపిస్తున్నది. ఈ విషయం శ్రీరాముని చేతనలో నిరంతరమూ ప్రతిధ్వనించ సాగింది. గాయత్రి మహా మంత్ర పురశ్చరణ క్రమమే గాయత్రీ యొక్క వైజ్ఞానిక ప్రయోగాల క్రమము. దీని ద్వారా ప్రతిపాదించబడిన సత్యమే దేవసంస్కృతికి ఆదిమాత గాయత్రి అని నిరూపించబడింది. ఈ యుగ శక్తి అవతరణ జనచేతనత్వంలో జరిగితే, మానవుడు, మానవ సంస్కృతి అభివృద్ధి చెందుట అనేది తప్పక ఈనాడు కూడా జరుగుతుంది. గాయత్రితో పాటు వారు గోవు, గంగ, గీతల యొక్క గొప్పతనాన్ని గ్రహించారు. వారి అంతఃచేతనాశక్తి నుండి వెలువడిన అనుభూతులు మెల్లమెల్లగా వ్రాతలలోకి తేవడం ప్రారంభమైంది.

★★★

భౌతిక దుఃఖమే ఆనందంగా రూపుదిద్దుకుంటుంది.

మూడు పవిత్ర చిహ్నాల యెడ ప్రగాఢమైన శ్రద్ధ ఏర్పడింది

గోవు, గంగ, గీత భారతీయ సంస్కృతిని వివరించగల దివ్య ప్రతీకలు. గోవు సాత్విక శక్తికి చిహ్నము. గంగను పవిత్ర ప్రవాహ జల సంపదగా గుర్తించారు. గీత మన సంస్కృతి యొక్క ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానశక్తికి గుర్తుగా ఉన్నది. బాల్యం నుండి శ్రీరాముడు ఈ మూడింటి పట్ల మిక్కిలి శ్రద్ధ కలిగి ఉండేవారు. మార్గదర్శకుడైన సద్గురు దర్శనంలో ఈ శ్రద్ధ ఇంకా పెరిగింది. గురుదేవులు వారికి సాధనా విజ్ఞానాన్ని, విధానాన్ని వివరించారు. దీని వలన ఈ మూడు సాధనలు అయన సాధనకు అభిన్న అంగాలుగా మారినాయి. గోవు, గంగ, గీత-గాయత్రికి భిన్నం కాదనే అనుభూతిని పొందినారు.

సూక్ష్మ శరీరధారి యగు గురుదేవులు గాయత్రీ సాధనా విధి విధానాన్ని వివరించారు. అందులో ఆవు నేతితోనే అఖండ దీపాన్ని వెలిగించుమన్నారు. సాధన సమయంలో సాత్వికమగు ప్రకాశం నలువైపులా ప్రసరించటానికి ఆవునెయ్యి అనివార్యం. గాయత్రీ జపం స్వయంగా యజ్ఞం. కాని జపయజ్ఞపు ఈ ప్రక్రియ మనస్సు, ప్రాణము, అంతఃకరణ వరకు పరిమితం. దీని బహిరంగ స్వరూపం కూడా చాలా అపసరం. దీని కొరకే జపసమయాన ఆవునేతి దీపం వెలిగిస్తారు.

జపకాలంలో నేతి దీపము వెలిగించడమనేది సామాన్య సాధన యొక్క కర్మకాండ. కాని విశేష ప్రయోజనం కావలసి వచ్చినప్పుడు దాని కొరకు విశిష్ట ఏర్పాట్లు కావాలి. అందువల్ల అఖండదీపం అనివార్యం.

ఈ అఖండ దీపం నుండి వచ్చు వెలుగు సాత్విక నిష్కామ కాంతులు నలుదిక్కుల వెదజల్లబడతాయి. గోవు మాత్రమే ఈ భూమిపై గల ఏకైక సాత్విక ప్రాణి. గోసేవ అనాది కాలం నుండి మహర్షులు, మహారాజులు కూడా చేసేవారు. దాని వలన వారికి సాత్విక శక్తి లభించేది. గోవు నుండి సాత్విక తరంగాలు వెలువడుతాయి. కాని అవి మన సామాన్య కనులకు కనిపించవు.

సాత్విక శక్తి విశేషంగా అభివృద్ధి చెందడానికి విశేషమైన హవిష్యాన్నం, బార్లీ, రొట్టెలతో పాటు తీసుకొనుమని నిర్దేశించారు.

అలాగే ఆవు మజ్జిగను కూడా స్వీకరించుమన్నారు. గోవు మహిమ భారతీయ సంస్కృతిలో అద్భుతంగా వివరించబడిఉంది. ఆధ్యాత్మిక వేత్తలు దీనిని చక్కగా గ్రహించారు. శ్రీరాముడు - దీనిని తన జీవితంలో అడుగడుగునా అనుభూతి చెందారు. తన దివ్యానుభూతులను గాయత్రీ మహావిజ్ఞాన్ ప్రథమ భాగంలో ఈ విధంగా వివరించారు. -“శరీరం నుండి, మనస్సు నుండి అనేక వికారాలను తొలగించుటకు గవ్యకల్పమును ఉపయోగిస్తారు. గవ్య కల్పమనగా ఆవు పాలు, ఆవు పెరుగు, ఆవు నెయ్యి, ఆవు పిడకలతో పాలు కాచుట. ఆవు శరీరంనుండి వచ్చే తేజస్సు సాత్వికమే కాక బలవర్ధకం కూడ.

ఆవువలె గంగకు కూడా ఆధ్యాత్మిక మహత్త్వం ఉంది. ప్రాచీన కాలం నుండి మహర్షులు, యోగులు, తపస్వులు గంగను ప్రస్తుతించేవారు. శ్రీరామ్ - తన పూజా వేదిక మీద గంగాజలంతో నింపిన పాత్రను నియమంగా పెట్టేవారు. గంగాజలంతోనే ఆచమనం చేసేవారు. దాని వల్ల వారి మనస్సుకు, ప్రాణానికి, అంతఃకరణలోను ఒక అలౌకిక మగు పవిత్రత లభించేది. గంగ పట్ల వారి నిష్ఠ, జీవితాంతం వరకు స్థిరంగా ఉంది. గంగా తీరంలో శాంతికుంజ్ స్థాపన దీనికి ప్రమాణం. సాధనకు వచ్చే వారిని నియమంగా గంగా స్నానం చేయుమనీ గంగాజలాన్ని త్రాగుమనీ ప్రోత్సహించేవారు. ప్రాణ ప్రత్యావర్తన, కల్ప సాధన, చాంద్రాయణ వ్రతాన్ని ఆచరించే వారికి గంగా జలంతో భోజనం వండించి వడ్డించేవారు. గంగా జలానికి వైజ్ఞానికంగా, సాంస్కృతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా అనేక మహిమలు ఉన్నాయి. పరిస్థితుల కారణంగా గంగాస్నానం, గంగాజల పానం చేయలేని వారికి మానసికంగా, భావనాత్మకంగా స్నానపానాదులు చేయుమని చెప్పేవారు. గంగ గాయత్రీ రూపం. అందువలననే గంగా దశహార, గాయత్రీ జయంతి రెండు ఒకే రోజు జరుగుతాయి.

గీత భారతీయ సంస్కృతికి ప్రాణం. ‘గాయత్రీ ఛందసామ్యహమ్’ అనే గీతా వాక్యం దీనినే సుష్టంగా చెపుతోంది. సాధకుడైన శ్రీరామ్ తన సాధనా ప్రారంభకాలం నుండి గాయత్రీ మయంగానే కాక

అవిద్య, రాగం, ద్వేషం, భ్రాంతి, మోహం - ఈ అయిదూ దుఃఖ కారకాలు.

గీతా మయంగా కూడా జీవించారు. కర్మ, భక్తి, జ్ఞానం ఈ మూడు రూపాలలో గీత యొక్క ఈ త్రివేణి వారి అంతరంగ, బహిరంగ జీవితంలో నిరంతరం ప్రవహించింది. భక్తి, లోకజ్ఞానం లేని కర్మ కేవలం మహత్వ కాంక్షను పూర్తిచేయడానికే ఉపయోగిస్తుంది. గీతా మహత్యం గ్రహించాలంటే గీతను చదవటం వల్ల మాత్రమే సరిపోదు. గీతలో నిరూపించబడిన కర్మ, జ్ఞాన, భక్తి అను మూడింటిని జీవితంలో ఆచరించాలి. అలా చేసినప్పుడే గీత యొక్క మహిమను తెలుసుకోగలరు. అలా జరిగినప్పుడు ప్రతిక్షణం ఈ మహిమ అందుతూనే ఉంటుంది.

“గీత యొక్క మహత్యం గీతను అధ్యయనం చేసేవరకే పరిమితం కాదు” అని వారు చెబుతుండేవారు. వల్ల వేయాలంటే రామ చిలుక కూడా “రామ-రామ” అని వల్ల వేస్తూఉంటుంది. కాని ఎప్పుడైతే పిల్లి దానిమీద ఆక్రమణ చేస్తుందో దాని సహజ పలుకులు చెప్తుంది. ఎంత వరకైతే గీతలో నిర్ధారించబడిన కర్మ-జ్ఞాన-భక్తి జీవితంలో ధారణ చేయబడదో, అంతవరకు గీత యొక్క వాస్తవ మహిమ వెల్లడికాదు. వారి జీవితంలో ఈ మహిమ క్షణ క్షణమూ ప్రతి ఘడియూ కనిపిస్తూనే ఉంది. వారిని సమీపంలో చూచి గ్రహించిన వారు వారిని గీత, గీతాచార్యుల మూర్తిభవించిన స్వరూపమని ఉల్లేఖించడం ఈషణ్యాత్రమూ అతిశయోక్తి కాదు. కనుకనే వారు వారి శిష్యులు సంతానానికి పరమ వాత్సల్య పూర్ణమైన స్నేహంతో అభయమిస్తూ ఇలా అన్నారు. “నమే భక్తః ప్రణశ్యతి.” దీనితో బాటు జిజ్ఞాసులైన సాధకులకు వారు ఈ సాధనా ఋషి వాక్కును అందించారు. “సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ” ఈ ఋషి వాక్కు వారి పరివారానికి, అందులో చేరుదామనే వారికి కూడా వర్తిస్తుంది. గీతతో బాటు గంగ, గోవులోనూ నిహితమైన సంస్కృతీతత్వం వారి జీవితంలో సహజరీతిలో విశదీకరించబడి ఉన్నది. అయినప్పటికీ వారిజీవితం పైకి చూడడానికి సామాన్య గృహస్థునిగా ఉండేది. దానిని వారు తపోవనంగా తీర్చిదిద్దారు.

★★★

చూపోపమి (అసూయ)

“పరుల యున్నతికి, విద్యా వైభవములకు” ఓర్వలేకపోవుటయే అసూయ (చూపోపమి) చూచి సహంపలేకపోవుట ఈర్ష్య.

ఓ గ్రామంలో ఇద్దరు అన్నదమ్ములుండేవారట. ఆ ఇద్దరిలోను ఒకడు (చిన్నవాడు) పెద్దవాని అభివృద్ధిని చూచి ఓర్వలేకపోయేవాడు. ప్రతి విషయంలోనూ అతని పెంపు చూచి తాను గూడా (గ్రుడ్డిగా) ఆ విధంగా లాభం పొందాలని చూసేవాడట. అతని నిత్య జీవితం అంతా అలాగా మలచుకొన్నాడు.

కొంతకాలానికి పెద్దవాడు భగవంతుని గూర్చి గాఢమైన తపస్సు చేస్తున్నాడట. తోడనే చిన్నవాడు అనుకరణ చేశాడు. అతడు ప్రతి విషయంలోనూ అన్నకంటే రెట్టింపు ప్రయోజనం పొందాలని గాఢంగా వాంఛించేవాడు. ఇది అన్నకు కష్టమేమీ గాదు. నష్టం కూడా లేదు. కాని కొన్ని విషయాలలో బాధాకరంగా కనిపించేది. తమ్ముడు నాకు దెబ్బ తగిలితే అన్నయ్యకు రెండు రెట్లు నష్టం జరగాలి అంటూ నిరంతరము కోరుకుంటూ ఉండేవాడట. “జ్ఞాతిశ్చేదన లేనకిం”? అనేది ఊరకయే పుట్టలేదు గదా. సరే భగవంతుడు ప్రత్యక్షమైన చిన్నవాడిని ఏం కావాలో కోరుకొమ్మన్నాడట. వాడు తనకు కావలసినది కోరుకొనవచ్చును గదా! “ముందు మా అన్నగారిని అడిగి ఆయనకు ఇచ్చిన దానికంటే రెట్టింపు నాకు ఇవ్వండి” అన్నాడట. సరే భగవంతుడు పెద్దవాని వద్దకు వచ్చి ఏం కావాలో కోరుకొమ్మన్నాడట. వాడికి బాగా విసుగు పుట్టి తమ్ముని మదిచెరిగి నాకు ఒక కన్నుపోయేలా వరమివ్వమన్నాడట. “అలాగే” మరి తమ్మునకు అతని కోరిక ప్రకారమే అన్న కంటే రెట్టింపు “రెండు కళ్లా గోవిందా!” ఇది అసూయా ఫలితము.

ఎదుటి వాడి ఉన్నతిని జూచి ఓర్వలేకపోవడమనేది మహా ప్రమాదకరగుణం.

దుఃఖ సమయాల్లోనే ధైర్యంగా ఉండాలి.

గృహస్థ జీవితమే ఒక తపోవనమైంది

గృహస్థ జీవితమే దేవసంస్కృతికి కేంద్రం. మన భారతీయ సంస్కృతిలోని మర్యాదలను పూర్తిగా తెలుసుకొని పాటిస్తే ప్రతి ఇల్లు తపోవనంగా మారిపోతుంది. శ్రీరామ్ శర్మ ఆచార్యజీ ఈ తథ్యాన్ని పూర్తిగా ఆచరించారు. గృహస్థ జీవితంలో ఆదర్శాన్ని, సంయమనాన్ని, మర్యాదను, ఆచరణ ద్వారా అలవరచుకొని ఇంటికి, కుటుంబములోని వారి కందరికీ తపోవన స్వరూపాన్ని ప్రసాదించారు. ఈ విధంగా గృహాన్ని తపోవనం చేసి ఇంటి యందే సేవ, సహిష్ణుతలను సాధన చేసిన ఈ సంస్కృతీ పురుషుడు కోట్లాది ప్రజలకు పరమ పూజ్య గురుదేవులుగా ప్రసిద్ధిచెందారు.

గృహస్థ జీవితంలో సాధన ప్రారంభమైంది. మాతాజీ వారి జీవితంలో ప్రవేశించి సంజీవినీ పంటను పండించారు. గృహమే సంస్కారాల మొక్కల నర్సరీ. కుటుంబములోని వారందరికీ వారి వారి స్థితికి తగిన విధంగా సంస్కారాలను అందించారు. ప్రేమతో నిండిన సంస్కార పూరిత వాతావరణంలో ఉన్న కుటుంబ సభ్యులందరూ సుసంస్కృతులైనారు. వందనీయ- మాతాజీ పరమ పూజ్య గురుదేవుల గృహస్థ జీవితంలోని అనేక సందర్భాలలో ఈ విధమైన ప్రేమ-సంస్కారముల కలయిక అపూర్వమైన రీతిలో మనకు దర్శనమిస్తుంది.

గురుదేవులు-మాతాజీ ఇరువురూ చూడటానికి రెండు శరీరాలుగా కనిపించినా, వారిరువురూ ఒకటే జీవితం- ఒకటే ప్రాణం, శరీరం- శ్వాస, సూర్యుడు-ప్రకాశం, చంద్రుడు-వెన్నెలల వలె వారి సంబంధం ఆద్భుతమైంది. వారు ఒకరిలో ఒకరు సమర్పణ భావనతో కలిసిపోయారు. ఈ సత్యం వారిని కలిసిన వారికి తెలిసేది. గురుదేవులు చెప్పిన విషయాన్నే మాతాజీ చెప్పడం జరిగేది. అదేవిధముగా మాతాజీ చెప్పిన దాన్నే గురుదేవులు చెప్పేవారు. ఈ ఛేదించలేని ఏకత్వం ఆధ్యాత్మిక లేక అతీంద్రియ సంబంధాల వరకే పరిమితం కాదు. కుశల ప్రశ్నలు సలహాలు వరకు వారిలోని ఏకత్వం దర్శనమిచ్చేది.

మధురలో ఉండగా, మాతాజీ గురుదేవులకు జాబులు చదివి వినిపించేవారు. గురుదేవులు జవాబులు వ్రాసేవారు. గురుదేవుల పనులన్నింటికీ మాతాజీ సహకారాన్ని అందించినట్లే గురుదేవులు మాతాజీకి ఇంటి పనులలో సహాయపడేవారు. ఇవన్నీ పూర్వపు పరిజనులు చెప్పగా తెలుస్తుంటాయి. వారిది దివ్య దాంపత్యమైనప్పటికీ, మానవ సహజమైన అత్యీయతా ప్రేమానురాగాలు కోకొల్లలుగా కనిపిస్తాయి. వారి కుటుంబపరంగా నలుగురు సంతానానికి మంచి సంస్కారాలతో ఉత్తమ విద్యను ప్రసాదించారు. తన వారసత్వం వీలునామా రూపంగా వారికి ఉజ్వలమైన ప్రేరణలను ఇచ్చి గొప్ప నిష్ఠగలిగిన ఆదర్శాలందించారు. ఈ నలుగురు సంతానంతోపాటు విశాలమైన విరాట్ సంతానం ఉన్నది. ఇదే అఖండజ్యోతి పరివారం. వారి గృహస్థ జీవితం అఖండజ్యోతి పత్రికతోనే ప్రారంభమైంది. తన వారికి సంస్కారలందించడానికి ఇది ఒక తపోవనంవలె వ్యాపించింది. ప్రేమ, మమతలు పొంగి పొరలుతూఉండేవి.

మధురలో ఉండగా ఒక పరిజనుడు తన దివ్యానుభూతిని పదేపదే తలుచుకుంటుండేవాడు. ఒక సారి రాత్రి 12 గంటలకు వారు అఖండజ్యోతి సంస్థానంచేరి తలుపుతట్టారు. అందరూ మంచి నిద్రలో ఉన్నారు. మాతాజీ తలుపు తీసి ప్రేమతో పలకరించి కూర్చోబెట్టి మాట్లాడుతూనే పరోటాలు తయారుచేసి తినిపించారు. గురుదేవులను కలవాలని కోరగా మాతాజీ ఇంతరాత్రి వారిని కలవడం బాగుండదు. ఉదయమే కలవవచ్చునని అతనికి నచ్చ చెప్పారు. కాని అతనికి ఎలాగైనా వెంటనే గురువు గారిని దర్శించాలని తపనగా ఉన్నది. చూడలేకపోతున్నానని దుఃఖం కలిగింది. వెంటనే గురుదేవులు తమ గదినుండి బయటకు వచ్చి అతనిని పలకరించి అన్నారు. “ఫర్వాలేదు బిడ్డల మొండిపట్టును తల్లితండ్రులు భరించాల్సి ఉంటుంది. నీవు ఇప్పుడు నిద్రపో. విషయాలు సావకాశంగా ఉదయం మాట్లాడుకుందాం.”

నేను కర్తను అనే తలంపే మానవుడికి దుఃఖ కారణం.

ఈ అఖండజ్యోతి పరివారము పెరిగి పెద్దదయి గాయత్రీ పరివారంగా మారింది. గురుదేవులు మధురను వదిలి శాంతికుంజ్ హరిద్వార్ లో స్థిరపడ్డారు. గురుదేవుల గృహస్థ జీవితం ఇంకా విస్తృతమైనదని చెప్పాలి. బిడ్డలందరిని సంస్కార వంతులుగా చేయుటయే వారి లక్ష్యం. కోట్లాది మందికి సంస్కారాన్ని అందించిన సంస్కృతి పురుషుడు మన గురుదేవులు.

నేడు గాయత్రీ పరివార్ పెరిగి పెద్దదయి విశ్వవ్యాప్తమైంది. దానికి పునాదిగా నిలిచిన భావనలు మాత్రం వారి గృహస్థ జీవితం వల్ల లభ్యమైనాయి. అఖండజ్యోతి సంస్థానంలోనూ, గాయత్రీ తపోభూమి మధురలోనూ, శాంతి కుంజ్ యందు పరమవందనీయ మాతాజీ, వరమపూజ్య గురుదేవుల

తల్లిదండ్రుల ప్రేమను, స్నేహాన్ని ఆదర్శాలను, సంస్కారాలను దర్శించగలం.

శాంతికుంజ్ ప్రారంభించిన నాటినుండి వచ్చిపోయే పరిజనులు తమ తమజ్ఞాపకాలను తలుచుకొంటూఉంటారు. మాతాజీ రాత్రి 2 గంటలకు లేచి, వచ్చిన వారికి భోజనాలు తయారుచేసి పెట్టేవారు. అలిగిన పిల్లలను బుజ్జగించేవారు. పొరపాటు చేస్తే దండించేవారు. ఇది మన సంస్కృతికి గుర్తింపు. అలా దండించినపుడే సద్గుణాలకు బీజారోపణ జరుగుతుంది.

భారతీయులకు ఘనతను అందించినవి దేవాత్మాహిమాలయాలు. ఈ హిమాలయాల్లే దేవ సంస్కృతికి ఉత్పత్తి కేంద్రం. సంస్కృతి పురుషుడైన గురుదేవుల కఠోర తపస్సాధనకు సాక్షి.

★★★

దయాగుణమే గొప్పవాణ్ణి చేసింది

పాఠశాలకంతటికీ మేధావి ఆ విద్యార్థి. కాని పేదవాడు. స్కాలర్ షిప్ లభిస్తోంది. అది ఆతని చదువుకు, భోజనానికి సరిపోవటం లేదు. ప్రతినెల సమయానికి ఫీజు చెల్లించలేక పోతున్నాడు. అఖరుకు రాత్రిపూట చదువుకోవాలంటే దీపం కూడ వెలిగించుకోలేనిస్థితి. ఎంత కష్టంగా ఉన్నా ఇతరుల ముందు చేయిచాచటం ఆతనికి ఇష్టంలేదు. అందుకని కొన్ని ట్యూషన్లు, స్కాలర్ షిప్పును కలుపుకుని జీవనం, చదువుసాగిస్తున్నాడు.

మేధావి అయిన ఆ విద్యార్థి తనలాగా కష్టపడి చదివే విద్యార్థులను చాలమందిని చూచాడు. ఆతని మనస్సులో ఒక ఆలోచన వచ్చింది. వచ్చిన డబ్బుంతా ఖర్చుపెట్టకూడదు. ఏమైనా సరే రూపాయికి ఒక్క పైసా చొప్పున మిగిల్చి దాచి ఉంచాలి. ఆ డబ్బును కష్టసమయంలో ఇంకెవరికైనా ఉపయోగించవచ్చు. ఆలోచన వచ్చిందే తడవు ఆచరణలో పెట్టసాగాడు. అతనికి చాల తృప్తిగా అనిపించింది.

అతడు రోజు ఒక షోట్ లో భోజనం చేస్తాడు. ఆ షోట్ లును “నాగోపంత్” అనే వ్యక్తి నడుపుతున్నాడు. అతడు అకస్మాత్తుగా క్షయవ్యాధికి గురిఅయ్యాడు. కొద్దిరోజులకు వ్యాధి ముదిరిపోయింది. పని చేయలేని స్థితికి వచ్చాడు. గత్యంతరం లేక షోట్ లును విడిచిపెట్టి తన గ్రామానికి వెళ్లిపోయాడు. సంవత్సరం మధ్యలోనే వెళ్లిపోవాల్సివచ్చింది.

వేసవి సెలవులు వచ్చాయి. సెలవులివ్వగానే ఆ విద్యార్థి నాగోపంతున్న గ్రామానికి వెళ్లాడు. వారినీ వీరినీ అడిగి ఆతని ఇంటికి చేకుకున్నాడు. నాగోపంతు పరిస్థితి చాలా దుర్భరంగా ఉంది. లేచికూర్చునేదశలో కూడ లేదు. పిల్లవాడువెళ్లి మంచం ప్రక్కన నిలబడ్డాడు. నాగోపంతుచాచి “నాయనా! కూర్చో. మధ్యలో మిమ్మల్ని ఇబ్బందిపెట్టి వచ్చేశాను. క్షమించు ఏం చెయ్యను ఇదిగో నా స్థితి ఇలా ఉంది. నేను నీకు 5 రూపాయలు కూడ ఇవ్వాలి. నాకు గుర్తుంది. నాయనా! ఏమీ అనుకోవద్దు. నేనిప్పుడు నీకు బాకీ చెల్లించే స్థితిలో లేను. బహుశా నీవు అందుకే వచ్చి ఉంటావు” అన్నాడు దీనంగా.

అప్పుడా బాలుడు “పంతు గారూ! నేనుండుకురాలేదు. మీరు నాకు బాకీ తీర్చివేసినట్లే భావించండి. నేనిప్పుడు మీకు తోచిన సహాయం చేద్దామని వచ్చాను. నేను ఎప్పుటినుండో దాచి ఉంచిన 3 రూపాయలు. ఇవిగో తీసికోండి. ఈ కష్ట సమయంలో మీకు ఉపయోగపడితే అంతేచాలు.”

ఆ చిన్నారి బాలుని దయార్థ గుణానికి నాగోపంతు చలించిపోయాడు. ఆనందంతో ఆతనికి నోటమాట రాలేదు. ఆ సమయంలో మూడు రూపాయలే వారికుటుంబానికి ఎంతో ఉపయోగపడ్డాయి.

కరుణామూర్తియైన ఆ బాలుడే ప్రసిద్ధ సమాజసేవకుడైన

విడవకుండా పుస్తకాలు చదివేవారు ఎక్కడైనా సుఖంగా జీవిస్తారు.

దేవాత్మా హిమాలయాలే-వారి సంరక్షకులు

దేవాత్మలైన(దేవతా స్వరూపమైన) హిమాలయాలు భారతదేశం మరియు భారతీయ సంస్కృతి యొక్క కేంద్రాలు. ఇచ్చటనే మానవజాతి మొదట తన పాదాన్ని మోపింది. ఆర్యావర్తనం - అజనాభవర్షము, భారతవర్షములుగా రూపొంది భారతీయ సంస్కృతీ కాంతికిరణ ఉజ్జ్వల ప్రకాశం ఇచ్చటనే తన కాంతిని వెదజల్లింది. ప్రాచీన-ఋషులు, మహర్షులు, ఇచ్చటనే అంతులేనన్ని ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగాలు నిర్వహించారు. దేవతల ఋషుల పరస్పర కలయిక ఈ హిమాలయాలలోనే జరిగింది. దేవతలు, ఋషుల యొక్క పుంజీభూత చేతనా స్వరూపమే - హిమాలయాలు. సాక్షాత్తు డైవీ చేతన యొక్క ప్రత్యక్ష స్వరూపమేనని చెప్పవచ్చును. దేవాత్మ హిమాలయాల ప్రతినిధి అయిన ఋషినత్తా, మనసంస్కృతి పురుషుడైన శ్రీరామ్ జీవితంలోనికి ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశాన్ని ప్రసరింపజేసి ఆయనకు హిమాలయాలతో సంబంధాన్ని స్థాపించారు.

హిమాలయాలతో వారికి గల సంబంధం జన్మజన్మాంతరాలది. యుగయుగాల నుండి కొనసాగుతున్న అత్యంత పురాతనమైనప్పటికి దానిని తిరిగి కొత్తదిగా (రెన్యూవల్) చేయడమనే పని నిర్వహించబడినది. హిమాలయాల అదృశ్య తరంగాలు వారి హృదయాంతరాలను మిక్కిలి బాల్యావస్థలోనే స్పృశించి ఆకర్షిస్తూ వచ్చాయి. ఎనిమిదేళ్ళ వయస్సులోనే ఆయన ఒకసారి హిమాలయాల వైపుకు నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు. తరువాత ఇంట్లోనివారు, కుటుంబసభ్యులు, ఈ సంగతి గమనించి, వారికి నచ్చచెప్పి ఇంటికి తీసుకు వచ్చారు. అయితే పదిహేను సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేసరికి హిమాలయాలు సహజంగానే తమ ప్రతినిధిని వారి వద్దకు పంపించాయి. మార్గదర్శకులైన (దాదా) గురువుల రాక - అంటే హిమాలయాల ఆహ్వానమే అనక తప్పదు.

ఈ ప్రత్యక్ష పిలుపు తరువాత సాధనాపరమైన అవసరమైన ఏర్పాట్లు ఆరంభమైనవి. ఈ సాధనాక్రమం నడుస్తూండగా- ఒక రోజున- వారి మాటలతోనే 'ఈ హృదయమందలి నిస్తంత్రీ యంత్రం (వైర్లెస్) మ్రోగింది.' ఈ వాక్యంలో వారి చైతన్యం, హిమాలయాల శబ్దాలను చక్కగా, స్పష్టంగా గ్రహించడం చేయగలిగి ఉండేదనే సూచన స్పష్టంగా కనపడుతుంది. ఋషులు నివాస

స్థలమైన పవిత్ర క్షేత్రం హిమాలయాలలోని అత్యంత అలౌకికం, గుహ్యమైన క్షేత్రమని మార్గదర్శకుడు (గురుదేవులు) వారికి తెలిపారు. అత్యంత శ్రేష్ఠుడైన, సమర్థ సాధకుడు కూడా అచ్చటికి సమీపించుట అసంభవం. ఈ దివ్య పర్వత శిఖరాలు సౌందర్యానికి మాత్రమే పరిమితం కాదు. ఉత్తుంగ శిఖర సౌందర్యాన్నయితే వందలాది దేశ-విదేశ పర్యాటకులు కేరింతలు కొడుతూ ఆనందించడం వారాపత్రికలలోనూ, ఇతర పత్రికలలోనూ వాటికి సంబంధించిన విశేషాలు ప్రచురించడం చదువుకునే ఉన్నాం. ఇదంతా హిమాలయాల భౌతిక సౌందర్యానికి సంబంధించిన సంగతి.

దీని కతీతంగా హిమాలయాల దివ్య ప్రపంచం ఉన్నది. దీనినే పూజ్యగురుదేవులు చేతనాకేంద్రంగా పేర్కొనియున్నారు. ఇక్కడినుండే దేశసంస్కృతిని సృష్టింపగల ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రవాహం ఆవిర్భవిస్తుంది. దీనితో దృఢ సంబంధాన్ని కలుపుకొంటేనే హిమాలయాల దివ్యాత్మతో పరిచయం పొందవచ్చును. ఈ దివ్యచేతనే పరమపూజ్య గురుదేవులను సంస్కృతీ పురుషునిగా మార్చింది. స్థూల శరీరంతో వారు చేసిన నాలుగు యాత్రలలో, ఇచ్చటికే వచ్చి హిమాలయాల దివ్య స్వరూపం సాక్షాత్కరింపజేసికొనుటతో పాటు ఆత్మీయం కావించుకున్నారు.

మెదటిసారిగా హిమాలయాలకు వెళ్ళడం-వారి ప్రథమ సత్సంగం, ఋషికోశ్ నుండి ఉత్తర కాశీదాక కూడా జరిగింది. రోడ్లు, ప్రయాణసదుపాయాలు లేని కాలమది. కేవలం కాలిబాట. దాని తరువాత త్రోవ అంతా దట్టమైన అడవి. కాని హిమాలయాల ఎదుట అడుగు పెట్టగానే అలసట అంతా ఎగిరిపోయింది. ఉత్సాహపు హడావిడితో ఎంతసేపటిలో అక్కడికి చేరినారో కూడా గుర్తించలేదు. గాఢ ధ్యానాలలో చూచిన దృశ్యాలు ఎదుట నిజంగా చూచుటవల్ల వారు తమను తాము మరచి పోయారు. అత్యంత రమ్యమైన నందనవనంలో మార్గదర్శకులైన గురుదేవులు ప్రత్యక్షమయ్యారు. ఈ సారి వారు స్థూల శరీరంతో ముందుకు వచ్చారు. పెద్దగా మాటలేముంటాయి? కేవలం ప్రేమతో నిండిన కళ్ళతో వారు వీరికేసి చూడడం ఆరంభించినారు. చూస్తూనే జన్మ-జన్మాంతరాల నుండి గురు-శిష్యులుగా ఉన్నప్పుడు -కుశల ప్రశ్నలు, ఇష్టాగోష్ఠి మాటల అవసరముండదని అన్నారు.

దురాశాపరుని వద్ద సంపద నిలవదు.

తమ గురుదేవుల ఈ రూపుకట్టిన కరుణను అనుభవించగానే, వారి ముఖమండలం ఆశ్చర్యం, సంతృప్తితో ఉప్పొంగి పోయింది. కంఠం గద్గదమై కన్నులు ఆనందభాష్పాలతో నిండి పోయాయి. అనిర్వచనీయానందంతో కన్నులు మూసుకొన్నారు. బుగ్గలు కన్నీటి చారలతో తడిసిపోయాయి. సహజంగానే శిరస్సు వాలిపోయింది. మార్గదర్శకులు (దాదాగురుదేవులు) తన కుడిచేతిని వీరి శిరస్సుపై ఉంచి ఆశీర్వాదం ఇచ్చి నిదానంగా వెడలిపోయారు.

రోజూలాగానే తాళబద్ధంగా నడుస్తూండగా సూర్యభగవానుని యొక్క బంగారు రంగుకిరాణాలు ధరిత్రి నిండా పరచుకున్నాయి. మంచుతో కప్పబడి వున్న పర్వత శిఖరాలన్నీ వీతరాగుడైన సన్యాసి వేషం ధరించినట్లు కాషాయ వర్ణములోనికి మారినాయి. మెల్లమెల్లగా ఈ విరాగత సాత్వికతగా తెల్లని వెన్నెలలోకి మారటం మొదలయింది. అది పూర్ణిమ. మంచు అంత ఎక్కువగా పడటంలేదు. చంద్రుని చల్లని వెన్నెల మొత్తం హిమాలయాలన్నిటి నిండా వ్యాపించిపోయింది. అప్పుడు హిమాలయాలన్నీ బంగారు మయములైపోయినవా అన్నట్లుగా ఉన్నాయి, దూరం వరకు మంచు బిందువులు బంగారం వర్షిస్తాండా అన్నట్లు కురుస్తున్నాయి.

సరిగ్గా అప్పుడు మార్గదర్శకులు అక్కడికి వచ్చిచేరినారు. ఆ మహర్షి రాకతో వెచ్చదనం యొక్క ఆవరణ సంస్కృతీ పురుషులైన శ్రీరామ్ (గురుదేవుల) నాల్గువైపులా చుట్టుకున్నవి. ఆయన మౌనంగా ఈయనకు సంజ్ఞచేయగానే వీరు చడిచప్పుడు లేకుండా ఆయన వెనుక వెనుక నడిచారు. ఆశ్చర్యం! తనకాళ్ళు నిజంగానే గాలిలో తేలుతూ అడుగులు ముందుకు కదులుతుంటే శరీరము ముందుకు వెళ్ళిపోతున్నది! ఆకాశగమనం! ఆకాశంలో నడవగలిగే ఈ సిద్ధి వీరికి -గురు కృపవల్ల- అనాయాసంగానే లభించినది. ఆ మంచుతో నిండిన ఎగుడు దిగుడు గుట్టలమీద నడవటం- ఆశ్చర్యదాయకమైన సమర్థత ఉంటే తప్ప కఠినమే కాదు, అసంభవమని వారికి అనుభవంలోనికి వచ్చింది. ఏయే విధంగా వారు అడుగులు ముందుకు వేస్తున్నారో అట్లే వారి శరీరం ఈదుకుంటూ ముందుకు సాగింది. అకస్మాత్తుగా వారి శరీరం పైపైకి వెళ్ళిపోతున్నది. మంచుతో నిండిన పర్వతాలను ఒకదాని తరువాత మరొకదానిని దాటుతూ కొన్ని దివ్య గుహలున్న ఒక రహస్య క్షేత్రంలోనికి ప్రవేశించింది.

ఈ గుహలో సంస్కృతీ సృష్టికర్తలయిన ఋషులు ధ్యానావస్థలో కూర్చుని ఉన్నారు. అత్యంత పుణ్య ఘడియ ఇది. ఇదే దేవసంస్కృతి యొక్క ఉద్గమ స్థానం.

మార్గదర్శకులు వీరికి, వారిలో ఒకొక్కరి పేరు చెప్పతూ ఇలా అన్నారు- “విశిష్టత, విభూతి, సంపదలగల క్షేత్రం ఇదే. ఇదే హిమాలయాల దివ్య క్షేత్రం. దీనిలోని దివ్యమైన దేవత్వం కారణంగా హిమాలయాలతో బాటు దేవాత్మ అనే విశేషణ చేర్చబడింది.”

మార్గదర్శకునితో బాటు వారి రాక విషయం వారందరకు ఇంతకు మనుషే తెలిసిపోయింది. కనుక వారు ఇరువురు ఎక్కడకు చేరినా వారి కనులు తెఱవబడేవి. ముఖం మీద చిన్న చిరునవ్వు చిలకరించబడేది. సంభాషణ కూడా జరిగింది. అయితే స్థూల వాక్కుతో కాదు. ఇక్కడ పరావాణి సక్రియమైఉన్నది. శ్రీరామ్ కు సంస్కృతి సృష్టి కర్తలు దేవ సంస్కృతి యొక్క నవజీవన బాధ్యతను అప్పగించారు. హిమాలయ యాత్రలు దీని తరువాత కూడా జరిగాయి. మూడు స్థూలమైనవి. నాల్గవదైన సూక్ష్మ యాత్రలో సంస్కృతి చైతన్యాల కొత్తకోణాలు ప్రకటించ బడినాయి. ప్రతి మారు హిమాలయాలతో సంబంధం మరింతగా సన్నిహితమైంది. ఎంత సన్నిహితమైందంటే వారి మాటలలో “ఇప్పుడు హిమాలయాలు వారికి నిజమైన సంరక్షకులైనాయి.” మరియు వారు ఏదైతే చెప్పారో దాని సారాంశం ఏమంటే భారతీయ సంస్కృతి యజ్ఞమయమనీ, ఈ యజ్ఞమయ జీవన విధానాన్ని అవలంబించకుండా దేవసంస్కృతి యొక్క యశస్సులు వెల్లడికావు అనీ.

★★★

పండుగలు	
జనవరి 2009	
12	వివేకానంద జయంతి
23	నేతాజీ జయంతి
26	గణతంత్ర దినోత్సవం
31	శ్రీవసంత పంచమి
ఫిబ్రవరి	
2	ఆరోగ్యసప్తమి
18	సమర్థగురు రామదాసు జయంతి
23	మహాశివరాత్రి
27	రామకష్ట పరమహంశ జయంతి

దుర్గుణం మానవుని నాశనం చేస్తుంది.

యజ్ఞమయ జీవితంలో పొంగే తపోజ్వాలలు

“ఇదం నమమ” ఇదే యజ్ఞమయ జీవితానికి సూత్రం. ఇచ్చుట అనేది బాల్యంనుండి శ్రీరామశర్మ వారి ప్రవృత్తి. తోడి బాలురకు తను అనేక తినుబండారాలు తెచ్చి తినిపించేవారు. అలా నిరంతరం ఇస్తూఉంటేనే దానప్రవాహం పొంగి పొరలుతుంది. ఈ ప్రవాహంలో సుగంధభరితమైన దేవ కమలాలు వికసిస్తాయి. ఇదే యజ్ఞమయ జీవన లక్షణం. ఇది గురుదేవుల జీవితమునందు అనేక రూపాలుగా దర్శనమిచ్చింది.

తన సాధన సామర్థ్యం వల్ల తన అంతరాళమునందు అక్షయమగు దేవత్వ భాండాగారాన్ని పొందారు. తన దగ్గరకు వచ్చేవారి కష్టాలను బాధలను తొలగించడానికి తన భాండాగారాన్ని తెరిచేవారు. దాని వలన వారి కష్టాలు తీరడమేకాక దైవత్వ రూపాలు కూడా లభించేవి. అలాంటి వారిలో నూతన సంస్కారాలు జాగృతమయ్యేవి. రూపనారాయణుడనే పరిజనుడు తన అనుభవమును ఈవిధముగా వివరించారు- “నేను ఒక విష వ్యాధి పీడితుడను. వైద్యులు ఈ వ్యాధిని కుదర్చలేక పోయారు. మంత్ర తంత్రాల వల్ల పని జరుగలేదు. గురుదేవులనుగురించి వినిన నేను మధురకు వచ్చాను. ద్వారమునందే గురుదేవుల దర్శనమైంది. అలౌకిక కాంతితో ప్రకాశించు కన్నులతో, ప్రేమరసం తొణికిసలాడుచుండగా గురుదేవులు నన్ను పేరుపెట్టి దగ్గరకు పిలిచి లోనికి తీసుకువెళ్లారు. మాతాజీ మిక్కిలి ప్రేమాభిమానాలతో భోజనం పెట్టారు. తన స్వంత బిడ్డను చూచే విధంగా నన్ను చూశారు. దానితో నాకు ఎంతో ధైర్యం, సంతసం కలిగాయి. నాకు వ్యాధి సంగతి అసలు గుర్తుకు రాలేదు. అది మళ్ళీ నా సమీపానికి రాలేదు. నా జీవితాన్ని అలౌకిక శక్తి నడిపించింది.” ఇలాంటి వారి సంఖ్య వేలలో, లక్షలలో ఉంటుంది. ఈ సంస్కృతీ పురుషుడు తన దానగుణంతోనే దేవ పూజనం అనే సత్రవృత్తిని అందించారు. తరువాత ఈ దేవపూజనం వల్ల నిష్ఠా గరిష్ఠులయిన పరిజనుల పరిచయమేర్పడింది. తన జీవితమంతా వారు యజ్ఞమయంగా గావించుకొని సమాజంలో యజ్ఞమయ భావనలను సాకారంగా అందించారు. ఈ ప్రక్రియ వల్ల యజ్ఞమే వారుగా ప్రజలలో గుర్తించబడ్డారు.

ప్రథమంగా 1953లో సహస్రకుండీయ యజ్ఞకార్యక్రమం ద్వారా వారు స్పష్టంగా ప్రకటికృతమైనారు. దేశం నలుమూలల నుండి సహస్ర సంఖ్యలో ఋత్విక్కులు వచ్చి ఈ కార్యక్రమాన్ని విజయవంతం గావించారు. దీనికి ఒక కోటి 25 లక్షల వేల ఆహుతులు, ఒక లక్షా పాతిక వేల ఉపవాస దీక్షలు జరుపగా గాయత్రీ తపోభూమిని స్థాపించినారు. తదుపరి 1955 వసంత పంచమి నుండి 15 నెలలపాటు జరిగే ఒక విస్తృతమైన గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. 1. నాలుగు వేదాల పారాయణ యజ్ఞం 2. మహామృత్యుంజయ యజ్ఞం 3. రుద్ర యజ్ఞం 4. విష్ణు యజ్ఞం 5. శత చండీ యజ్ఞం 6. నవగ్రహ యజ్ఞం 7. గణపతి యజ్ఞం 8. సరస్వతీ యజ్ఞం 9. జ్యోతిష్టోమ హోమం 10. అగ్నిష్టోమ హోమం మొదలగు అనేక యజ్ఞ ప్రక్రియలిందు ఉన్నాయి. ఇది సమిష్టిహితము కొరకు ఏర్పాటు చేయబడిన ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగం. ఈ యజ్ఞ ఫలం ఏ ఒక్కరికో కాక, అందరికీ అని శ్రీరామశర్మ ఆచార్యుల వారే చెప్పారు.

మరల 1958లో సహస్రకుండీయ గాయత్రీ విరాట్ యజ్ఞ కార్యక్రమం జరిగింది. లక్షలాది మంది మనుష్యులేకాక దేవతలు, హిమాలయాల నుండి ఋషులందరూ విచ్చేసారు. దీని యొక్క విశిష్టతను వర్ణించడానికి శబ్దాలకు శక్తి చాలదు. ఇది 24 సంవత్సరాల తపస్సు యొక్క పూర్ణాహుతి. ఫలితంగా గాయత్రీ పరివార్ ఏర్పడింది. దీని తరువాత దేశంలోని ఐదు స్థలాలు బహరాఇచ్, టాటానగర్, మహా సముంద్, ఖేల్వాడా, పోర్బందర్ లలో సహస్రకుండి యజ్ఞాలు వరుసగా జరిపారు. ప్రారంభంలో గురుదేవులే స్వయంగా ఈ కార్యక్రమాలను నిర్వహించేవారు. ఆనాటి దివ్యానుభూతులను పదిలపరచుకొనిన పరిజనులు నేటికీ ఆ అనుభూతులను తలచుకొని పరవశమౌతున్నారు. గురుదేవుల నిరాడంబరతను గురించి ఒక పరిజనుని మాటలు వినాలి.

“గురుదేవులు ఎక్కడికి వెళ్ళినా తనకు కావలసినవన్నీ తానే మోసుకొని వెళ్ళేవారు. మరాఠీశుల మహాంతుల ఆడంబరాలను కళ్ళారా చూచిన ప్రజలు వీరిని చూచి వీరేమి గురుదేవులని మొదట నిరాశ పడేవారు. కాని సంపర్కంలోనికి వచ్చిన వారికి గురుదేవులు సాక్షాత్తు కల్పవృక్షం వలె, పరశువేది వలె, అమృతం వలె తోచే

ఒక్క ఇంద్రియాన్ని అదుపు చేయలేకపోయినా పతనం తప్పదు.

వారు. మీరు యజ్ఞం చేయించాడానికి వచ్చిన యజ్ఞ పురుషులు అని తెలిసేది. వారి జీవితమే యజ్ఞ వేదిక. అందు నిరంతరం అగ్ని జ్వాలలు జ్వలిస్తూ ఉంటాయి. శ్రద్ధగా ఆహుతులు సమర్పించిన వారికి వెంటనే వరాధానం లభిస్తుంది.” ఈ మాటలలో అతిశయోక్తి ఎంతమాత్రము లేదు. ఇది సత్యం. తరువాత రోజులలో యజ్ఞ కార్యక్రమం గురుదేవుల ప్రతినిధులు చేసేవారు. ఇక్కడ వారి సూక్ష్మశక్తి

నిలిచిఉండేది. వారు ఈనాడు స్థూల శరీరంలో లేరు కాని వారి యజ్ఞమయ జీవితంలో ఎగిసిన జ్వాలలు నేటికీ తమ ఉనికిని చాటుతూనే ఉన్నాయి. వారి యజ్ఞమయ జీవితం వారి జీవిత కాలంలోనే ధర్మార్థకామ మోక్షాలనే నాలుగు పురుషార్థాల ఫలితం సాకార రూపాన దర్శనమిచ్చింది. ఈ విధంగా సాకారమగుటతోనే మానవ జీవితం పరిపూర్ణమౌతుంది. అది వారి జీవిత కాలంలోనే చరితార్థమయింది.

★★★

నవయుగ వైతాళికుడు యుగద్రష్ట మాజీ రాష్ట్రపతి అబ్దుల్ కలాం ఆజాద్

మన మాజీ రాష్ట్రపతి దేశంలో ఎక్కడ పర్యటించినా, ఏ సభలో మాట్లాడినా రేపటి తరమును గురించే మాట్లాడుతారు. మన దేశం, మన ప్రజలు సర్వతోముఖంగా నిరంతరం అభివృద్ధి చెందుతూ ఉండాలనే వారి చింతన-

అలాగే ఒక రోజున నాగాలాండ్ లో ఒక చోట 600 మంది శ్రోతలున్న సభలో మాట్లాడుతున్నారట. అవట గూడా వారు “ఇదిగో మన దేశం చైనా కన్నా అమెరికా కన్నా అభివృద్ధి మార్గంలో ముందుండాలి. మీరందరూ అట్టి అభివృద్ధి కొరకు శ్రమించి దేశాన్ని సుసంపన్నంగా చేయాలి అని చెబుతూ ఉన్నారు. అట్టి సమయంలో ఆ సభలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులు వారి తల్లిదండ్రులు తదితరులు చాలా మంది చేరి శ్రద్ధగా వింటున్నారు. అందులో ఒక పదవ తరగతి చదువుతున్న విద్యార్థి ఆ మాటలు జాగ్రత్తగా వింటున్నాడు. అలా వింటున్నవాడల్లా లేచి నిలబడి కలాం వైపు చూడసాగాడట. కలాం గమనించి “ఏమి నాయనా! నిలబడ్డావు? అని అడిగారట. కుర్రవాడు- అయ్యా! మీ ప్రసంగం వింటూంటే నాకు ఒక సందేహం కలిగింది. అది మీరు తీర్పుతారనే నిలబడ్డాను అన్నాడట. కలాం- “ఏమిటి నీ సందేహం అడగవయ్యా అడుగు” అన్నారట. అడిగితే మీకేమైనా కోపం వస్తుందేమో అని భయపడి మీరు అనుమతించిన తరువాతే అడగటానికి లేచి నిలబడ్డానండీ” అన్నారట.

కలాం చిరునవ్వుతో అడగటానికి సంశయమెందుకయ్యా ఒకటి కాదు ఎన్ని ప్రశ్నలైనా అడుగు. నీవడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానమీయడానికే నేనిచట నిలబడ్డాను. కాబట్టి నిర్భయంగా అడుగు సమాధానం చెబుతాను” అన్నారట.

అప్పుడా విద్యార్థి జంకుమాని “కలాం గారూ! మీరు ఎక్కడికి వెళ్లినా అభివృద్ధి.... అభివృద్ధి... అని మాటి మాటికి అంటుంటారు.

ఇప్పుడు మన దేశం పీకల దాకా అవినీతి బురదలో కూరుకుపోయి ఉన్నదాయెను. మరి ఇలాంటి దేశంలో సమాజంలో మీరు చెప్పే అభివృద్ధి ఎలా సాధ్యపడుతుందో కొంచెం చెప్తారా? అన్నాడట.

వెంటనే కలాం విద్యార్థుల తల్లిదండ్రుల వైపు తిరిగి మీ కుర్రవాడు అడిగిన ప్రశ్నకు మీరు సమాధానం చెప్పండి. అని వారిని కోరారు. కాని నేటికీ మన సమాజం బాధ్యతా రహితము ప్రవృత్తిలో మునిగి తేలుతుంది గదా. తదనుగుణంగానే వారు సమాధానం చెప్పారు. కలాంగారు మా కుర్రవాడు పసివాడు. వాడికేమీ తెలియునండీ. పైగా మిమ్మల్ని అడగకూడని ప్రశ్న వాడు అడిగాడు. వాడి ప్రశ్నకు సమాధానమేమిటి? వదిలివేయండి. ఆ విషయాన్ని” అన్నారట.

దానికి కలాం సమ్మతింపక వాడు ఈనాడు అడుగడగిన ప్రశ్నయే అడిగాడు. అట్టి ప్రశ్న అడిగినందుకు అతనిని అభినందించాలి గాని త్రోసిపుచ్చుట తగదు అన్నారు. అయితే మా చేతగాదు మీరే ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పండి అని చేతులెత్తేశారట.

అప్పుడు కలాం మీ కుర్రవాడు అడిగిన ప్రశ్న దేశం ఎదుర్కొంటున్న కఠిన సమస్యలలో అతి ముఖ్యమైనది. దానికి తగు సమాధానం చెప్పి తీరాలి. అంటూ-

ఈ దేశాన్ని అవినీతి నుండి బయటపడవేయాలంటే నేను గాని, ప్రధాని వాజ్ పేయి గారు గాని వేరొక నాయకుడు గాని చేయలేరు. దానిని చేయగలవారు ఈ సమాజంలో ముగ్గురే ముగ్గురున్నారు. ఉత్కంఠతో! ఆ జనం “ఎవరండీ ఆ ముగ్గురు అన్నారు” ఆత్రుతతో ఊగిపోతూ. కలాం ఆ ముగ్గురు ఎవరో కాదయ్యా... మన సమాజంలోనే ఉన్నారు. ఒకరు తల్లి, రెండు తండ్రి, మూడు ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయుడు. ఈ ముగ్గురూ కుర్రవానివట్ల, వాడి వయస్సుకు తగు విధంగా నిండు మనస్సుతో తమ తమ బాధ్యతలను చక్కగా నిర్వర్తించిన రోజున సమస్య చక్కగా పరిష్కరింపబడుతుంది అన్నారట.

ఈ విధంగా దేశమంతా అడుగుడుగునా విస్తరించియున్న ఈ అవినీతిని రూపుమాపడానికి ఎవరి మీద నెపం వేయకుండా చక్కని పరిష్కారం చూపారు. ఇలాంటి పరిష్కార సూచన సామాన్యులకు సాధ్యమయ్యేపని కాదు. అందువల్లనే ఆయన నవయుగ వైతాళికుడు, యుగద్రష్ట కాగలిగారు.

మహాత్ముల దూషణ జరిగే చోట క్షణమైనా నిలువకూడదు.

పురుషార్థ చతుష్టయమే వారి మూర్తీభవించిన విగ్రహం

దేవ సంస్కృతి జీవితం సమత్వంగా, సమగ్రంగా ఉండగల విధానాన్ని నేర్పుతుంది. ఇది నేర్చుకుంటే ధర్మార్థ, కామ, మోక్ష రూపాలైన చతుర్విధ పురుషార్థాలు స్వాభావికంగానే అలవడుతాయి. గురుదేవుల జీవితం ధర్మ భావనతోనే ప్రారంభమైంది. సామాన్యంగా ధర్మం అనగానే కర్మకాండ, ఆచార వ్యవహారాలు, మూఢనమ్మకాలు అనే వాటిని పాటించడంతో మేము ధర్మంగా ఉన్నామని చెప్పుకోవడం అలవాటయింది. కాని గురుదేవులు ధర్మం అంటే నైతిక విలువలు, ఆధ్యాత్మిక సాధనలు మరియు తత్వ దర్శనం, అనే మూడింటి కలయిక అంటారు. నైతికత అనగా శిష్టాచారం, సదాచారముల కలయిక. కుటుంబ సభ్యుల, గురుజనుల పట్ల గౌరవభావం, మిత్రుల పట్ల స్నేహ సద్భావాలు మొదటి నుండి వారి జీవితంలో కలసిపోయేవి. తరువాత అతిథులు, అభ్యాగతులు, పరిజనులుకూడా వీరిలోని స్నేహ-సౌహార్దాలను చవిచూశారు. ఎన్నోసార్లు వారి వినయాన్ని చూచిన వారి శిష్యులు సిగ్గుపడేవారు. వారు స్వయంగా లేచి వచ్చినవారికి తానే కుర్చీతెచ్చివేయడం చూచి వారి శిష్యులు మిక్కిలి సిగ్గుపడేవారు. వారు మూర్తీభవించిన సదాచార స్వరూపం. వారు శిష్టాచారంబాహ్యమని, సదాచారం అంతరంగికమని తెలిపేవారు. ఇవి రెండు కలిసి నైతికతను సృష్టిస్తాయి. నైతికత అనగా బాహ్యజీవనంలో సామరస్యం, అంతరంగ వృత్తుల ఊర్ధ్వగమనమని చెప్పేవారు. నైతిక మర్యాదల వునాది మీదనే వారు తమ ఆధ్యాత్మిక భవ్య భవనాన్ని నిలబెట్టారు. మొదటగా మార్గదర్శకులు కలిసింది మొదలు జీవితంలో చివరి క్షణం వరకూ వారు తమ ఆధ్యాత్మిక సాధనలలో లీనమైఉన్నారు. ఆధ్యాత్మిక చరిత్రలో మొదటిసారిగా విశ్వకుండలినీ జాగరణ, మరియు దేశ కుండలినీ జాగరణ, బ్రహ్మాండం యొక్క ఆనందమయకోశ జాగరణ అనేది జరిపారని తెలుస్తోంది.

వారి ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులే వారి తత్వదర్శనానికి ఆధారం. వారు తమకళ్ళతో చూచినదానిని మాత్రమే కాగితంమీద వ్రాశారు. నిత్యం ప్రాతఃకాలము ఆయన తన తత్వదర్శనాన్ని శబ్దాలమాలగా గ్రుచ్చేవారు. సవరించేవారు. కాని కొన్ని రచనలు హిమాలయాలలో

విశిష్ట సాధనాకాలంలో చేశారు. ఉపనిషత్తుల భాష్యం అందులో ఒకటి, ఈ ఉపనిషత్ భాష్యం ఉత్తర కాశీలో చేస్తున్న విశేష సాధన కాలంలో పూర్తిచేశారు. ఈ విషయం ఆనాటి సాధనను చూచిన దింగంబర దత్తుధవలియాల్ అనునతడు కొలది కాలం క్రిందట శాంతికుంజ్ వచ్చినప్పుడు తెలిపారు. తన సుమారు 40 సంవత్సరాల పూర్వపు సాధనాస్మృతులను గుర్తుచేసికొని ఆనందపరవశులై గురుదేవులు ఒక గుహలో నిరంతరం ధ్యాన సమాధులలో ఎలా నిమగ్నులైఉండేవారో వివరించారు.

ధర్మం తరువాత అర్థము యొక్క ప్రసంగం వస్తుంది. సంస్కృతీ పురుషులైన గురుదేవులు అర్థానికి ఈ విధంగా వివరణ ఇచ్చారు - అర్థమనగా ధనమూ, సంపదా కాదు. జీవించడానికి అవసరమగు సాధనాలు. వారి వ్యక్తిగతకుటుంబజీవితం ఈ ఆదర్శాలకనుగుణంగానే గడిచింది. వందనీయ మాతాజీ వారి నగలన్నీ గాయత్రీ తపోభూమి నిర్మాణానికి సమర్పించారు. తమ పితృర్హిత సంపదనంతా బాలుర, బాలికల విద్యాలయాల నిర్మాణానికి ఉపయోగించారు. గృహనిర్వహణకు కొద్ది ధనాన్ని మాత్రం వినియోగించేవారు. అందులోనే వచ్చేపోయే అతిథులకు, ప్రేక్షకులకు స్వాగత సత్కారాలు నిర్వహించబడేవి. కబీర్ దాసు ఇలా అన్నారు.

సాయి ఇతనా దీజియే జామే కుటుంబ సమాయ్,

మైభీ భూఖా నా రహూ సాధున భూఖా జాయ్,

తాను తినడానికీ, అతిథి ఆకలి తీర్చడానికి సరిపోయే సంపద చాలు అనేదే వారి సిద్ధాంతం.

జీవితంలోని మూడవ పురుషార్థం కామము. గురుదేవులు కామాన్ని గురించి ఇలా వివరించారు. కామ మనగా కాముకత కాదు. వినోద క్రీడ అనగా నవ్వుతూ జీవించటం, కలిసిమెలసి పంచుకుని తినటం. స్నేహ, సహయోగాలను పెంచుకొనడం, దాంపత్యానికి సంబంధించినంత వరకు ఇది దేహ తలం నుండి పైకి ఎదిగి ఆత్మలోతు యందు ప్రతిష్ఠింప బడాలి. ఇంకా కామమనగా ఉల్లాసమని చెప్పుతూ అది క్షణక్షణం ఉల్లాసాన్ని వెదజల్లుతూ ఉంటుందన్నారు.

మనం దేహాన్ని, మనసును, వాక్కును విశ్వసంక్షేమం కోసం ధారపోయాలి.

గురుదేవుల సమీపంగా ఉండేవారికి వారి హాస్యసంభాషణలతో పరిచయం ఉంటుంది. అనేక ప్రసంగాలలో వారి హాస్యరసం అందరినీ అలరించేది. అలాంటి అనేక ప్రసంగాలలో 1989 చలికాలంలో సాయంత్రం 4 గంటలు అయి ఉంటుంది. తెహ్రీడామ్ గురించి చర్చలు జరుగతూ ఉన్నాయి వార్తలలో తెహ్రీడామ్ కొట్టుకుపోయే ప్రమాదముందని వ్రాసారు. దాని వల్ల హరిద్వార్ తో సహా అనేక పట్టణాలు మునిగిపోతాయి. పక్కనే వున్న పరిజనులు శాంతికుంజ్ కూడా ఉండదు కదా గురూజీ! అని అడిగారు. దానికి గురుదేవులు పగలబడి నవ్వారు. “అందువల్లనే నువ్వు నీ పుస్తకాలు నీ ఇంట్లో పెట్టుకుంటున్నావా? కాని గంగ అక్కడ కూడా ఉన్నది గదా! ఒకవేళ వరదనీరు అక్కడివరకు వచ్చేస్తే? ఓ పనిచెయ్యినీ పుస్తకాలన్నీ నాకిచ్చేసెయ్, నేను రాజస్థాన్ లో ఎక్కడో, అక్కడ పెట్టిస్తాను” గురూజీ ఇలాంటి మాటలు ఎన్నో చెప్తూ, అన్ని వైపులా నిర్మల హాస్యాన్ని విస్తరింప చేశారు. రెండు, మూడు నిమిషాలు మౌనంగా ఉండి మళ్ళీ ఇలా అన్నారు. “నాయనా ! ఒకవేళ నా శాంతికుంజ్ ఆశ్రమమంతా కొట్టుకొని పోయినా, నా పుస్తకాలన్నీ కొట్టుకొని పోయినా, ఆ పుస్తకంలోని ఒక పేజీకాని, అరపేజీ కానీ ఎవరికైనా దొరికితే పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య అనే వ్యక్తి మనుష్యులకొరకు, సమాజం కొరకు, రాష్ట్రం కొరకు, ఎంతగా వ్యధ చెందినాడో అని ఆలోచించి తీరుతాడు. అందువల్లనే ఇతని ఆలోచనలలో ఇంత క్రాంతి కారీ అగ్ని ఉన్నది. అందువల్లనే ఇతని ప్రతీపదమూ క్రాంతి స్ఫుల్లింగమే. అందువల్ల ఈ క్రాంతి బీజాలతో క్రొత్త క్రాంతి ఆవిర్భవిస్తుంది” అన్నారు. ఇలా ఉండేది ఆయన నిర్మల హాస్యం. నవ్వుల మధ్యనే అద్భుత సందేశం ఇచ్చేవారు.

కామం తరువాత మోక్షం వస్తుంది. శాస్త్రకారులు దీనిని పరమ పురుషార్థం అన్నారు. జీవన్ముక్తులు, విదేహముక్తులనీ ఆ లక్షణాలను వివరించారు. గురుదేవునిలో వారు చెప్పిన అన్ని లక్షణాలు ఉన్నాయి. నిజంచెప్పాలంటే వారు మోక్ష స్వరూపమే కాదు. మోక్ష ప్రదాత కూడా. వారు సర్వదా దేహాతీతులనీ, వారి దేహం ఆ లోక పురుషుని ఛాయమాత్రమేనని తెలిపేవారు. ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములు మూర్తిభవించిన రూపమే వారని చెప్పాలి. వారి జీవితమందలి భావానుభూతులు వారి కలం ద్వారా దేవసంస్కృతి యొక్క జ్ఞాన రూపాన వ్యక్తమయ్యాయి.



ద్వేషాన్ని జయించగలిగేది ప్రేమ

సికిందర్ ఏ దేశం మీద దండెత్తాలని సిద్ధమవుతున్నాడో ఆ దేశపు రాజు వచ్చి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. వద్దనుకున్నా రవ్వంత గర్వం వచ్చి చేరింది సికిందర్ హృదయంలో. తన ధాటికి భయపడి సంధికోరివచ్చాడని భావించాడు. గర్వంగా తలెత్తిచూచాడు. మాట్లాడుతూ, మాట్లాడుతూ రాజు “మాకు తెలిసి ఉన్నంతలో మేము మీకుగాని, మీ రాజ్యానికి గాని ఎలాంటి హాని చేయలేదు. మరి మీరు మా రాజ్యం మీదికి రావాలని ఎందుకు సిద్ధపడుతున్నారు” అని సూటిగా ప్రశ్నించాడు.

సికిందర్ గర్వం మరికొంత పెరిగింది. రాజుతో “నీవు పిరికి వానివలె ముందుగానే వచ్చి కలిశావు. పిరికివారితో మేము యుద్ధం చెయ్యము. నీ రాజ్యం జోలికిరాము. కాని నీవు మాత్రం మాకు 7 సంవత్సరాలు కప్పం చెల్లించవలసి ఉంటుంది” అన్నాడు జాలి వడుతున్నట్టు.

“మీరు చాల ధనవంతులు. మీకు మేమిచ్చే కొద్దిపాటి కప్పము ఏ మూలకు వస్తుంది? దానికంటే మంచి విషయ మేమంటే నేటినుండి రెండు రాజ్యాల వారము స్నేహంగా కలసి మెలసి ఉండడం మంచిది. ప్రజలు సుఖశాంతలతో జీవిస్తారు. మీరేమంటారు?” అని ప్రశ్నించాడు.

సికిందర్ రాజుమాటకు సమ్మతించాడు. చివరకు రాజు సికిందరును సైన్యసమేతంగా తన రాజ్యానికి వచ్చి ఆతిథ్యం స్వీకరించవలసిందిగా ఆహ్వానించాడు. అనుకున్న రోజుకు సికిందరు సర్వసైన్యసమేతుడై విందుకు విచ్చేశాడు. ఇక్కడ రాజు కూడ మంత్రులు, సామంతులు, ఆయుధధారులైన సైన్యంతో కూడి ఉండి ఎదురు చూస్తున్నాడు. వీరు రాగానే ఒక్కసారిగా రాజు సైన్యం సికిందర్ సైన్యానికి చుట్టూ నిలబడింది. రాజు నమ్మకద్రోహం చేస్తున్నాడనిపించింది సికిందరుకు.

రాజు సికిందరుకు సైన్యసమేతంగా స్వాగతం పలికాడు. “సికిందర్! నేను నా సైన్యంలో ఒక్క భాగాన్ని మాత్రమే తీసికొనివచ్చాను. నీకు స్వాగతం పలకడానికి ఇది సరిపోతుందని భావించాను. వైభవశాలియైన ప్రభువును స్వాగతించడానికి ఈ మాత్రం సైన్యం లేకపోవడం అగౌరవం కదా! నేను సైన్యం లేక మీతో వైత్రీ కోరానని అనుకున్నారు కావచ్చు. అనుకుంటే మాత్రం ఆ భావనను తొలగించుకోండి. అనవసరంగా ప్రజల రక్తాన్ని పారించడం ఇష్టం లేక స్నేహాన్ని కోరాను. ఇప్పుడు కూడ మీతో యుద్ధం చేయాలన్న ఆలోచన నాకు లేదు. కేవలం స్వాగతించడానికే వచ్చాము. మేము శాంతికాముకులం. ద్వేషము అనేది మా హృదయాలలో లేదు. రక్త పిపాసులము కాము. ప్రేమతోనే ద్వేషాన్ని జయించగలమున్న నమ్మకం మాకున్నది.” అన్నాడు ప్రశాంతంగా.

సికిందర్ తనలో కలిగిన మలిన భావానికి సిగ్గుపడుతూ తలవంచుకున్నాడు.

దేశ సేవకు మించిన దేవతార్చన లేదు.

ఆర్ష సాహిత్యపు పిలుపును వారు విన్నారు

వేదములే భారతీయ సంస్కృతి, ధర్మపరంపర మరియు జ్ఞానసంపదకు వాహకాలు. దీనిని గుర్తుంచు కొంటే గురుదేవులు లుప్తప్రాయంగా ఉన్న వైదిక సంహితలను, ఉపనిషత్తులను, అరణ్యకాలను దర్శనాలను ఇంకా అనేక ఆర్ష గ్రంథాలను ప్రజలు సులువుగా అర్థంచేసుకొనేవిధంగా అందించారు. వారు చేసింది ఎంత మహత్కార్యమో అది శతాబ్దాల వరకు ఉపయోగపడే యుగధర్మాన్ని బోధిస్తుందని సులభంగా అర్థమవుతుంది. వేదాల విషయంలో గమనించవలసిన విషయం ఏమిటంటే- ఇవి, ఇతర మత గ్రంథాల వలె ఒక దైవ ప్రతినీధి రచన కాదు. వారి అనుయాయుల కొరకు విధులు, నిషేధాలను వ్యాఖ్యానించే గ్రంథం కాదు. భారతీయ ధర్మ పరంపరను అనుసరించే వారి ఆచార, వ్యవహారాలు, నడవడి, నమ్మకాలను గురించి ఏ విషయంలోనూ స్పష్టమగు నియమాలను తెలుపవు. **వేదాధ్యయనం, ఆ మంత్రాల ఆరాధన, మానవునిలో నిద్రించి ఉన్న ప్రజ్ఞను మేలుకొలుపుతుంది.** ఈ ప్రజ్ఞ వెలుగులోనే సాధకుడు హిత, అహితములు, శుభాశుభములు, స్వయంగా నిర్ధారణ చేసుకొనగలడు. ఆచార్య బలదేవ ఉపాధ్యాయ వీటి ఉపయోగం జ్ఞాన సముపార్జన కొరకే గాక, చూపు వంటిది కూడా (దర్శనము) అని వివరించారు. వారు ఈ విధముగా వ్రాశారు. **“తౌకిక వస్తువులను చూసే విధంగానే, దివ్య రహస్యాలను దర్శించే సామర్థ్యం వేదాల వలననే లభిస్తుంది.**

ఋషులు సమాధిలో దర్శించిన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలే వేదాలు. వేద మంత్రాలు ఛందోబద్ధంగా లేవు. కాని అపౌరుషేయ మంత్రాలు ఉద్భవించిన మూలము నుండియే ఛందస్సు, వ్యాకరణం, అలంకారాలు, మొదలగు విద్యల స్వరూపం ఏర్పడింది. వేద శాస్త్రాలు- అనగా ఋషి ప్రణీతాలు, ప్రామాణికంగా ప్రజ్ఞా దృష్టి కలవి. 20 వేల మంత్రాలు కల వైదిక సంహిత ఆ ప్రజ్ఞ యొక్క స్థూల రూపం. ఆధ్యాత్మ విద్య యందలి రెండు రకాల భావాలను కూడా వేదాల నుండే బలాన్ని, సమర్థతను పొందుతాయి.

ఇతర సంప్రదాయాలలో నాస్తికుడనగా ఈశ్వరుని ఉనికిని అంగీకరించని వాడని అర్థం. కాని భారతీయ సంప్రదాయంలో **నాస్తికులనగా వేద ప్రమాణాన్ని స్వీకరించనివారు.** అంతర్ దృష్టిని ఉపయోగించని వారు. “నాస్తికోవేద నిందకః అంటారు. అనగా వేదాలను నిందించే వారే నాస్తికులు అని అర్థం..

ఒకానొక సమయంలో స్మృతులు ప్రతిపాదించిన వైదిక వాఙ్మయ అధ్యయనం విస్తృతప్రచారంలో ఉండేది. నాలుగు వేదాలను అర్థంచేసుకోవడానికి అవసరమైన బ్రాహ్మణాలు, ఆరణ్యకాలు, ఉపనిషత్తుల సూత్ర గ్రంథాలు, వ్యాకరణ, నిఘంటువు, నిరుక్తము, ఛందస్సు, జ్యోతిష్యము మొదలగు వేదాంగాలు విస్తారంగా వ్యాప్తిలో ఉండేవి. మహాకావ్యాలు, పురాణాది గ్రంథాలు, వైదిక జ్ఞానాన్ని విస్తరింపచేసినాయి. అధ్యయన, అధ్యాపనానికి ఆశ్రమాలు, గురుకులాలు, దేవాలయాలు, తీర్థాలు, ఆరణ్యకాలు మొదలగు విభిన్న వ్యవస్థలుండేవి. ఈ కారణంగానే ఆనాడు వైదిక విద్యాధ్యయనం నిలబడి ఉన్నది. మాధవభట్టు, సాయణుడు, ఉప్పటుడు, మహీధరుడు, కుమారిలభట్టు, శంకరులు, ఉద్ధీధుడు, మొదలగు వారు వైదిక వాఙ్మయానికి ప్రాణం పోశారు.

మధ్యకాలంలో అంధకారయుగం వచ్చింది. సంస్కృతీ ద్రోహుల ఆక్రమణ జోరువలన మనజ్ఞాన సంపద నష్టమవటం మొదలయింది. పెద్దపెద్ద విశ్వవిద్యాలయాలలో, తీర్థాలలో ఉన్న సాహిత్య సంపద మీద, దానిని గ్రహించగల విద్వాంసుల మీద దాడి మొదలైంది. దాని కారణంగా విధ్వంసం జరిగింది. కానీ ఆర్ష విద్యాపరంపర జీవించియే ఉన్నది. వారు ప్రాణాల కంటే లోక శిక్షణకు, శాస్త్రాల రక్షణకు ప్రాముఖ్యతనిచ్చారు. ఈ వారసత్వాన్ని తమ సహచరులకు అప్పచెప్పి ఆత్మబలి దానం కావించుకొనేవారి యొక్క ఒక విలక్షణ చరిత్రమనది. ఇటువంటి సంస్కృతి కొరకు ప్రాణాలర్పించిన అమరజీవుల వల్లనే వైదిక పరంపరా బీజాలు రక్షింపబడ్డాయి. పూజ్య గురుదేవులిట్లు వివరించారు- “మధ్యకాలంలో ధ్వంసం గావించబడిన

ద్వేషించేవారిని ప్రేమించడమే ఉన్నతత్వానికి మెట్టు.

విద్యను కొందరు మనీషులు, తేజస్సులు ధారణ చేసినందున కాపాడగలిగారు. పంతొమ్మిదవ శతాబ్దపు ఉత్తరార్ధం, ఇరవైయవ శతాబ్దంలో మాక్సుముల్లర్, విల్సన్, మెల్లనర్ లాంటి పాశ్చాత్య పండితులు, దయానందమహర్షి పండిత జయదేవ్, రామగోవిందశాస్త్రి లాంటి పండితుల వలన ఈ విద్య తిరిగి ప్రతిష్ఠించబడింది.

లోకమాన్యతిలక్, ఆనందకుమారస్వామి, శ్రీ అరవిందులు, శ్రీపాద దామోదర్ సాత్యలేకర్, మాధవాచార్యులు మొదలగు విద్యాంసులు వేదాలను తిరిగి ప్రచారం చేయడానికి కావలసిన రచనలు చేశారు. వారి పరిశ్రమ అద్భుతమైనది. శాస్త్ర సంప్రదాయాలను కాపాడే శ్రేష్ఠతర చర్చ జరిగినపుడు వారిని సంప్రదించేవారు. వేద శాస్త్రాల మీద బ్రాహ్మణులు లేక విద్యాంసులు కొన్ని ప్రతిబంధాలు ఏర్పరచారు. దీనిని సంస్కృత ద్రోహియే రచించి గౌతమమహర్షిపేరును వాడుకొన్నారని గురుదేవులు చెప్పేవారు. శూద్రులు వేదములు వినరాదు. ఒక వేళ దొంగతనంగా వింటే వాని చెవులలో సీసం కరిగించి పోయాలని ఉన్నది. స్వామి దయానంద్ దీనిని ఖండించారు. వారు వేదాలు అర్థమయ్యే రీతిలో వ్యాఖ్యానాన్ని రచించారు. సామాన్య ప్రజలకు అర్థమయ్యే రీతిలో వారు అందించారు. గురుదేవులు గాయత్రీ తపోభూమి నిర్మాణం పూర్తికాగానే ఆర్ష సాహిత్యాన్ని సులభశైలిలో వ్రాశారు. నాలుగు వేదాల అనువాదానికి ఒక జీవిత కాలం పడుతుంది. అలాంటిది నాలుగు వేదాలు, 108 ఉపనిషత్తులు, 6 దర్శనాలు, స్మృతి గ్రంథాల అనువాదం, కొన్ని సంవత్సరాలకే పూర్తిచేశారు. 1962 గాయత్రీ జయంతికి 4 వేదాలు టీకాసహితంగా 7 భాగాలుగానూ, 108 ఉపనిషత్తులు 3 ఖండాలుగాను ప్రచురించారు. వేదాలను ఉపనిషత్తులను చక్కగా దర్శించిన వారి జీవితాన శాంతి, ఆనందం, ప్రగతి లభిస్తుంది. లౌకికంగా, అలౌకికంగా వ్యక్తి గతంగా, సామాజికంగా జీవితం ఉన్నతంగా ఉంటుంది అని వివరించారు.

1961 సంవత్సరం భారత రాష్ట్రపతి డా॥సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ గారు గురుదేవుల సాహిత్యంలోని గొప్పతనాన్ని గ్రహించి ఇలా

అన్నారు. “ఈ జ్ఞాన నవనీతము నాకు కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట లభించినచో నేను రాజకీయాలలోకి వచ్చేవాడినికాను. ఆత్మసాక్షాత్కారానికై సాధన చేసేవాడిని.” రాధాకృష్ణ పండితుడు దర్శనశాస్త్రములో విద్వాంసుడు, ఆకృష్ణ ర్డ్ కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయాలలో వారు భారతీయ దర్శన శాస్త్రాన్ని బోధించారు. వారు ఇంగ్లీషులో రచించిన గ్రంథాల వలన యూరోపియన్ ప్రపంచం భారతదేశ దర్శన శాస్త్రమే ప్రామాణికమని గుర్తించింది.

పూజ్య గురుదేవులు తమ మార్గదర్శకులను రెండవసారి దర్శించినపుడే ఈ ఆర్ష సాహిత్యాన్ని అనువదించే బాధ్యతను స్వీకరించారు. 1937-38 నుంచే వారు ఈ విషయమై సామగ్రిని సేకరించుట ప్రారంభించారు. సంహితలను అతికష్టమీద సాధించారు. స్వామి దయానంద వేదాలు మిక్కిలి శ్రమపడి ఉద్ధరించారు. కాని వాటి వ్యాఖ్యానాలు సంహితలు మిక్కిలి శ్రమతో లభించాయి. కాని వాని యందు పాఠభేదాలు ఉన్నాయి. కాశీ విద్యా పరిషత్తువారు, ఆర్య సభవారు వైదిక్శుద్ధ సంస్థాన్ వారు ఈ సంహితలు కొన్ని మాత్రమే ప్రచురించారు. వైదిక్ విద్యాకేంద్రాలయిన కాశీ, నదియా, పూనా, అడయార్, నాశిక్ మొదలైన క్షేత్రాలన్నీ గురుదేవులు తిరిగి ఈ సంహితలను సేకరించారు, సేకరించిన వాటిని క్రమబద్ధంచేశారు. ఉన్నవాటిలో వేద సమ్మతమైన దానిని వెదికి అత్యంత జాగరూకతతో సమాజానికి అందించారు.

వేదాలు ఉపనిషత్తులే కాక 6దర్శనాలు, 18 పురాణాలు, 20 స్మృతులు, 24 గీతలు, ఆరణ్యకాలు, బ్రాహ్మణాలు, నిరుక్తాలు, వ్యాకరణాది గ్రంథాలు వీరి సాహిత్యంలో ఉన్నాయి. ఒక పురాణాన్ని సంకలనం చేసి అచ్చువేయించుటకే కొన్ని తరాలు గడిచిపోతుంది. పూజ్యగురుదేవులు ఆర్ష సాహిత్యానికి చేసిన సేవను చూచిన మహా పండితులు ఆశ్చర్యపోయారు. ఆచార్యులు ఈ యుగపు వేదవ్యాసులేనని, విద్వాంసులైనవారు ముక్త కంఠంతో ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు. గురుదేవులను అభినందించారు. మనం వారి సాహిత్య సాగరంలో మునకలు వేద్దాము.

★★★

అసమర్థత నుండి ద్వేషం, ద్వేషం నుండి హింస పుట్టుకొస్తాయి.

రహస్య విద్య-భారతీయ విజ్ఞానోద్ధరణ

సాధన తీవ్రంగా ముందుకు కొనిపోవడానికి యోగం, తంత్రం కుండలినీ, జ్యోతిష్యం, షట్ చక్రములు, సిద్ధులు, ఉపయోగపడతాయి. అనన్యభావనతో జపం చేయుట, ప్రభువునకు తనజీవితాన్ని సమర్పించి సంకీర్తన చేయుటతో ఈశ్వరుని పొందవచ్చు. ఆత్మశాంతి కోసం ఈశ్వరుని పట్ల ఆభిరుచి గల వారికి సులభమగు మార్గం భక్తి మాత్రమే. కాని ఆ సాధనను చేస్తూ ఈశ్వరుని వైభవాన్ని దర్శించాలన్నా ప్రమాణంగా గుర్తించాలన్నా వారికి గుహ్య విద్యలను ఆశ్రయించాల్సివస్తుంది.

యోగము, కుండలినీ, తంత్రవిద్యలు, ఆత్మ పరమాత్మల కలయికకు తోడ్పడే సాధనల యెడల ఆసక్తి లేకపోయినా ప్రకృతిలోని రహస్యాలను పరిశోధించి వానినుండి లాభాన్ని పొందగోరేవారు కూడా వీటిని ఉపయోగిస్తారు. మంత్ర తంత్రాలను ఉపయోగించేవారికి కూడా మెదట ఈశ్వరీయ శక్తి దర్శనమీయక పోవచ్చును. కాని కొన్ని అలౌకిక శక్తులు వారికి తప్పక లభిస్తాయి. నిష్కా, తన్మయతతో చేసిన వారి సంగతి మాత్రమే తెలుపుచున్నాము. వారి ఆత్మశక్తి పెరిగి వారి వాక్కునకు శక్తి వచ్చుట, ఇచ్చిన ఆశీర్వాదాలు, శాపాలు నిజమగుట కూడా జరుగుతుంది. దక్షిణ మార్గసాధన యందు ఈ విలక్షణమైన శక్తి కనిపించదు. వామ మార్గమున మంత్ర తంత్రాలు యోగమునందలి ఉన్నతమైన స్థాయికి చేరిన పిమ్మట వాని ప్రభావం కనిపిస్తుంది.

పరమ పూజ్యగురుదేవుల ఆత్మ వికాస, సాక్షాత్కార, భగవత్ప్రాప్తి జీవితమునందు పరమాత్మ వైభవాన్ని పొందగల సులభ సాధనలను వికసింప చేశారు. త్వరితగతిలో వికసింపచేయగల విద్యలను కూడా తెలియచేశారు. తర్క విజ్ఞాన ఆధారంతో ఈ విద్యల రహస్యం బోధపడేటట్లుగా చేశారు. గాయత్రీ సాధనలు సౌమ్యమైనవి. ఇవి దక్షిణ మార్గానికి చెందుతాయి. గురుదేవులు దీనితోపాటు తంత్రం, యోగముల దివ్య మార్గాన్ని కూడా ప్రకటించారు.

తంత్రమనగా రహస్య విజ్ఞానం. ఇది సిద్ధాంతాలకు, భావనలకు ప్రాధాన్యమివ్వదు. కర్మకాండకే ప్రాధాన్యత నిస్తుంది. సామాన్య సాధనల విజయం భావన మీదనే ఆధారపడిఉంటుంది.

తంత్రమనగా విజ్ఞానం. శ్రద్ధ ఉన్నా లేకపోయినా ఫలితం లభిస్తుంది. నిప్పును, తాకితే కాలుతుంది. దానికి శ్రద్ధతో పనిలేదు. యంత్రాలు, ఆయుధాలు ఈ కోవకు చెందినవే. వాటిని జాగరూకతతో ఉపయోగించాలి. నిర్లక్ష్యంగా ఉన్నచో హాని కలుగుతుంది. గురుదేవులు అఖండజ్యోతి ప్రారంభించినపుడే ఈ విషయాలను గురించి వ్రాశారు. గురుదేవులు మధురను వదిలే సమయంలో తమ భావి కార్యక్రమాలను గురించి వ్రాశారు. పరిజనులతో సంభాషణ “అపనోసే అపనీబాత్” అను దానిలో ఈ విధంగా వ్రాశారు. “గాయత్రీ ఉపాసన సర్వసాధారణంగా సరళంగా, ఉపయోగకరంగా చేసుకొనే విధిని నేను చాలా సంవత్సరాలుగా నేర్పుతూ వచ్చాను. ఈ విద్య యొక్క ఉన్నత సాధనలో రెండు రకాలు ఉన్నాయి. 1. యోగము, 2. తంత్రము. యోగ మార్గసాధన, పంచకోశాల ఆవరణను తొలగించేది. దాని చర్చ కొద్దిగా గాయత్రీ మహావిజ్ఞాన్ మూడవ భాగంలో ఉన్నది. కొద్ది శిక్షణ అఖండజ్యోతి ద్వారా ఇవ్వబడింది. విద్య నేర్పడానికి ఇంకా చాలా ఉన్నది. అదే విధంగా తంత్రమార్గం కుండలినీ జాగరణ. ఇది అఖండజ్యోతి పుస్తకంలోనే ఇవ్వబడింది. అనుభవమే ఆధారంగా ఇచ్చిన ఈ శిక్షణ సార్థకమవుతుంది. దాని వల్ల నిష్కల అనేక మంది సాధకులు ప్రయోజనం పొందగలరు”.

మధురనుండి వీడ్కోలు సభలో ఇచ్చిన ఓదార్పు శాంతికుంజ్లో నడిపే సాధనా శిబిరాలలో మూర్తి గావించబడింది. ప్రాణప్రత్యావర్తన, శక్తిపాత, జీవన సాధనా శిబిరం, కుండలినీ సాధన, యోగ మార్గము నందించుట. ఈ శిబిరాలు పరిజనులకు గుర్తుండి ఉంటాయి. వాటిలో గురుదేవులే స్వయంగా తెలియజెప్పేవారు. అంతర్ యాత్రలలో ఒక్కొక్క క్షణానికి సాక్షిగా ఉండి, సాధకులను అంతరంగంలోనికి దింపేవారు. ఈ శిబిరాలలో ఉన్న సాధకులకు 9 దినములు లేక ఒకనెల సాధనాశిబిరాలలోని వారికి యోగమార్గంలోని మెలుకువలు సహజంగానే తెలుస్తాయి.

1968 సంవత్సరం నుండి గురుదేవులు ధర్మము మరియు ఆధ్యాత్మిక ప్రతిపాదనలను విజ్ఞానపరంగా వివరించటం మొదలు పెట్టారు. తెలియకుండా విషయం అర్థంకాదు. అర్థం కాని మార్గంలో

పరోపకారం పుణ్యం, పరహింస పాపం - ఇదే వేదాంతసారం.

వెళ్ళటానికి ఉత్సాహం కలుగదు. కోరిక జనించదు. నేటి యుగము తర్కము, తథ్యము మరియు విజ్ఞానము యొక్క యుగము. యుక్తిపరంగా తథ్యములు ఆధారంగా చెప్పిన విషయాన్ని మాత్రమే ప్రజలు వింటారు. 1968లో గురుదేవులు మొదలెట్టిన శిక్షణ సంస్కార పద్ధతి దీనిమీదనే ఆధారపడిఉంది. ఈ విధానానికి ఆయన ఇచ్చిన పేరు “వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మిక వాదము” తరువాత దేశములోని అనేక మంది మానవులు ఈ విధానాన్ని ఉపయోగించారు.

గురుదేవులు తమ పరిజనుల ఆత్మవికాసం కొరకు విజ్ఞాన పక్షానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. వారు ఈ విధంగా వివరించారు. వ్యక్తి యొక్క ప్రస్తుత స్వరూపం కొన్ని నెలలు, కొన్ని సంవత్సరాలు, లేదా ఒకే జన్మలో పూడిపడింది కాదు. అది సంస్కారాల ప్రభావం వల్ల వచ్చింది. దానిని కడగాలన్నా, శుభ్రం చేయాలన్నా కొంత సమయం కావాలి. శిబిరాలలో దీనికి ఒక ప్రత్యేక వ్యవస్థను ఏర్పరిచారు. అంతేకాక గురుదేవులే స్వయంగా సంవిత సంస్కారాల నివారణకు విధి విధానాన్ని ఏర్పరిచారు. సాధకులతో స్వయంగా కలిసి వారికి తమ సాన్నిధ్యాన్ని ప్రసాదించేవారు. ఆ ప్రక్రియ ముందుకు నడిచే వరకు, వారితో సంభాషించేవారు. మాట్లాడుతూనే వారు తమ దృష్టి ద్వారానే సాధకుల అంతరంగాలలోనికి తొంగి చూచేవారు. అవసరమైన మార్గన విధిని నిర్వహించేవారు.

తరువాత జ్యోతిష్యం ఆధారం మీద సాధకుల, సంస్కారాల పరిశీలన క్రమం జరిగింది. ఈనాడు ఈ విద్యను భవిష్య కథనం, గ్రహ నక్షత్రాల వల్ల భయాన్ని కలిగించి ప్రజల ఆత్మబలం క్షీణించేందుకు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఇది పూర్తిగా ఈ విద్యను దురుపయోగం చేయడమని గురుదేవులు తెలిపినారు. జ్యోతిష్య విజ్ఞానం ఆత్మ ప్రగతికి సహకరించునని వారు తెలిపారు. జనన సమయాన గల గ్రహస్థితిని అనుసరించి వ్యక్తి ఏ సంస్కారం తెచ్చుకున్నాడో అతనికి ఎంత నేవ అవసరమో దానిని అందించేవారు. శాంతికుంజ్లో జ్యోతిర్విజ్ఞాన పోకడలు నిర్వర్తించడానికి ఒక మేధశాల (అబ్జర్వేటరీ)ను నిర్మించారు. జ్యోతిష్య శాస్త్ర విద్వాంసులను పిలిచి వారితో సంప్రదించారు. ఆ రోజులలోనే గురుదేవులు “బ్రహ్మవర్చస్ పంచాంగము”ను అచ్చు వేయుట

ఆరంభించారు. ఒక ప్రమాణము స్థిరపడిన పిదప అది నిలిపివేయబడింది. భారతదేశమంతటా దాని ఆధారం మీద డజన్లకొద్ది పంచాగాలు వెలువడుతున్నాయి.

ఇప్పుడు మూడు సంవత్సరాల నుండి తిరిగి వెలువడుతోంది. అన్ని విద్యలు ఒకదానికొకటి పూరకముగా ఉంటాయి. ఆర్ష విజ్ఞానమర్మం ఇదే. సాధన, ఉపాసన, జ్యోతిష్యముల వలె ఆయుర్వేదం కూడా భారతీయ విజ్ఞానంలో ఒక భాగం. ఆధునిక చికిత్సా పద్ధతులు శరీరంలో వచ్చే రోగాలకు బయటి మార్పుల ఆక్రమణయేనని అభిప్రాయబడతాయి. వాటిని విషాణువులు, కీటకాణువులని అంటారు. ఇవి శరీరంలో ప్రవేశించగానే రోగాలు పుడతాయి. రోగాలకు మూలం- ఆహార విహారాలలో క్రమశిక్షణ లేకపోవటం, మనో-బుద్ధి-చిత్త - అహంకారాలలో కలవరం రావడం వల్ల - అని భారతీయ ఆరోగ్య విజ్ఞానం చెపుతోంది. పూర్వజన్మలో చేసిన పాపం వ్యాధి రూపాన ప్రకటమగునని తెలుపబడింది. ఆయుర్వేదం నందు “ప్రజ్ఞా పరాధము” అన్ని వ్యాధులకు రోగాలకు మూలమని ఇంకో అభిప్రాయం తెలుపబడింది.

దృఢమైన పునాదిగల ఆయుర్వేదం ఈనాడు టూనిక్కులు, సౌందర్య సాధనాలకు మాత్రమే పరిమితమై ఉపయోగించబడుతోంది. గురుదేవులు సూక్ష్మీకరణ సాధనలో ప్రవేశించకముందే ఆయుర్వేద పరంపరాభివృద్ధికి ప్రణాళికను తయారుచేశారు. దానిని అమలు జరిపినారు. ఓషధీ ఉద్యాన వనమును నాటటంతో ప్రారంభించి, అనుభవం కలిగిన వైద్యులను పిలిపించుట వరకు ఆయుర్వేదాన్ని పునరుద్ధరించటానికి కావలసిన అన్ని ఏర్పాట్లు చేశారు. శాంతికుంజ్ ప్రయోగశాలలోనే దానిని వికసింపచేశారు. విశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణంచేసి నియమాలను ఆవిష్కరించారు. అన్ని రంగాలలో ఉన్న విద్వాంసులను రప్పించారు.

ఈ సాధనాల ద్వారా గురుదేవులు ప్రతిభాశాలురకు మార్గదర్శనం చేశారు. నేడు వేలాదిమంది జ్ఞాన-విజ్ఞానపు ఈ భారతీయ పరంపరా నిర్వహణలో మునిగిపోయారు.

★★★

అజ్ఞానికి ధనమూలమిదం జగత్ - జ్ఞానికి ధర్మమూల మిదంజగత్.

సంస్కారాల ద్వారా సంస్కృతి స్థాపన

భారతీయ ఋషులు వివరించినది, శాస్త్రాలలో నిరూపించబడింది ఒకే విషయం. అది మానవుని మాత్రమే భవిష్యత్తును ఎన్నుకోగల సామర్థ్యమున్నదనే సంగతి. భవిష్యత్తు అనగా మానవుడు తన స్థాయిని పెంచుకొని దేవతా శక్తిని పొందగలుగుట. ఈశ్వరీయ చేతనా శక్తితో సంబంధాన్ని పెట్టుకొని తన సామర్థ్యాన్ని తనలోనే నిలుపుకోగలడు. మనుష్యేతర ప్రాణులన్నీ తమ ప్రారబ్ధానికి, ప్రకృతికి బంధింపబడి ఉంటాయి. అవన్నీ ఒకే విధంగా జీవిస్తాయి, వ్యవహరిస్తాయి, మరణిస్తాయి. ఈ విధంగా బంధింపబడిన కారణంగా వాటిని భోగయోనియందే జీవిస్తాయంటారు. మానవుని జన్మ, కర్మయోని యందు జరుగును. ఈ కారణముగానే ఈ శరీరముందున్నప్పుడే కర్మవేసి తన భవిష్యత్తును మంచిగా గాని, చెడుగా గాని ఏర్పరుచుకుంటాడు.

ఋషులు సహజంగా మానవుని ఉద్ధరణాన్నే కోరతారు. మానవునికి కర్మవేయడానికి, స్వాతంత్ర్యాన్నిచ్చి, వారిని మహా మానవులుగా, దేవమానవులుగా, ఈశ్వరుని అంశాలుగాను, స్వయంగా వికసించే ప్రయత్నంచేసేందుకు సహకరిస్తారు. మానవుడు స్వప్రయత్నాలతో తాము చేయగలిగినది చేసేందుకు కావలసిన విధి విధానాన్ని ఋషులు ఏర్పరిచారు. దేవ మానవులుగా, ఈశ్వరుని అంశాలుగా మారడానికి అవసరమైన బలాన్ని పొందే ఏర్పాటు చేశారు. పండుగలు, పర్వాలను, సంస్కారాలు, యజ్ఞాలు, పూజలు, పారాయణలు, ప్రార్థనలన్నీ ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే అందించబడ్డాయి. సామూహిక వ్యవస్థను ఏర్పరచారు.

సంస్కారాలు మానవుని ఉన్నతికి ప్రేరణనిచ్చే విధానాలలో ఒకటి. జన్మకు ముందు నుంచీ ప్రారంభమై మరణించిన తరువాత కూడా జరిపే ఈ కర్మకాండ ప్రభావం వ్యక్తి మీద బలంగా తన ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది. వైదిక కాలం నుండి ఉన్న ఈ సంస్కార వ్యవస్థ ఒకానొకప్పుడు సమాజాన్ని పూర్తిగా తన ఆధీనంలో ఉంచుకున్నది. ఒక కుటుంబంలోని సభ్యులకు తరచు ఏదో ఒక

సంస్కారం జరుగుతుండేది. ఒకరికి నామకరణం, ఒకరికి పుంసవనం, మరొకరికి విద్యారంభం, ఇంకొకరికి యజ్ఞోపవీతం, మరొకరికి వివాహం. ఈ విధంగా కుటుంబ సభ్యులకే కాక ఆ మహోత్సవంలో పాలు పంచుకున్నవారందరూ ఇరుగు-పొరుగు వారు, బంధువులు దీని వల్ల దివ్యమైన ప్రేరణలను పొందేవారు.

సంస్కారమనగా నేమి? శబరముని భాష్యం ఆధారంగా పూజ్య గురుదేవులు ఇట్లు వివరించారు - “సంస్కారమనగా ఒక వ్యక్తి లేదా పదార్థం ఉపయోగింపదగినదిగా మార్చుటకు పనికివచ్చు క్రియ అని అర్థం. సంస్కారమనేది ఒక ఆధ్యాత్మిక ఉపచారం. ఈ సంస్కారం జరిగిన తరువాత వాని అస్తిత్వమే సార్థకమవుతుంది. ఇది జరిపిన తరువాత వ్యక్తి ఉపయోగకరంగా మారుతాడు. ఆయుర్వేద రసాయన పదార్థాలు తయారుచేసే సమయంలో ఓషధుల మీద అనేక విధాలైన ఉపచారాలు జరుపబడుతాయి. వాటిని సంస్కారములంటారు. కొన్ని సార్లు ఈ రసాయనాలను వేడి చేయడం, కరిగించడం, మండించడం జరుగుతుంది. లోహాలను కాల్చుట వల్ల వాని క్రియాశీలత పెరుగుతుంది. ఓషధులలో సంజీవినీ శక్తి పెరుగుతుంది. మరణాసన్నులకు ప్రాణశక్తినిస్తుంది. మనిషికి ఈ విధమైన ఆధ్యాత్మిక ఉపచారాలను అందించి, వానికి మంచి సంస్కృతిని అలవరుచు విధానమును మన పూర్వులు వికసించేవారు. కొని వేల సంవత్సరాల వరకు భారతీయులు ఈ విద్యను ఉపయోగించుకున్నారు. ఈ విధమైన సంస్కారాలన్నీ అంధకార యుగములోనే లుప్తమైపోయాయి. ఈ శతాబ్దపు పూర్వార్థం వరకు అతి కష్టం మీద మూడు నాలుగు సంస్కారాలను కాపాడారు. ఒకటి వివాహం, రెండవది అంత్యేష్టి. తరువాత జరిగేది మరణానంతర సంస్కారం. మిగిలినవన్నీ పోయాయి. ఈ నాటికీ లక్షలాది ప్రజలకు 16 సంస్కారాలను గురించి ఏమీ తెలియదు. ఈ సంస్కారాలను గురించి సంస్కృత సాహిత్యం, సంస్కృతీ దర్శనాలలో నిష్ణాతుడైన విద్యార్థి బహుశా చెప్పగలడు.

తోటి వారికి వినియోగించే సంపదలే నిజమైన సంపదలు.

గర్భాదానము, పుంసవనము, సీమాంతోన్నయనము, జాతకర్మ, నామకరణము, నిష్కమణం, అన్నప్రాశన, కర్ణవేధనము, ఉపనయనము, విద్యారంభము, వేదారంభము, కేశాంతము, సమావర్తనము, వివాహము, అంత్యేష్టి, మరణాంతర సంస్కారము.

ఈ 16 పేర్ల చాలా మందికి గుర్తులేవు. వీటి ప్రచారం అసలే లేదు. సంస్కృతిని పునరుద్ధరించడానికి గురుదేవులు యుగ నిర్మాణ యోజన అనేదానిని ఏర్పాటుచేసి దాని ద్వారా సంస్కారాలను పునర్జీవింపజేసి, తిరిగి ప్రతిష్ఠించే కార్యక్రమాన్ని చేపట్టారు.

గురుదేవుల దృష్టిలో సంస్కారాలు వ్యక్తికే కాదు, మొత్తం కుటుంబానికి. అనగా ఇంట్లోని వారందరికీ ఆత్మవికాసం కలగాలని ఆశించారు. తమాషాగా ఒట్టు వేసుకుంటే దానికి విలువ లేదు. కాని గంగలో నిలబడి, భగవద్గీత చేత్తో పట్టుకొని ప్రమాణం చేస్తే, అది చాలా శక్తి వంతంగా ఉంటుంది. వివాహ సంస్కార సమయాన దంపతులు అగ్నిచుట్టూ సప్తపది చేసే సమయాన తీసికొనే ప్రతిజ్ఞలు వారు జీవితాంతం నిష్ఠగా జీవించేందుకు తోడ్పడతాయి. ఈ సంస్కార ప్రక్రియ విధి వ్యవస్థలో వాతావరణంలోనూ ప్రాణశక్తిని నింపుతుంది. వ్యక్తి ఈ ప్రభావాన్ని తన జీవితంలో నింపుకుంటాడు.

1960 వరకు వివాహాది సంస్కారాలే వాడుకలో ఉండేవి. గురువు గారు శతసూత్ర కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. అందు యజ్ఞోపవీత సంస్కారమునకు అత్యధిక ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. భారతీయ ధర్మాన్ని పాటించే వారందరికీ ఇష్ట (ఆరాధ్య) దైవం ఆదిశక్తి గాయత్రి. యజ్ఞోపవీతం అనేది ఆ గాయత్రి యొక్క రూపం. ఈ సంస్కారం వ్యక్తిపరంగా, కుటుంబ పరంగా కాక సామూహికంగా ఏర్పాటుచేశారు. గాయత్రీ యజ్ఞాలలోనే సామూహిక దీక్షా కార్యక్రమాలు నిర్వహించసాగారు. శాస్త్ర ప్రకారం ఈ దీక్ష 5,7 సంవత్సరాల పిల్లలకివ్వాలి. ఆ వయస్సు పిల్లలకు ఈ సంస్కారం జరిపించడంలేదు. అందుచేత మనకు వీలైనప్పుడే ఆచరించాలనే సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించారు. ప్రారంభములో ఈ ఏర్పాటును కొందరు వ్యతిరేకించారు. ఎవరు ఎంత ఆపడానికి ప్రయత్నించినా ఇది ఆగలేదు. ముందుకు సాగుతూనే ఉన్నది. ఈనాటికీ యజ్ఞ సమయాన దీక్షలు తీసుకొనినవారు, యజ్ఞోపవీత ధారణ గావించిన

వారు, యజ్ఞమయ జీవితాన్ని గావించెదమను వ్రతమును ధారణచేసిన వారి సంఖ్య 8 కోట్లకు పైనే ఉన్నది. చరిత్రలోని ఏ మహాపురుషుడూ ఇంత పెద్ద సంఖ్యలో తన సిద్ధాంతాన్ని వ్యాప్తిచేయలేదు.

యజ్ఞోపవీత సంస్కారం అన్నింటికీ ఆధారమైన ముఖ్య సంస్కారం. మిగిలిన పదిహేనింటినీ ఒకేసారి చేయటం రివాజుగా లేదు. చేయడానికి వీలైన తొమ్మిదింటినీ మాత్రం ఎంచి వాటి మీద దృష్టిని కేంద్రీకరించి, వాటిని బాగా ప్రచారంలోనికి తెచ్చారు. అవి పుంసవనం, నామకరణం అన్నప్రాశనం, పుట్టువెంట్రుకలు, వానప్రస్థతోపాటు పరివ్రాజక సంస్కారాన్ని స్థాపించారు. దానికి పూజ్య గురుదేవులు నవసన్యాస మనే పేరును పెట్టారు. అంతేగాక సంస్కారాల విషయంలో శాస్త్రాలలోని జటిలమైన వానిని వదిలి ఆచరణ సాధ్యమయిన మంచినే స్వీకరించారు. ఈ 6 సంస్కారాలను, యజ్ఞాలు, మహాయజ్ఞాల సమయాన మిక్కిలి ఉత్సాహంగా నిర్వహించేవారు. చిన్నచిన్న యజ్ఞాల సమయంలో కూడా 10 నుండి 12 వేల విభిన్న సంస్కారాలు ఒకేసారి నిర్వహించడం జరిగింది.

గురుదేవులు జన్మదినాన్ని, వివాహదినాన్ని సంస్కారవిధిగా నిర్వహించుకోమని తెలిపారు. ఋషులకు, యుగ ప్రవర్తకులకు నూతన వ్యవస్థలను ఏర్పరచడానికి అధికారం ఉంది. ఈ నూతన సంస్కారాల ఉద్దేశ్యం, వ్యక్తి తన జన్మను, తన జీవితాశయాన్ని గుర్తుంచుకొనుట, గృహస్థ ధర్మ మూల భావనను, మర్యాదను కూడా జ్ఞాపకం చేసుకొనుట, జరిగిన పొరపాట్లను దిద్దుకొనుట, జీవితంలో మంచినీ పెంపొందించేందుకు కావలసిన ఏర్పాట్లను చేశారు. జన్మదిన, వివాహ దినోత్సవాలు, సంస్కార రూపమున జరుపుకొనుట వల్ల యజ్ఞప్రభావం వారి హృదయాలలో నాటుకొంటుంది. ఈ నాడు 20 లక్షల మంది ఈ సంస్కారాలు జరుపుకొంటున్నారు. ఈ విధంగా నూతన సంస్కారాలనందిస్తూ పరంపరను పునరుద్ధరించుటమనేది ఈ యుగపు భగీరథ కార్యం. సంస్కారాల ద్వారా సంస్కృతీ గంగా ప్రవాహాన్ని ఈ భూమి మీద ప్రవహింపజేయు పురుషార్థం భగీరథుని పనికంటే గొప్పది. దీనిని ఈ కాలపు భగీరథులు నిర్వహించారు.

★★★

స్వధర్మ రక్షణలో మరణం సిద్ధించినా మంచిదే.

వయం రాష్ట్రే జాగ్రయామ పురోహితాః

“ధర్మ సంస్కృతిని సంరక్షించడానికి మహాకాలుడు బలిదానాలను కోరుతున్నాడు. ఉడుకురక్తంగల వారు, సాహసం గలవారు. ముందుకు రండి. మీ తలను సమర్పిస్తే ఆ కాల పురుషునికి తృప్తి కలుగుతుంది.” అని గురుగోవింద సింహుని పిలుపు విని ఒక యువకుడు ముందుకు వచ్చాడు. గురువు వానిని పరదాలోనికి తీసుకొని వెళ్ళి కొలది క్షణాలలోనే రక్త సిక్తమగు కత్తిని చేతబట్టి బయటకు వచ్చి మరల ఆహ్వానించాడు. మరల ఇంకొక యువకుడు తన బలిదానాన్ని అందించాడు. ఇలా ఐదుగురు యువకులు ముందుకు రావడం, బలిదానాలు అర్పించడం జరిగాయి. ఉత్సవం ముగిసిన పిదప గురు ఆజ్ఞతో ఐదుగురు యువకులు బయటకు వచ్చారు. సంస్కృతిని రక్షించే వారిలో ఆహంకారాది గుణాలను తొలగించుటయే ఈ బలిదాన రహస్యం. ఈ ఐదుగురు యువకులు బలిదాన గాధను వివరిస్తూ గురుదేవుల యుగనిర్మాణయోజన యందలి సృజన సైనికుల అహంన్ని, మమతాను బంధాన్ని వదిలించుకోమని తెలిపారు. ఈ విసర్జన ద్వారా తనను తాను అనగా ‘నేను’ ‘నాది’ అనే భావనను తుడిచి వేయాలి అన్నారు.

1958లో సహస్రకుండి గాయత్రీ యజ్ఞంలో గురుదేవులు ఈ విధంగా తమను తాము వదులుకొనే మనోదైర్యం గల యోధుల నాహ్వానించారు. ఆనాటి నుండి ఈనాటి వరకూ పిలుస్తూనే ఉన్నారు. ఆ పిలుపునకు స్పందించి వారిని దరిచేరిన వారి సంఖ్య ఈనాడు లక్షలు దాటి ఉంటుంది. సంస్కృతిని ఉద్ధరించుట, కొత్తకాలపు భావిని వెల్లడించు ప్రయత్నంలో వారు కాలగమనాన్ని, దాని దిక్కును, మార్చివేశారు.

1958 సహస్రకుండి గాయత్రీ యజ్ఞసమయంలో గురుదేవుల సంకల్పం ఉప్పొంగింది. వైదిక మంత్రాలను ఉదహరిస్తూ యుగ సైనికుల తరపున కాలానికి తన ఓదార్పునిచ్చారు. ఏమని - “మేము - అందరి హితాన్నీ ముందుంచుకొని దేశాన్ని మేల్కొల్పుతాము. ”అను వేద వాక్యంతో - “వయం రాష్ట్రే జాగ్రయామ పురోహితాః 35 సంవత్సరాల క్రిందట ఇచ్చిన ఈ ఆశ్వాసన నేటికీ పూర్తిగావచ్చింది. పురోహితులనగా-పూజలు, యజ్ఞయాగాది కర్మకాండలు చేసేవారు కారు. మంత్రాలు, పూజా విధులు, కర్మకాండలకు కేసేట్లు ఈనాడు

విరివిగా వస్తున్నాయి. పౌరోహిత్యమనగా క్రొత్త విధానమైన సాహసము శూరులు, వీరులు, మనస్సులు - వీరి యందు అహంకార మమకార బంధాలను బలహీనంచేసి, వారిని దేశాన్ని, సమాజాన్ని జాగృతం చేయడానికి తయారుచేయాలి.

సాధువులు, బ్రాహ్మణులు, వానప్రస్థులు సమయదానం చేసేవారు, సృజన సైనికులను, గురుదేవులు పురోహితులుగా పిలిచేవారు. **పూజాది క్రతువులు చేయువారు పురోహితులు కానేకారు.** వేదకాలమునుండి అనేక ప్రమాణాలు ఉన్నాయి. మూర్ఖుల్ని ఉన్న దేశ ఆత్మను పురోహితులే మేలుకొలిపి చేతనత్వాన్ని నింపాలి. పూర్వకాలంలో అశ్వమేధాలు, నరమేధాలు, రాజసూయ, వాజపేయ యజ్ఞాలు ఆనాటి కాలంలోని ఆపదలను నివారించడానికి ఉపకరించే ఉపాయాలు మాత్రమే. శాస్త్ర పాండిత్యం, మేధా సంపద - గల మహానుభావులు సమాజాన్ని ముందుకుండి నడిపేవారు. వారు తమ తపశ్శక్తితోనూ, జ్ఞానముతోనూ, తమ నిష్ఠ వలననూ, సంఘంలో గౌరవాన్ని సాధించి, దానినాధారించుకొని సమాజానికి మార్గదర్శకులుగా, వ్యవహరించేవారు. ప్రజలలో గల గౌరవ భావమే, ఇతరులు తమ మాటను వినేలా చేస్తుంది. శిక్షలు, బహుమతులు ఇవ్వగల ప్రభుత్వం ఎంతమందిని సంస్కరింప గల్గుతుంది? అది అపరాధాల మీద, అవినీతి మీద అంకుశం పెట్టగలదు కాని అంతఃకరణాన్ని మార్చలేదు. ఈ పని చేయగల వారు తపోనిష్ఠ గల సజ్జనులు. గురుదేవులు ప్రథమ పురోహితుడుగా ఎవరిని ఎన్నుకొన్నారు? ఈ ప్రశ్నకు జవాబేలేదు. పరిశోధకులుగా పనిచేసిన వారు గురుదేవుని ప్రశ్నించగా వారి జవాబు - “గాయత్రీ పరివారము పుట్టింది ఈ పరంపర కొరకే.” అని తెలిపారు.

మొదటి పురోహితునిగా సవితా దేవతను అంగీకరిస్తే, స్థూలరూపాన ఆ దైవీ శక్తి ప్రపంచానికి తన కిరణాల ద్వారా వెలుగునూ, వేడిని ఇచ్చి రోజంతా సక్రమంగా ఉంచుతుంది. ఈ సవితా ఉపాసకులు మొదటి పురోహితవర్గము, సవితా దేవత తేజస్సును ధారణచేసి తన శక్తిని, సమాజానికి ఎంతగా పంచగల్గితే అంతగా పురోహితులైనట్లు. ఈ పురోహితుల పరంపరను ఒక ప్రవాహంగా ఊహిస్తే, కాలపు పిలుపు విని లేచి నిలబడిన కార్యకర్తల

అధర్మానికి శిక్ష ధర్మాచరణమే.

రూపంలో మనం దర్శింపగలం. శక్తితోగాక శ్రద్ధతోనే సమాజాన్ని సంస్కరించే సేవకులుగాను, పురోహితులుగాను, కొత్తజన్మ నెత్తేవారు. గురుదేవులు మొదటి పరిజనులకు తమ సమయంలోను, సంపాదనలోను, కొంత భాగం కాలుని చరాణాలకు సమర్పించుమని పిలుపునిచ్చారు. ఆ రకపు వారల సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా ఉంది. ఇలాగే శిక్కుల గురుద్వారాల యందు ఒక గంటో, ఆరగంటో పనిచేయువారిని ఉదాహరణగా చూడవచ్చు. అంశదానాన్ని ఇచ్చేవారు, యుగదేవత దృష్టిలో తక్కువ వారు కానే కారు.

గురుదేవులు సమయాదాతలు, జీవిత దాతలు, వాన ప్రస్థులలో కేటగిరీలు నిర్ణయించారు. వానప్రస్థ స్థాయి కార్యకర్తల సంఖ్య సహస్రకుండీ యజ్ఞం తరువాత బాగా పెరిగింది. ఈ సంఖ్య వేలలోనికి చేరింది. ఇంటి బాధ్యతల నుండి విడుదలైన వారిని, సమాజ సేవకు రమ్మని పిలిచారు. ప్రాణ ప్రత్యావర్తన శిబిరాలు మొదలైన తరువాత వానప్రస్థ శిబిరాలలో ట్రైనింగ్ ప్రారంభమయింది. దేశాన్ని శక్తి వంతం చేయడానికి పరిజనులు ప్రవాహంగా రావడం మొదలుపెట్టారు. శక్తి పీఠాలు, ప్రజ్ఞా సంస్థానాలు ఈ పరంపరను విస్తరింప చేశాయి. కుటుంబ బాధ్యతలను వూర్తిచేసి, లౌకిక జీవితం నుండి విడుదల పొందిన వారేకాదు, సంఘంలో తమ పనులలో బిజీగా ఉండే లౌకిక యువకులు కూడా పురోహితులుగా చేరడం మొదలుపెట్టారు.

శిక్షణ, సేవల ఏర్పాట్లు ప్రభుత్వం కూడా చేయగలదు. సమాజ సంక్షేమం, అక్షరాస్యతా వ్యాప్తి, మద్యనిషేధం, వరకట్న నిర్మూలన మొదలగు వాటి కోసం చాలా సంస్థలు వెలిశాయి. మనసార పనిచేసినా ఫలితం లభించకపోవడానికి కారణం సంప్రదాయపు శక్తి లోపించడం. సంప్రదాయ మంటే వేలవేల సంవత్సరాల నుండి ప్రజల మనస్సులలో గల మతానికి చెందిన ఆత్మీయ భావన దాని ముందు తల వంచాలి. పురోహితులను మత విభాగానికి ప్రతినిధులుగా ఉంచింది ఆ సంప్రదాయమే. సంప్రదాయము లేదా పురోహితుడు అంటే - ఓడలోనున్న అనేక మంది వ్యక్తులలో చుక్కాని పట్టుకొని దిక్కును గుర్తించి నడిపించే సమాన స్థాయి గలది, లేక గలవాడు అని అర్థం. గురుదేవులు ఈ సత్యాన్ని దర్శించి, చూపించి ఈ కాలానికి తగిన ఆకారాన్ని, అర్థాన్ని, గౌరవాన్ని ప్రసాదించారు.

★★★

మూర్ఖులకు ఉపదేశం తగదు

ఒక అడవిలో ఒక పెద్ద మఠ్టిచెట్టు గలదు. ఆ చెట్టు కొమ్మలకు గూడు కట్టుకొని చిరకాలము నుండి గిజిగాండ (బంగారు పిచ్చుకల) జంట నివసించుచుండెను. అటులుండ ఆ ప్రాని నీడను కోతుల మందయు నివసించుచుండెను. ఇట్లు పెద్ద కాలము జరుగుచుండ ఒకనాడు మిన్నంతయు మబ్బులు క్రమ్మి ధారాపాతముగా వర్షము కురియజొచ్చెను. ఆ వర్షము కొంత తగ్గిన తరువాత కొద్ది కొద్ది చినుకులు పడుచు ఈదురుగాలి గట్టిగా వీచుచున్నది. దాన కోతిమూకలు మిక్కిలి తడిసి చలితో గజగజ వణుకుచు ఆ రాత్రియందే అచటనచట కనుపించు (మెఱయు) మిణుగురు పురుగులను బట్టి చలి బాధ బావుకొనుటకై చుట్టూ గుమికూడి కూర్చున్నవి. కాని మిణుగురులు నిప్పు కాదు గదా వాటి నుండి వెచ్చదనము రావడానికి. కావున అవి మామూలుగానే వణుకుచు కూర్చున్నవి. చలి బాధ తగ్గలేదు.

ఈ తీరు మఠ్టిచెట్టు కొమ్మలను ఊయలుగా నూగుచూ చక్కని, చిక్కని గూటిలో వెచ్చగా కూర్చుని యున్న పిచ్చుకల జంట చూచినది. అందు గిజిగాడు జాలిపడి వానరములతో “ఓ బుద్ధిహీనులారా! మిణుగురులు మీ చలిబాధనెట్లు తీర్చగలవు? అగ్ని చలి బాధను తీర్చగలుగును గాని మిణుగురులు తీర్చగలవా?” అన్నది.

వెంటనే ఆ మందయందున్న ఒక గండు కోతి ఏమి దీని పొగరు? మనము బుద్ధిహీనులమట! ఇయ్యది మనకు బుద్ధులు చెప్పు పాటిదియా? భార్యతో వెచ్చగా కూర్చుని యున్న దీనికేల మన సంగతి? దీని సంగతి చూస్తాను అంటూ మఠ్టి వృక్షము మీదికి లంఘించి ఎగిరి గిజిగాడు గూడు కట్టుకొన్న కొమ్మను ఫెళ్లన విరిచి దూరముగా పారవైచెను.

“కావున మూర్ఖులకు ఉపదేశంపజనదు.”

నేను సామ్రాజ్యానికి రాజును - ధర్మానికి మాత్రం దాసుణ్ణి.

తీర్థ చేతనను ఉద్ధరించిన నాయకుడు

గురుదేవులు ఈ భూమిపై శరీరంతో ఉన్నంత కాలం వారి ప్రయత్నాలన్నీ మానవీయ చేతనను పైకి లేపుటకే జరిగాయి. ఆత్మకు సంబంధించిన ప్రగతి రెండు విధాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి వ్యక్తి తన స్వంతసాధన, తపస్సుల ద్వారా. రెండు బయటి సహకారం. మొదటి దాని వలన తనను తాను శుభ్రపరచుకోవటం, రెండవ దానివలన ఈ పనికి సహాయ, సహకారాలు లభిస్తాయి. స్వంతంగా చేయు ప్రయత్నాల వలన కలిగే ఫలితానికి వేల రెట్లు బయటి సహాయం ద్వారా పైకెదుగుతారు. పూజ్య గురుదేవులు స్వంత ఉపాసన, సాధనలతోపాటు బయటి వాతావరణానికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చారు. తీర్థముల వికాసం, శక్తిపీఠములు, ప్రజ్ఞాపీఠములు, చరణపీఠములు మున్నగువాని స్థాపన ద్వారా దానిని ప్రోత్సహించారు.

పూజ్యగురుదేవులు సంస్థను స్థాపించిన క్రొత్తలో మహానగరాలు, పట్టణాలకంటే సాంస్కృతికంగా శక్తి ఉన్న ప్రదేశాలనే ఎన్నుకొన్నారు. ఆగ్రా పట్టణంనుండి సాంస్కృతిక జాగరణను ప్రారంభించారు. మొదటి అఖండజ్యోతి పత్రిక 1937-38 సంవత్సరాలలో ఇక్కడే అచ్చువేశారు. కాని కొలది సమయం లోనే అనగా 1941-42 నాటికి మధుర చేరారు. చారిత్రాత్మకంగా ఆగ్రా గొప్పది కావచ్చును. కాని ఆధ్యాత్మిక చేతన -సాంస్కృతిక దృష్టిలో మధుర మహాత్మ్యపూర్ణమైనది. పూజ్య గురుదేవులు తమకు 60 సంవత్సరాలు వయస్సు వరకు 1941 నుండి 71 వరకు మధురనే కేంద్రంగా ఉంచుకొని పనిచేశారు. తరువాత హిమాలయాలు, గంగ సన్నిధికి చేరారు. హిమాలయాల నీడలో గంగ ఒడిని రాబోయే 20 సంవత్సరాలు తపోభూమిగా ఎంచుకున్నారు.

1990 వరకు ఇచ్చటనే నివసించారు. సమీపంలో ఉన్నప్పటికీ వారు ఢిల్లీ రెండు మూడు సార్లు మాత్రమే వెళ్ళారు. బొంబాయి, కలకత్తా, మద్రాసు వంటి మహానగరాల కంటే చిన్నచిన్న గ్రామాలు, తీర్థయాత్రా స్థలాలను ఎక్కువ సందర్శించేవారు. భారతీయ ఆత్మ గ్రామాలలోనే నివసిస్తుందని వారు చెప్పేవారు. గ్రామీణ సంస్కృతిని, తీర్థ చేతనా శక్తిని కాపాడుకుంటే మహానగరాలు అవే బాగుంటాయి. గ్రామాలలోని వైభవం పరిష్కరించబడి యుగ నిర్మాణానికి

ఉపయోగపడుతుంది. అని గురుదేవులు చెబుతూ ఉండేవారు.

తీర్థమనగా ఏమిటి ? గురుదేవుల వివరణ ఇట్లున్నది -జనులు తాము విశ్రాంతిగా కూర్చుని తమ సంకల్పం, తమ ప్రయత్నం ద్వారా భవ సాగరాన్ని దాటే ప్రయత్నంచేసే స్థలమే తీర్థస్థానం ఉత్కృష్టమైన భావనలు మనస్సు నందు మేలుకొని, దోషాలను, దుర్గుణాలను వదిలించుకొని, ఆసురీ ప్రవృత్తులను ధ్వంసం గావించుకొనే సాహసం మేలుకొనినప్పుడే అది తీర్థస్థానం మవుతుంది. పూర్వకాలంలో ఋషులు, మునులు, తపస్సు చేసి శక్తివంతం చేసిన ప్రదేశాలు, సాధన -ఉపాసన బహుకాలం చేసిన ప్రదేశాలు, మాత్రమే తీర్థ స్థానాలుగా ఉండి, చేతనను జాగృతం చేస్తాయి.

పూజ్యగురుదేవులు ఈ విషయాన్ని అనేక సార్లు వివరించారు. మానవుని ఈ నాటి దుర్దశకు కారణం వానిలోని బుద్ధి, శ్రద్ధలు లోపించుటయే. ఈ చిక్కు కారణం గానే మానవజాతి మొత్తం ఆత్మ వినాశానికి సిద్ధంగా ఉన్నది. ఈ నాటి మానసిక రోగాలు, హింస, భ్రష్టాచారాలు, మహమ్మారులు అశక్తత వల్ల ఏర్పడ్డ అనేక రోగాలకు కారణం “వ్యక్తి దేవ సంస్కృతి పట్ల విస్వాసాన్ని పోగొట్టుకొనుటయే” అని గురుదేవులు పదేపదే చెప్పుచుండేవారు. ఈ పరిస్థితి చక్కదిద్దడానికి ప్రచారాలు-ఉపదేశాలవల్ల లాభం లేదు. ఉన్నతమైన ఆత్మల, జాగృతాత్మల సంసర్గం - వారి సన్నిధి వల్లనే సంభవమవుతుంది. పూజ్య గురుదేవులు మధురను, శాంతికుంజ్ ను, ఎన్నుకొని అచ్చట అనేక సంవత్సరాల సాధన ప్రవృత్తులతో ఆ క్షేత్రాలను శక్తి కేంద్రాలుగా మలిచారు. మధుర దుర్వాస మహర్షి తపోభూమి. అది యమునా తీరం. శాంతికుంజ్ గాయత్రీ మంత్రద్రష్ట యగు విశ్వామిత్రుని తపోభూమి. అంతే కాక సప్త ఋషులు ఇచ్చటనే తపస్సు చేశారు. అందుకే సప్త సరోవర క్షేత్రంగా పిలువబడింది.

గాయత్రీ తపోభూమి స్థాపించే సమయాన గురుదేవులు తాను కఠిన తపస్సు చేయడమేగాక అనేక మంది సాధకులచేత తపోదిక్షలు అనుష్ఠానాలు చేయించారు. అనేక మంది సాధకులకు గొప్ప అనుభూతులు లభించాయి. పంచకోశ జాగరణ, సాధన అక్కడే జరిగింది.

ఆడంబరంగా నిర్వహించేది ధర్మం కాదు.

కరోర తపస్సాధనతో పాటు యజ్ఞశాలలో అఖండ అగ్ని స్థాపనను కూడా తామే నిర్వహించారు. 2400 తీర్థ ప్రదేశాలనుండి జలము, మట్టి సేకరించారు. రాబోయే కాలంలో - జాతి శిక్షణ (ట్రైనింగ్)కు అవసరమైన సంప్రదాయ నిర్మాణం కూడా జరుపబడింది.

1972-73 శాంతికుంజ్ ప్రాణ ప్రత్యావర్తన శిబిరాలలో అనేక స్థాయిలలో సాధకులకు శిక్షణ నిచ్చారు. తొమ్మిది రోజుల సాధన శిబిరంలో వివిధ సాధనలతో పాటు గాయత్రీ లఘుఅనుష్ఠానాన్ని కూడా జోడించారు. సంవత్సరానికి ఈ శిబిరాలు 36 నిర్వహించేవారు. శాంతికుంజ్ ఒక తీర్థంగా ఖ్యాతిగాంచింది. 1979 వసంత పంచమీ దినమున పూజ్య గురుదేవులు 24 గాయత్రీ తీర్థాలను భారతదేశంలో స్థాపించుమని చెప్పారు. దేశమంతా అనేక వందల తీర్థ స్థానాలు, వేలాది దేవాలయాలున్నాయి. ఇంకా ఈ తీర్థములు ఎందుకని అనేకమందికి మనస్సులలో ప్రశ్న ఉదయించింది.

దీనికి జవాబుగా గురుదేవులిట్లు పలికారు. “రాబోయే కాలంలో వాతావరణమంతా గాయత్రీ మయం కావాలి” ఈ గాయత్రీ ఉపాసనే ఈ దేశానికి చిరకాలమునుండి శక్తి ప్రసాదిస్తూఉన్నది. ఈ యుగానికి ఇదే సంజీవినీ మూలికలా పనిచేస్తుంది. ఈ మందిరాల స్థాపన ప్రపంచమంతా, సంయమనాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని, సామర్థ్యాన్ని, దైవీ సంపదను నింపే ప్రక్రియ. ఈ మందిరాలు మాములుగా ఉండే లాంటివికావు. జన జాగృతి కేంద్రాలుగా, జనక్రాంతి కేంద్రాలుగా పనిచేస్తాయి. విశ్వమంతా తీర్థ చేతనాశక్తిని నింపే ఉద్దేశ్యముతోనే గురుదేవులు పనిచేసారు. ఈ శక్తిపీఠాలు, ప్రజ్ఞాకేంద్రాలు, అవతార చేతనాశక్తి యొక్క లీలా కేంద్రాలుగా నిరూపింపబడ్డాయి. ఈ సమయంలోనే యుగావతార, ప్రజ్ఞావతారుల ప్రకటికరణ జరుగుతోంది. మహాశక్తి, ఆద్యశక్తి గాయత్రి, ఉపాసన కేంద్రాలు ఈ భూమిపైన మూలమూలలో ఉండి తీరాలి. ఈ స్థాపనల వల్ల ఆద్యశక్తిపట్ల శ్రద్ధ-నిష్ఠలు బలంగా ఏర్పడి నూతన యుగావతరణ జరుతోంది.

24 గాయత్రీ తీర్థాలుగా తీసుకొన్న సంకల్పం 240 గానూ, తరువాత 2400 ప్రజ్ఞా సంస్థానాలు, శక్తి పీఠాల నిర్మాణం గాను, వికసించింది. ఈనాడు ఇవి 5500 దాక చేరినాయి. ఇవి చూడటానికి చిన్న మందిరాలే కాని, ఇచ్చట ఆద్యశక్తి గాయత్రీ పూజ, ఆరాధనలతో పాటు అగ్ని హోత్రం, సంస్కారాలు, పండుగలు

కృషి ఫలితం

ఒకానొకప్పుడు పంజాబులో ఉర్దూ, పారసీ భాషలే రాజ్యమేలుతున్నాయి. హిందీ నేర్చుకోవాలన్న ధ్యాస ఎవ్వరికీ లేదు. ఆ సమయంలో గోస్వామి గణేశదత్తు హిందీ ప్రచారానికి నడుం కట్టాడు. కాని ఎవ్వరూ ఆసక్తి చూపటం లేదు. పాపం! ఒక పాత డబ్బాను పట్టుకుని “ఆసక్తి ఉన్నవారికి హిందీ ఉచితంగా నేర్పూతాము.” అంటూ నగరంమంతా చాటింపువేశాడు. కష్టపడగా కష్టపడగా కొద్ది మంది విద్యార్థులు లభించారు. విద్యార్థులైతే దొరికారు. వారి నెక్కడ కూర్చోబెట్టాలి? ఏ విధంగా చదివించాలి? అన్న ప్రశ్న ఎదురైంది.

మొత్తం మీద ఒక ఖాళీ ప్రదేశంలో కూర్చుని కిరసనాయిల్ దీపపు వెలుగులో హిందీ పాఠశాలను ఆరంభించాడు. అదే పాఠశాల కొంతకాలం తరువాత హైస్కూలుగా రూపుదిద్దుకుంది. అంతేకాదు. భారతదేశ విభజన జరుగకమునుపే తూర్పు పంజాబులో 60 డిగ్రీ కాలేజీలు, 150 ఇంటర్ కాలేజీలు, 100 బాలికా పాఠశాలలు, 100 మాధ్యమిక పాఠశాలలు, 4 బ్రహ్మచర్యాశ్రమాలు గోస్వామి గణేశదత్తు స్థాపించి నడిపించారు. ఇప్పటికీ అభివృద్ధిపథంలో సాగుతూనే ఉన్నాయి.

-భావనలను సంస్కరించే ప్రక్రియ జరిగి ఇక్కడ జ్ఞాన యజ్ఞాలు విస్తారంగా జరుగుచున్నాయి. వీని ద్వారా ఆధ్యాత్మిక, సాంస్కృతిక మార్పు ఖాయమే - అనిపిస్తుంది.

స్థాపనల, నిర్మాణాలతో తీర్థాల అవసరం తీరిపోదు. సాధకులు, తపశ్శాలులు, సమాజ సేవకులు, తమ కార్యక్రమాల ద్వారా తీర్థాలను సుస్థిరం చేయగలరు. విస్తృతమైన గాయత్రీ తీర్థం యొక్క స్థాపన -గాయత్రీ తపోభూమి, అవల్ ఖేడాలోని యుగతీర్థం, 55 వేలకుమించిన గాయత్రీ ప్రజ్ఞాసంస్థానాలు, ప్రాణశక్తి, జీవశక్తి గల కేంద్రాలుగా పూజ్యగురుదేవులే నిర్వహించారు. ధర్మ తంత్రానికి -లోక శిక్షణకు వీరు మార్గాన్ని సూచించారు.

★★★

చేప కదలాలంటే నీరు, మానవత్వం మెదలాలంటే ధర్మం ఉండే తీరాలి.

జనులకు శిక్షణనిచ్చు మత విధానాల స్థాపకుడు

సాంస్కృతిక సంవేదన నడవటానికి మత విధానాలు చక్కని సాధనాలు. దీని ద్వారా లోక శిక్షణా కార్యక్రమం వ్యాప్తి చేయవచ్చునని పూజ్య గురుదేవులు వివరించారు. సాంస్కృతిక సంవేదన విస్తరించటానికి 1. ఉపన్యాసాలు, 2. కర్మకాండ లను సాధనాలుగా తన జీవిత విధానాన్ని ఒక మోడల్ గా (ఆదర్శంగా) పూజ్య గురుదేవులు మనకు అందించారు.

గురుదేవుల రచనలతో భారత ప్రజలే కాక విదేశీయులు కూడా నేటికీ పరిచితులయ్యారు. అఖండజ్యోతి , యుగనిర్మాణ యోజన, యుగ శక్తి గాయత్రి మొదలగు మాన పత్రికలు గురుదేవుల కలం నుండి వెలువడ్డాయి. శతాధిక ఖండాలలో సంపూర్ణవాఙ్మయం, గాయత్రీ తపోభూమి, శాంతికుంజ్ నుండి వెలువడే గ్రంథాలు మూడు వేలకు పైగా ఉన్నాయి. ఇవి కాక వీరి ఉపన్యాసాలు వివిధ కార్యక్రమాలలో ఇచ్చినవి ఉన్నాయి. అవి “అఖండజ్యోతి” మాస పత్రికలో “అమృతవాణి”గా వస్తున్నాయి. ఇవిగాక ఆడియో కేసెట్లద్వారా వీరి ప్రవచనాలు వినవచ్చు.

ప్రత్యక్షంగా వారి సందేశాలను విన్నవారు నిజంగా ధన్యులు. వేల సంఖ్యలో గురుదేవుల సందేశాన్ని విని వారి సాన్నిధ్యాన్ని, దివ్యానుభూతులను పొందిన పరిజనులు నేటికీనీ ఉన్నారు. గురుదేవులు ప్రవచనం చేసే సమయాన అక్కడ ఉన్న వారి అనుమానాలకు సమాధానాలు ఇచ్చేవారు. ఒకరిద్దరు కారు, అందరి మనస్సులలోగల ప్రశ్నలకు పూజ్య గురుదేవుల ఉపన్యాసంలోనే జవాబులు దొరికేవి. అటువంటి వారిలో “ఫూల్ సింహదయాద్వ” అనునతడు ఒకడు. ఆయన గురుదేవులకు తనను తాను సమర్పణ చేసుకొనిన కార్యకర్త. వారి మాటలలో -“గురుదేవులు ఆ రోజులలో రోజుకు రెండుసార్లు ఉపన్యాసాలిచ్చేవారు. తన గదినుండి ప్రవచన కక్కులోనికి వచ్చే సమయాన వారి రూపం ఎంతో మనోహరంగా ఉండేది. వారిలో వజ్రసమాన దృఢత్వం, విద్యుత్కాంతి ఉండేవి. వారు వేగంగా ఉపన్యాస వేదిక వద్దకు వచ్చేవారు. వారి శరీరపు రంగు మార్పు చెందుతూ ఉండేది. కాని ఎల్లప్పుడు వారి యందు బంగారపు రంగుకాంతి దర్శనమిచ్చేది. ఉపన్యాసం ప్రారంభించగానే వారి ముఖమండలము తేజోవంతమై కనపడేది.

వారి ప్రవచనంలోని ప్రతీమాటలోను, వారి ఆత్మ శక్తి సామర్థ్యాలు నిండిఉండేవి. ప్రతి ఉపన్యాస సమయంలోనూ వారి మాటలు నన్ను ఒక అనుభూతి సాగరంలో ముంచుట వల్ల ఉపన్యాసం అయిన తరువాత అచ్చటి నుండి తిరిగి వెళ్ళాలంటే మిక్కిలి బాధ కలిగేది. ఉపన్యాస సమయంలో గురుదేవుల నేత్రాలు నక్షత్రాల వలె కాంతిని వెదజల్లుతుండేవి. జీవితాన్ని ఎలా జీవించాలో నేర్పేవారు. నేటి మన సంస్కృతి యొక్క దుర్దశను వర్ణించేటప్పుడు వారి కన్నులలో సంస్కృతి పల్ల సంవేదన నిండి ఉండేది. శ్రోతల కళ్ళు నీటితో నిండిపోయేవి. వారి ప్రతీ మాట శ్రోతల ఆత్మలలోకి దూరిపోయేవి. వారి ప్రవచనాలు ఇంకా నా స్మృతి పథంలో తాజాగా ఉన్నాయి. చిరకాలం వరకు ఇలాగే ఉంటాయి.

గురుదేవుల వద్ద ప్రత్యక్షంగా మత, సాంప్రదాయాల పాఠాలు నేర్చుకొన్నవారు జీవించి ఉన్నారు. ధార్మిక వ్యక్తి స్వరూపం ఎలా ఉండాలి- అనేది వారిని చూడగానే అర్థమయ్యేది. నడవడిక, పనులు అన్నీ కూడా ప్రజలకు ఆదర్శంగా (శిక్షణ ఇచ్చే విధంగా ఉండేవి.) సమాజానికి శిక్షణ-మాటలతో కాక, కర్మాచరణతో మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది.

మత సంబంధమైన కర్మకాండకు కూడా వారు ఒక క్రొత్త రూపాన్నిచ్చారు. “ఆచారాలలో కర్మకాండ ఇరుక్కుపోయిఉన్నది” అని అందరికీ తెలుస్తుంది. కర్మకాండలన్నీ ఒక రివాజుగా అయిపోయాయి. గురుదేవులు కర్మకాండను ఉద్దేశ్యపూరితంగా భావయుక్తంగా ఆచరించడాన్ని నేర్పి దానిద్వారా ప్రజలలో ఉన్నత ఆదర్శాలను నెలకొల్పారు. “ధర్మ తంత్రం ద్వారా లోకశిక్షణ” అను గ్రంథాన్ని రెండు భాగాలుగా ప్రకటించారు.

సంస్కృతి యొక్క అత్యున్నతాదర్శాలను ప్రతి వాని యందు ప్రతిష్ఠింప చేయగల సిద్ధాంతాలు ఈ కర్మకాండలలో ఉన్నాయని ప్రకటించారు. కర్మకాండల విధానపు శాస్త్రం (సైన్స్) అమూల్యమైన ప్రతి మంత్రం నందు ఒక సందేశం ఉంటుంది. అది సరియైన సమయంలో ఉచిత రీతిలో సహాయపడుతుంది. శిక్షణ సముచితంగా ఉండి, ఉత్తమంగా ఉండాలి. పుంసవన మంత్రాలు గర్భిణీ స్త్రీలకు తగిన పద్ధతిలో శిక్షణనిస్తాయి. ఇదే విధంగా, వివాహ సంస్కారమందలి మంత్రాల విషయం కూడా గురుదేవులు కర్మ కాండలోని శాస్త్రీయ

ఆత్మోన్నతికి తోడ్పడేది ధర్మమే.

విషయాలను సమయానుకూలంగా స్వయంగా సంకలితం చేశారు. కాలానుగుణంగా వీటికి వివరణలు కూడా అందించారు.

ఈ పనులుతోపాటు వారు - పురోహితులను కూడా తయారుచేశారు. మొదట్లో తామే అన్ని పనులు స్వయంగా చేసుకొనేవారు తరువాత నేర్చుకొన్నవారు చేయసాగారు. మొదట్లో ఈ సంస్కరించిన కర్మకాండను చాలమంది ఆచారపరులు వ్యతిరేకించారు. కాని అది నిలువలేదు. గురుదేవుల పట్ల వారి

ఆదర్శాలపట్ల, నిష్ఠలవారు. వారందించిన అన్ని కార్యక్రమాలు చక్కగా నిర్వహించేవారు. ప్రాచీన ఆచారాలను విధిగా పాటించేవారు కూడా ఈ సంస్కృతీ పురుషుడందించిన సంస్కరించబడిన విధానాలను ప్రజలు ఈనాడు ఉపయోగిస్తున్నారు. సంస్కృతీ పురుషులగు గురుదేవుల జీవితమంతా “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనే విధానంగానే దర్శనమిస్తుంది.

★★★

అవినీతిపరునకు గూడ నీతి కావాలి!

మన దేశంలో కలకత్తా గుడిసెవాసులకు (దరిద్రనారాయణులకు) ప్రసిద్ధి. దానితో బాటు దారిద్ర్యము పెనవేసికొన్న జీవితము. పని పాటలు లేక నిరంతర దారిద్ర్యము సోమరితనము. సోమరితనం పెంచుకున్న వాని బుర్ర “దయ్యాలకు పెద్ద ఫ్యాక్టరీ” గదా!

అట్టి గుడిసెలలో ఇద్దరు నిరుద్యోగులున్నారు. ఆ ఇద్దరు రోజూ ఎవరినో ఒకరిని వంచించి దానితో జీవితం దొర్లించడం నిత్యము వారు చేసే పని.

ఇప్పుడు గూడా ఎక్కడైనా మనం మాట వరసకు ఈ తప్పుడు పని ఏమిటి నీతిగా బ్రతకాలి గాని, అన్నాం అనుకోండి అప్పుడే మంటాడంటే, అదంతా ఒకప్పుడు. ఇప్పుడంతా మారిపోయింది. పూర్వం ఎప్పుడో - ఎక్కడో - ఈవేళ అలా ఉంటే ఉరి వేసికొని చావడమే! అంటారు. నీతివంతంగా బ్రతికే వారి విషయం ఎవరితోనైనా చెబితే వినడానికి గూడా అంతులేని అసహనాన్ని చూపడం ఈనాడు ఎక్కువమంది చేసే పని. కాని తన విషయం వచ్చేసరికి, లేక తనకు ఎవరైనా అన్యాయం చేస్తే అది పూర్వం అని సరిపెట్టుకొని వెళ్తారా? అన్యాయం, అవినీతి అనకుండా “టేకిట్ ఈజీ” అని అంటాడా? ఉదాహరణ పత్రికాముఖంగా అందిన సమాచారం.

ఇది కలకత్తా గుడిసెవాసుల దైనందిన కార్యక్రమాల్లో ఒక రోజున జరిగింది. ఇద్దరూ ముందుగా అనుకొని ప్రారంభించారు.

ఆ వేళ ఆ రోడ్డున చిన్న కారులు ఎక్కువగా వెళ్తున్నాయి. మొదటి వాడు పథకం ఇచ్చాడు. రెండవ వాడు చాటుగా గుడిసె చెంతనక్కిఉన్నాడు. చిన్నకారులు వేగంగా దూనుకుని పోతున్నాయి. వెంటనే మొదటి వాడు కారుకు కావాలని తగిలాడు. బోర్లా వడి “అయ్యో! నాయనో! దేవుడో” అంటూ విలపించసాగాడు. కారు యజమాని “సడన్ బ్రేకు” వేసి ఆపి యాక్సిడెంటు జరిగిందే! అన్నాడు భయంగా. “మా వాడి మీద కారు తోలతావా? చూడు నిన్ను ఏం చేస్తామో! అంత కండ్లు కనుపించడం లేదా? బాగా తిని... అంటూ కనులెర్రచేసి బెదిరించడం మొదలుపెట్టాడు మొదటివాడు.

సరే “ఏం చేస్తాము” అనుకొని “ఒక వేయి రూపాయలు ఇస్తాను బాగు చేయించుకోండి” అన్నాడు కారు యజమాని “ఏమిటి! వేయి ఏమూలా? నీవు బ్రతుకుతావా? నీ కాలు విరగగొడతాము! రెండువేలు ఇస్తాము” అని వాడు దబాయించడం మొదలుపెట్టాడు. ఇంక లాభం లేదు. ఈ పీడ విరగడ కావాలంటే తప్పదు భారం అనుకుంటూ మాట్లాడకుండా 10వేల రూపాయల నోట్ల కట్ట యిచ్చాడు.

ఆ నోట్ల కట్ట గుడిసెలో నుండి వచ్చినవాడు కారుక్రింద పడినవాడి తరుపున పుచ్చుకున్నాడు. కారు వేగంగా వెళ్లిపోయింది. ఇక ఇక్కడనే ఉంది “టర్నింగ్ పాయింట్”. కారు క్రింద పడి కాలుపోయినట్లు నటించినవాడిని “ఎక్కడ! టైరయినా గీసికొని పోలేదు గదరా!” అని అనుకుంటూ ఆ పదివేలల్లో ఎంతో కొంత వీడికి ఇవ్వవలసి వస్తుందేమోనని తొందరగా “ఏమిటా నీకు ఇచ్చేది?” అంటూ ఉడాయించాడు. ఒక్క పైసయినా వీడికి ఇవ్వకుండా.

ఇక కారు క్రింద పడి లేచిన నటనా చక్రవర్తి “చూశారా! ఇంత అన్యాయమా? పడిన కష్టమంతా నాది, ప్లాను నాది, చీరుకుపోయింది నా శరీరము, చూడండి, ఒక్క పైసా అయినా ఈయకుండా వెళ్లిపోయాడు?”

“ఎంత అన్యాయము! ఎంత దగా! ఎంత మోసము!” అని ఆక్రోశించాడు.

బాగుంది. కాని ఈ మిత్రులిద్దరూ కలిసి కారు ఆయనను చేసినదేమిటి? “అది అన్యాయం కాదా? అవినీతితో తీసికొన్న డబ్బు గాదా? మోసం గాదా? తన వరకు వచ్చేసరికి ఆ నీతిగా ఉండటం అంతా పూర్వకాలములో అంటాము గదా?”

కాదు. అట్లా ఎన్నటికిని కాదు. నీతి అనేది మానవుడు ఎంతకాలం ఉంటాడో అంతకాలం అతని ప్రవర్తనను అనుసరించి వెన్నంటే ఉండాలి.

ఈ సత్యాన్ని మరవకుండా ఉంటే చాలు లేకుంటే “తనకొక ధర్మమూ ఎదుటి వాడికొక ధర్మమూ ఉంటుందా?”

భయాన్ని తొలగించేది ధర్మమే.

జీవన సాధనలోని మహత్తర అంశం

“ఆత్మవత్సర్వభూతేషు”

పూజ్య గురుదేవులు “పూజలు, కథా కాలక్షేపాలు మాత్రమే ఆధ్యాత్మికతకు సరిపోవు” అని చెప్పేవారు. ఆధ్యాత్మికత నిత్య జీవితంలో ఒక భాగంగా మారాలి. ఆత్మ కళ్యాణం, విశ్వ కళ్యాణాలను గురించి అందరూ ఆలోచించాలి. 1969 ఆగష్టు నెల అఖండ జ్యోతి పత్రికను “విచార క్రాంతి” అంటే “విప్లవాత్మక యోచనల” సంచికగా రూపొందించారు. ఈ సంచిక ద్వారా సంస్కృతీ పురుషులైన గురుదేవుల వ్యక్తిత్వ మందలి రెండు విభాగాలను మనం చూడగలం. అందులో ఒకటి విచార క్రాంతి ద్వారా యుగనిర్మాణ యోజననూ, సంఘర్షణాత్మకమైన, రచనాత్మకమైన, గతివిధులను సంఘటిత పరచుటను, రెండవది సంరక్షకునిగా వారిలో అఖండ ప్రేమ, ఆర్థతలు. తన పరిజనులను విడనాడాలి -అనే ఆలోచనే వారికి వేదనా, వ్యధలు కలిగించి ద్రవించేసింది. వారి బాధతో నిండిన వాక్యాలు - “అఖండ జ్యోతి పరివారమును మేము, ఏరి,ఏరి పరీక్షించి మంచి ముత్యాలను ఎంచుకున్నాము. వారిని ఒక మాలగా తయారు చేశాము. వారు మమ్మల్ని మరచిపోయినా, మేము వారిని మరువము. మాకు వారి గతజన్మలు తెలుసును. ఎన్నో జన్మల నుండి వారితో మాకు ఘనిష్ట సంబంధం ఉంది. అడవికి మేతకు వెళ్ళి తిరిగి వచ్చిన ఆవు, తన దూడను చూడగానే అరచి నాకుతుంది. అలాగే మా మనస్సు చేస్తుంది.”

ఈ పంక్తులు మధుర నుండి వీడ్కోలు సమయాన వ్రాసినవి. కుటుంబ పెద్దగా, వారు పరిజనుల యెడల ప్రేమను, స్నేహాన్ని చూపారు. అఖండ జ్యోతి పత్రిక ఏప్రిల్, మే నెలలో “మా ప్రేమ సాధన -దాని వికాసము” 1,2 భాగాలుగా రెండు వ్యాసాలు వ్రాశారు. గురుదేవులు వ్రాసిన లేఖలలోని ముఖ్యాంశములు.” తాము తమ అంతఃకరణలో ప్రేమతత్వాన్ని నింపుకున్నాము. ఈ ప్రేమతో వారు భగవానుని ప్రేమించారు. గురుసత్తాను ప్రేమించారు. కుటుంబములోని వారందరినీ ప్రేమించారు. కుటుంబ మనగా గాయత్రీ పరివార్, యుగనిర్మాణ యోజనా పరిజనులందరను, “తమ ఉపాసనా పద్ధతి యొక్క లోపలి పొరలలో ఉన్న ఈ ప్రేమ సాధన సామాన్యని - అసామాన్యనిగానూ, తుచ్చమైన వాటిని మహాన్నతమైన వాటిగానూ, మార్చి వేస్తాయి.” అని వ్రాశారు. (1969 అఖండ జ్యోతి) ఈ లేఖా పరంపరలో వారి వివరణ

“మేము ఈశ్వరుని పట్ల భక్తిని- గురుభక్తి అనే ప్రయోగశాలలోనూ, వ్యాయామశాలలోనూ, నేర్చుకున్నాము. అది క్రమంగా వికసించి ప్రభుప్రేమ అనే సమూహంలో చేరి పోయింది.”

నేటి మత సంబంధ కర్మాచరణను చూస్తే, పనికిరాని కర్మకాండలు మరియు కల్పిత కథాగాధలతోనూ ప్రాణంలేని కళేబరం వలె కనిపిస్తున్నది. పూజ్య గురుదేవులు ఈ నిర్ణీత మత కర్మాచరణకూ “ప్రాణాయామను “రసోవైసః” అనే భావనతో అందించి తమ ఉపాసనకు జీవమును పోసి, జీవితానికి శక్తి అందునట్లుగా శిక్షణను ఇచ్చారు. భక్తి సాధనలను జీవితంలోనికి దింపుకుంటే మానవుడు - బాగుపడి మహాత్ముడుగా ఎట్లు కాగలడు- అనునది- తన జీవితమునే ఉదాహరణగా ఇచ్చి గురుదేవులు మార్గదర్శకులైనారు.

పూజ్య గురుదేవులు జీవితమంతా లెక్కలేనంత మంది వ్యక్తులను ప్రేమ బంధాలతో కలిపి తన వారిని చేసుకొని ఆదర్శాలకు కట్టుబడి జీవించడం నేర్పారు. ఈ విరాట్ పరివారము ఉండటానికి సూత్రం ప్రేమ మయమగు హృదయాన్ని కలిగి ఉండడమే. అనేది వారి మూల సూత్రం. 1969 జనవరి అఖండ జ్యోతిలో వీరు వ్రాసిన లేఖామాలలోని ఈ పంక్తులు వారి ప్రేమ మయ హృదయాన్ని పాఠకులకు చూపిస్తున్నాయి. “వీడ్కోలు ఘడియలు, మా వ్యధ, వేదన- అను శీర్షికలో వారు “ఎవరైనా మా శరీరం పైగల చర్మాన్ని తీసి వేసి అంతరంగాన్ని పరీక్షిస్తే, మాంసము, ఎముకల లోపల అనంతమైన ప్రేమ పెల్లుబుకుతూ కనిపిస్తుంది. మేము జీవితంలో కూడా బెట్టినది ఒకే ఒక్కటి అదే “ప్రేమ”. ఒకే సంపదను సంపాదించాము. అదే “ప్రేమ” ఒకే రసాన్ని రుచిచూచాము - అది ప్రేమరసము.” జ్ఞానానికి, వైరాగ్యానికి సంబంధించి పుస్తకాలు చాలా చదివాము. మాయ, మోహము నిరర్థకమనే ఉపన్యాసాలు చాలా విన్నాం. ప్రపంచం మిథ్య అనీ, ఎవరికి ఎవరు ఏమీ కారు - అనీ, వగైరాలు. తన ఆత్మే అందరిలోనూ ప్రకాశిస్తూ ఉన్నప్పుడు ఎవరిని చూచి మొహం తిప్పుకోగలం? ఎవరితో సంబంధం తెగతెంపులు చేసుకోగలం? -అనేది కొంచెం కూడా తేలటంలేదు. చదివిన బ్రహ్మజ్ఞానం అరచిన్నమెత్తు కూడా ఉపయోగపడలేదు. నవ్వుతూ పలకరించే వారి సంఖ్య మనఃఫలకం మీద వరుసగా పెరిగిపోతూనే ఉన్నది.

నిర్భయమే విజయానికి నిజమైన పునాది.

అందరూ ఒకరిని మించి ఒకరు ప్రేమతో, అభిమానంతో, ఆత్మీయతతో పలకరిస్తుంటారు. రాత్రంతా కళ్ళవెంట నీరు కారుతూ ఉంటుంది. తలగడ తడిసి పోతుంది.

“పాఠకులు- గురుసత్తా విరాట్ పరివార్ సంరక్షకుల అంతరంగాన్ని చక్కగా చదవగలరు. వారి హృదయం మాతృ హృదయ కోమలత్వంతో నిండి ఉండేది. ప్రేమతో చెమ్మగిల్లిన కళ్ళు ఆర్ద్రమైన హృదయం- ఎలా చెప్పుకున్నా వారి జీవితం ఒక సమిధలా లోకహితార్థం జీవితమనే యజ్ఞంలో మండుతూ ఉన్నది. ఆ విరాట్ యజ్ఞప్రభావం వల్ల గాయత్రీ పరివార్ ఏర్పడింది. వారు ఈ పరివారమును మిక్కిలి ప్రేమించి “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” సాధనను వ్యాప్తిచేసి, తద్వారా- దానిని ఇంకా పెంచారు. 1969 ఫిబ్రవరి అఖండజ్యోతిలో వారు ఇలా వ్రాశారు. “ప్రేమ-ప్రేమయే మా మంత్రము. ఆత్మీయత, మమత, స్నేహం, శ్రద్ధ ఇవే మా ఉపాసన.”

మధుర నుండి వీడ్కోలు సంధర్షణములో తమ ఆధ్యాత్మ సాధనను గురించి వారు తెలిపిన విషయాలు- మా సాధనలోని రెండు మజిలీలు పూర్తి అయినాయి. “మాతృవత్ పరదారేషు”, “పరద్రవ్యేషు లోష్ఠవత్”- అనునవి “స్త్రీలను తల్లివలె గౌరవించుట, ఇతరుల ద్రవ్యమును మట్టిబెడ్డలా భావించి, తాకకుండా జీవన సంగ్రామంలో వాసన, తృప్తలకు లొంగకుండా ఉండుట అనేవి. ఇక మా సాధనలోని మూడవ మెట్టు- లేదా అంతస్తులోనికి ప్రవేశించాం. అది “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” “మాతృవత్ పరదారేషు”, “పరద్రవ్యేషు లోష్ఠవత్” - ల సాధన నా శరీరం వరకే పరిమితం ఈ రెండు సాధనలు వివేకంతో పూర్తి చేయగలిగాను. ఇక మూడవ సాధన - అందరినీ సమాన దృష్టితో చూచుట- చెప్పడానికి వినడానికి మాములుగానే ఉంటుంది. కాని తత్వజ్ఞాన దృష్టితో చూస్తే, దాని సరిహద్దులు అత్యంత విస్తారంగా ఉంటాయి. దీని పరిధి పరమాత్మలో కరిగి, కలిసే బిందువు వరకూ ఉంటుంది. (అఖండజ్యోతి ఫిబ్రవరి 1979)

మన సాంస్కృతిక గొప్పతనం స్థిరంగా ఉండటానికి ఒకే ఒక కారణం- ఇలాంటి భావన గలవారు అనేక మంది కాలానుగుణంగా జన్మిస్తుంటారు. మన సంస్కృతి అనే మహా సముద్రంలోనికి అనేక ఉపాసనా పద్ధతులు అనేక రకాలైన ఆలోచనా పద్ధతులు, వచ్చి కలిసిపోయి, ఏకమై పోవడం జరుగుతున్నది. దీనికి మూల బీజం “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” తనవలె అందరిని భావించుట అనే దానిలో ఉంటుంది. అనగా అందరిని తనవలె భావించుట. దేనిలోను భేదభావాన్ని చూడరాదు.

ఒక సారి సంత జ్ఞానేశ్వర్, పాండిత్య అహంకారంతో ఉన్న బ్రాహ్మణులకు గేదే చేత వేదం పలికించి మనలో ఉన్న జీవాత్మ దానిలోను కలదని నిరూపించాడు. వారికి గుణపాఠం చెప్పారు. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస తన చెక్కిలి మీద వ్రేళ్ళ గుర్తులను చూపించి ఈ “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” భావనను నిజం చేశారు.

పూజ్య గురుదేవులు నిరంతరం ఇదే భావనను మనసులో నిలుపుకొని, విరాట్పూరుషుని స్వరూపమైన సమాజోపాసనను చేశారు. దాని ఫలితమే విరాట్ గాయత్రీ పరివార్. దీనికి ఉదాహరణను గమనించాలి. ఢిల్లీ నగరంలో వ్యవసాయం చేసుకొను ఒక పరిజనుడు గురుదేవుల వద్దకు వచ్చి కృతజ్ఞతను తెలుపుకొనుచు ఇట్లు తెలిపాడు. “గురుదేవా! నేను రోడ్డుమీద నడుస్తూ కాలుజారి పడ్డాను. టాంగా బండి నాకాలు మీదగా పోయింది. మిమ్మల్ని తలుచుకొన్నాను. నాకు ఏవిధమైన ప్రమాదం జరగలేదు.’ అని తెలిపారు. వెంటనే గురుదేవులు- “నీకు తగలకుండా దానిని నేను తీసుకున్నానని” ధోవతి పైకి తీసి చూపగా వారి తొడమీద ఎర్రగా కమిలిన దెబ్బ కనిపించింది. రెండు రోజులకు అది పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. అర్చితో పిలిచిన వెంటనే రెండు వందల కిలోమీటర్ల దూరాన గల తన భక్తుని బాధను తాను స్వయంగా స్వీకరించడం “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనేదానికి ఉదాహరణ.

ఈ విధంగా అనుభూతి చెందడం, ఇతరుల సుఖం తన సుఖంగానూ, ఇతరుల దుఖం, బాధ, తనవిగానూ భావించడం, ఇవన్నీ ఇందులోనివే. పుణ్యాత్ముడైన యుధిష్ఠిరుడు కొద్ది సమయం నరకంలో ఉన్నాడు. అచ్చటి వారంతా వారి సన్నిధి వలన సుఖాన్నీ ఆనందాన్నీ పొందారు. పూజ్య గురుదేవులు ఎల్లప్పుడు ఈ విషయాన్ని గురించి చెప్పేవారు. “భరతభూమి పుణ్యభూమిగా ఉండాలనే- మహాత్ములు మాటి మాటికి ఈ భూమి మీద జన్మిస్తూఉంటారు. దీని అస్తిత్వం ప్రపంచానికి గౌరవ ప్రదంగా వున్నది. భగవానుడు మాటిమాటికి నరుడుగా అవతరిస్తుంటాడు. అలా జన్మించాలని ఆశపడతారు.”

పరమ పూజ్య గురుదేవులు, పరమ వందనీయ మాతాజీల జీవిత కథ “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనే భావనతో జీవించే వారికి మార్గ దర్శనం చేస్తుంది. పీడిత మానవ జాతి, విశ్వాత్ముల అశాంతి సమాజ మందలి వ్యధ, వేదన వారిని జీవితమంతా దుఃఖంతో కాల్చివేశాయి. ఈ విధంగా వారు “వసుధైక కుటుంబకం” అను భావనను రాబోవు కాలానికి అందించినారు.

★★★

శక్తికి జన్మస్థానం నిర్భయమే.

ఉదార చరితులకు ఈ ప్రపంచమే కుటుంబం

అందరినీ సమాన దృష్టితో చూడడం మొదలు పెడితే దృక్పథం వికసించి “వసుధైక కుటుంబ భావన” ఏర్పడుతుంది. “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” అనే భావన తీవ్రస్థాయిలో దృఢంగా స్థిరపడగానే మొరటు తనం సంకుచిత స్వభావాలు కరిగి నశించిపోతాయి. పూజ్య గురుదేవుల జీవితమంతా ఈ వసుధైక కుటుంబ భావనతోనే ప్రాణవంతమై వెలుగొందింది. వారు అఖండజ్యోతిలో ఈ విధంగా వివరించారు - “ఆత్మ జ్ఞానం పొందినవారు సుఖంగా జీవిస్తారని, విశ్రాంతిగా నిద్రిస్తారని విన్నాము. ఇలాంటి ఆత్మ జ్ఞానము ఇంతవరకు నాకు దొరకలేదు. ఇలాంటి జ్ఞానము లభించినా అది నిజమా కదా? అని సందేహమే. ఈ భూమి మీద వ్యథా వేదనలు ఉన్నంతసేపు, ప్రాణులు క్షేణాలు, కష్టాలతో బాధపడుతున్నంత వరకు, మా మనస్సుకు శాంతి లేదు. మేము విశ్రాంతి తీసుకోలేము. బాధితుల బాధలు, తనవిగా భావించి అనుభవించే వారు మాకు కావాలి. మాకు సమృద్ధి వద్దు, శక్తి కావాలి. దుఃఖముతో ఉన్నవారి కన్నీరు తుడువగలిగినప్పుడే సార్థకత లభిస్తుంది.” (అఖండజ్యోతి ఫిబ్రవరి 97)

పై పంక్తులలో గురుదేవులు ప్రపంచమంతా తమ కుటుంబంగా భావించి సమాజ దేవతను ఆరాధించిన దివ్యమూర్తిగా దర్శనమిస్తారు. వారి మాటలలో ఎంతో దుఃఖం, బాధా ఉన్నాయి. తమ ఆరోగ్యం బాగుండాలని మాతాజీ కొంచెం నారింజరసం త్రాగడానికి ఇచ్చినప్పుడు దానిని కాస్త కూడా గొంతులోనికి దిగనివ్వలేదు. “కార్యకర్తలందరకూ, ప్రపంచానికంతా ఈ రసాన్ని ఇవ్వగలిగిన నాడే నేను నిశ్చింతగా త్రాగగలను. అలా జరగనినాడు ఇది నాకు విషంగా తోస్తుంది. లేదా విలాసవంత జీవితంగా తోస్తుంది. “వరకట్టు దురాచారం వల్ల కాలి బుగ్గి అవుతున్న కోడళ్ళ సంగతులు చదివేటప్పుడు వారి గొంతుక దుఃఖ భారంతో పూడి పోయేది. అప్పుడు వారి ప్రకారం వ్రాసినారు - “వివాహోన్మాదమనే మహిషాసురుణ్ణి ఆలోచనలో క్రాంతి అనే దేవి, తన త్రిశూలంతోనే వధిస్తుంది.”

స్వామి వివేకానందుల జీవితంలో జరిగిన ఒక మహత్తర సంఘటన గురించి తెలుసుకుందాం. “ఆ రోజులలో ఫిజీ నమీవములో ఉన్న ప్రశాంత మహాసముద్రం (ఫసిఫిక్ మహాసముద్రం) లోని ఒక ద్వీపంలో అగ్ని పర్వతం బ్రద్దలైంది. వేలాది పౌరులు ఆ విషవాయువు చేత పడే బాధ ఆయనకు ముందుగానే అందింది, ఆయన తన దినచర్య సరిగా సాగక వారందరి కొరకు ప్రార్థించాలని వారిని వారి యొక్క మనస్సును నిర్బంధించిన సంగతిని వివేకానందులవారు తమ సేవకుల- శిష్యుల సమక్షంలో వెల్లడించారు.

పూజ్య గురుదేవుల జీవితంలో అనేక సార్లు ప్రపంచ బాధలనూ, కష్టాలనూ తాము భరించి, వాటిని నివారించిన ప్రయత్నాలు కనిపిస్తాయి. వారు తమ వ్యధను గురించి ఇలా వ్రాశారు. చిన్నపిల్లల వలె మేము ఎన్నిసార్లు వెక్కి వెక్కి ఏడ్చినామో ఎవరికి తెలుసును? ప్రజలు మమ్ము జ్ఞానిగా, సాధువుగా, సిద్ధ పురుషునిగా, లేఖకునిగా, విద్వాంసునిగా, వక్తగా, నాయకునిగా మాత్రమే తెలుసుకొన్నారు. మా అంతఃకరణను తెరిచి చదవగలిగితే మాత్రం, మాలోని బాధ, వేదనలను గ్రహిస్తారు. ఈ ఎముకల గూడులో కూర్చుని సమస్త మానవ బాధలను భరిస్తూ దుఃఖ భారంతో హహాకారాలు చేసే ఆత్మ కనిపిస్తుంది. ఈ బాధ మమ్మల్ని ఒక్క క్షణము కూడా శాంతిగా ఉండనీయదు. మేము ఏం చెయ్యగలము? (ఫిబ్రవరి అఖండజ్యోతి 1971) ఈ ప్రపంచమందలి మానవుల బాధలూ, కష్టాలు - తమవిగా భావించి అనుభవించు ఈ పూజ్య గురుదేవులకు స్థిమితము, శాంతి, ఎట్లు లభిస్తాయి? సమస్త ప్రపంచాన్నీ తమ కుటుంబంగా భావించిన విశ్వమానవ స్వరూపం గురుదేవులది! ఆధ్యాత్మిక, ఆదర్శాలను జీవితంలో కలిపి విశ్వాత్మ సేవ చేయు ఈ సంస్కృతీ పురుషుని జీవితం ఒక ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ. పూజ్య గురుదేవుల నాలుగు హిమాలయ యాత్రలు నూతన యుగ నిర్మాణానికి అనురూపమగు వ్యక్తులను, పరిస్థితులను తయారు

నీతిమంతులు ఎప్పుడూ ధైర్యంగానే ఉంటారు.

చేసుకొనుటకే జరుపబడ్డాయి. గురుదేవులు నవ నిర్మాణ స్వరూపాన్ని “పసుదైక కుటుంబకమ్” అనే పునాది మీద నిలబెట్టారు. ఇలాంటి సమాజంలో జాతి, సంకుచిత సంప్రదాయాల పేరుతో మానవ జాతి ముక్కలుగావడం చూచి, వారు “సమస్త మానవ జాతి ఐక్యత, ఆత్మీయతల ఆధారంగా ఒకే జాతిగా రానున్నది.” అని వ్రాశారు. నవయుగాదర్శాలైన” 1. ఐకమత్యము, 2. సమానత్వము, 3. శుచి-శుభ్రత 4. మమత - అనేవే నవయుగానికి పునాది రాళ్ళు. ఈ ఆదర్శాలే మానవుల మనస్సులలో మార్పుతెచ్చును.” - అని వివరించారు.

జూన్ 1969 అఖండజ్యోతిలో వారిట్లు వివరించారు. కొత్త ప్రపంచనిర్మాణం - 1. ఐకమత్యం 2. సమానత్వం 3. శుచి 4. మమతల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ నాల్గింటిని దేశంలోని మూలమూలాల విభిన్న దేశాలలోనూ, విభిన్న దృక్పథాలు గల వ్యక్తులలోనూ, వేరు వేరు విధాలుగా స్థాపించి, పోషించి, ఫలింపచేశారు. భారతదేశమందలి శతసూత్ర కార్యక్రమం దీని ఆధారంగానే ఏర్పాటు చేయబడింది.

మతము, సంస్కృతి, భాష, శాసనాల మధ్య గల వివిధ రకాలయిన అగాధాలను తొలగించి ఐకమత్యాన్ని స్థాపించడం ఒక భగీరథ కార్యం. పశుస్థాయిలో గల మానసిక స్థాయిలను, దైవస్థాయి వైపునకు మరల్చగల విశ్వ మతము వికసించగలదని వారు వ్రాశారు. ఇలాంటి వివేకవంతమగు మతము మనిషి మనిషికి మధ్య ప్రేమ, ఆత్మీయతలను మొలకెత్తించుటకు, అంతఃకరణలో దివ్య తత్వాలను నింపుటకున్నా సహాయపడుతుంది. మతం పేరుతో మూఢాచారాలు, అనవసరపు ఆడంబరాలలో చిక్కుకున్న జ్ఞానవంత మైన శక్తి, వివేకవంత మైన విశ్వమతము - ఆదర్శపు కార్యక్రమాలకు ఉపయోగపడితే, దాని ఫలితాలు ఎంత అద్భుతంగా ఉంటాయంటే ఈ ప్రపంచమంతా స్వర్గంలా మారుతుంది.

మానవులలో ఐకమత్యం స్థిరంగా ఉండాలంటే సాంస్కృతిక ఐక్యత కావాలి. విశ్వ సంస్కృతి స్థాపించబడితే జాతులమధ్య భేద భావం తొలగి పోతుంది. భారతీయ సంస్కృతిలో అతి విలువైన సుగుణాలు ఉన్నాయి. కనుక దానినే విశ్వ సంస్కృతిగా

తయారుచేసుకోవచ్చు. ఈ పరిణామం రాబోయే రోజులలో సంభవించ వలసి ఉన్నది.

విశ్వ నాగరికత, విశ్వబంధుత్వ భావనలు విస్తరించబడితే వాటి ఆధారంగానే విశ్వభాష తయారగును. సంస్కృతం కంప్యూటర్ భాషకు అన్నిటికంటే దగ్గరగా వచ్చేసింది. ఈ 21 వ శతాబ్దంలో సంస్కృతం ప్రపంచ భాషగా అయితే ఏమీ ఆశ్చర్యపోనక్కరలేదు. విశ్వ శాసనమే సమస్త రాజనైతిక, సామాజిక సమస్యలను తొలగిస్తుంది. అప్పుడు ఒకే ఆచార సంహిత, ఒకే వ్యవస్థ, వికాసం చెందుతాయి.

మానవ జాతిలోని అసమానత అనేది సహజమైంది కాదు. అజ్ఞాన అన్యాయాలు కలిసిన రూపమే ఈ అసమానత. తెల్లజాతి - నల్లజాతి వర్ణ భేదాలు తొలగించి పసుదైక కుటుంబ ఆదర్శాన్ని స్థాపించి తీరాలి. జమీందారీలు, రాజ కుటుంబాలు, అంతరించి పోయాయి. పూజ్య గురుదేవులు - “మమత - ఆత్మీయతలను శుచిత్వము - పవిత్రతలతో కలిపి ఆచరించుటయే యుగ నిర్మాణ కార్యక్రమానికి ఆధారమని” చెప్పారు.

1969 జూలై అఖండజ్యోతిలో గురుదేవులు ఈ విషయాన్నే - “నూతన యుగం వేగంగా ముందుకు వచ్చేస్తుంది. దానిని ఎవరూ అడ్డుకోలేరు. ప్రాచీన కాలం నాటి పరంపరలను తిరిగి ప్రతిష్ఠించుచున్నాం. మాహాకాలుడు దాని కవసరమగు ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడు. కాలంలో మార్పు తప్ప కుండా రాబోతున్నది. మా ఈ జీవితం ఈ విషయాన్ని వెల్లడించడానికి, సూచించడానికే వచ్చింది. మేము ఏ పని కొరకు వచ్చామో అది పూర్తి కావొస్తున్నది. మిగిలిన పనిని మహాకాలుడే స్వయంగా చేసుకొంటాడు. వాని ప్రేరణతో ప్రతిభగల ఆత్మలు ఒకరొకరుగా ముందుకు వస్తారు. వారు ఐకమత్యం, సమత, మమత, శుచితల శుభారంభం గావించి, వారు ఈ భూమిని స్వర్గంగా మారుస్తారు. స్వర్గ వాతావరణం ఇచ్చట ఏర్పడుతుంది.

యుగ పురుషులు చెప్పిన ఈ విషయాన్ని మనము విశ్వసించాలి. పూజ్య గురుదేవులు, వందనీయ మాతాజీ, నేటికీ మనకు మార్గదర్శనం చేస్తునే ఉన్నారు. ఇదే దేవ సంస్కృతికి ఆచార సంహిత కానున్నది.

★★★

దైర్యశాలి మాత్రమే విజయాలను సాధిస్తాడు.

ప్రజా నాయకులను తయారుచేయు విధానానికి నూతన వికాసం

దేనిని ఆధారంగా చేసుకొని మన సాంస్కృతిక విలువలు ఈ నాటికీ దృఢంగా ఉన్నాయో, ఏ చైతన్య ధార “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు” మొదలుకొని వసుధైక కుటుంబమనే ప్రవాహాన్ని జీవింపజేస్తున్నదో, దాని పేరే సాధు - బ్రాహ్మణ పరంపర మరియు వానప్రస్థ సంస్కృతి. ఈ పుణ్య పరంపర కాల ప్రవాహంలో లుప్తమై పోతున్నది. కానీ ఈ భౌతిక వాద యుగంలో కూడా ఈ పరంపర ఇంకా జీవించి ఉన్నదీ, అంటే దీనికి సంబంధించిన మొత్తం గొప్పదనం - పరివ్రాజక, వాన ప్రస్థ, సంస్కృతి ఇంకా విరాజమానమై ఉండటమే. దీనిని నిలబెట్టిన ఘనత యుగ ఋషి, వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య గారిదే.

భారతీయ ధర్మాన్ని వర్ణాశ్రమమని కూడా చెప్పవచ్చును. నాలుగు ఆశ్రమాలతో ఏర్పడి గట్టి పునాది రాయి మీద మన సంస్కృతి అనే భవనం నిలబడిఉన్నది. ఆ స్థంభం నిలబడి ఉన్నంత వరకు భారతీయ గౌరవ - గరిమ ఆకాశాన్ని అంటుతూనే ఉంటుంది. దానిలో భేదాలు, చిక్కులు, పుట్టినప్పుడు మొత్తం వ్యవస్థ అంతా దడదడలాడటం మొదలైంది. ధార్మిక సంఘటనలు, మతాధిపతులైన మహాంతులు, మతాధిపతులు, హరికథలు, పాటలు, రాత్రి జాగరణలతో మొదలుకొని, దైవారాధన - కర్మకాండల వరకు ఈ నాడు ఎంతో అట్టహాసంగా జరుగుతున్నాయి. చాలా వేగంగా గుళ్ళు కట్టేస్తున్నారు. కానీ ఇంత జరుగుతున్నా మొత్తం మీద మతం మాత్రం చచ్చినట్లుగా కనిపిస్తోంది. ప్రస్తుతం దాని కుళ్ళిన శవమే మనచేతిలో ఉన్నది. ఇప్పుడు ఒక వర్గము (కులము) మాత్రమే మిగిలిఉన్నది. వారే వైశ్యులు. ఒక్క ఆశ్రమము మాత్రమే జీవించియున్నది. అదే గృహస్థాశ్రమము. మిగిలిన వర్ణాలు, మూడు ఆశ్రమాలు అంతరించిపోయాయి.

వర్ణాశ్రమ ధర్మాలలో ఎక్కడైనా బ్రాహ్మణ ప్రసక్తి వస్తే, అజ్ఞానులు - వీరిని ఏదో ఒక కులంగా భావించడం జరుగుతోంది. బ్రాహ్మణులు స్వయంగా సంఘానికి వెన్నెముక లాంటి వారై ఉంటే! వారిని మానవ సమాజానికే గురువులుగా, హితమును కోరు జాతిగా తలచినా, అతిశయోక్తి ఉండదు. మానవ జాతి మొత్తానికి

గురువులైన వీరిని ‘ఏజాతికి చెందిన వారు’ అనటం ముఖ్యంకాదు. వారు జ్ఞానాన్ని ఆరాధించేవారు అయి ఉంటారు. అంతేకాక వీరు జ్ఞానాన్ని పంచుతారు. వికసించిన వ్యక్తిత్వం యొక్క ఒక స్థితే వీరు! వీరి వల్లనే దేశం మేల్కొని, ప్రాణంతో ఉండగలుగుతుంది. బ్రాహ్మణులు అనగా ఎంతో ఉత్కృష్టమైన వ్యక్తిత్వంతో విరాజిల్లే మహా మానవులు. వారి ప్రతీ అణువు తపస్సుతోనూ, మరియు విద్యతోనూ, తౌణికినలాడుతూ ఉంటాయి. ఇంత గొప్పగా బ్రాహ్మణత్వాన్ని ధారణచేసిన మహా మానవుల పరంపర ఆగిపోకుండా పూజ్య గురుదేవులు అందరికీ ఆదర్శప్రాయమైన “ఒక బ్రాహ్మణుని” వలె జీవితమంతా జీవించి చూపించారు. బ్రాహ్మకమలము వలె జీవించిన ఆయన 80 పుష్పాలను వికసించజేసి వాటి సువాసన దిశదిశలా వెదజల్లారు. తనలాంటి అనేకమంది బ్రాహ్మణులను తయారుచేసి వెళ్ళారు.

ఒక వివరణ ప్రకారం మానవ - శరీరం శూద్రవర్ణము, మనస్సు వైశ్య వర్ణము అని చెప్పబడింది. ప్రతీ నిమిషము శిశ్నోదర పరాయణుల వలె జీవించటం మానవ శరీరం యొక్క ధర్మం. ప్రతి నిమిషం ఉచితానుచితాలను విశ్లేషించుకుంటూ డబ్బు సంపాదించుకోవటం మనస్సు యొక్క ధర్మం. పశ్చిమ దేశాల పూర్తి వికాసం ఈ రెండు వర్ణాల మీద ఆధారపడి ఉన్నది. మానవుని ఆత్మ క్షత్రియత్వంతో కూడింది. అది కనుక జాగృతమై, బలవంతమైనట్లైతే, వ్యక్తి - సంఘాలకు రెండింటికీ రక్షణ లభిస్తుంది.

పరబ్రహ్మ పరమాత్మయే బ్రాహ్మణుడు. మన అందరి జీవిత లక్ష్యము, ఆ బ్రాహ్మణత్వముతో కలిసిపోవుటయే. క్షత్రియ ధర్మాన్ని నిర్వర్తించిన తరువాతే ఋషులు బ్రహ్మతత్వాన్ని పొందుతారు - అనే ఈ వివరణ అన్ని భ్రాంతులను తొలగింపగలదు.

పురుషసూక్తమును అనుసరించి బ్రాహ్మణుడు సంఘానికి, విరాట్ విశ్వానికి, ముఖము వంటివాడు. వైదిక సమాజం నీచమైన కోరికలలో నుంచి బయట పడగలిగిన వ్యక్తిత్వాలనే బ్రాహ్మణ మరియు పురోహిత నామాలతో గౌరవించింది. కోరికలు - అహంకారాల నుండి విడివడి పైకివచ్చి, కరుణ నిండిన తత్త్వము

శరీరానికి, సాహసానికి సంబంధంలేదు - అది ఆత్మ సంబంధం.

గల వ్యక్తియే నిజమైన బ్రాహ్మణునిగా చెప్పబడినాడు. అటువంటి పురోహితులకు, అగ్రగాములకు సమాజములో ఋషులు, సాక్షాత్తు అగ్ని యొక్క స్థానాన్నే ఇచ్చారు. ఇదే విధంగా ఆశ్రమ ధర్మాలలో ఒకటైన వానప్రస్థం యొక్క గొప్పతనం కూడా సర్వోత్కృష్టమైంది. వ్యక్తి తన జీవితంలో సగభాగాన్ని భౌతిక ప్రయోజనం కొరకు ఉపయోగించి, మిగిలిన జీవితాన్ని సరిఅయిన మార్గంలో గడుపుకోవాలి. కుటుంబం యొక్క సేవ, దేశం యొక్క భౌతిక ప్రయోజనం కొరకు సేవ చేయాలి. జీవితం యొక్క రెండవ భాగాన్ని మాత్రం పరమార్థ ప్రయోజనం కోసమే కేటాయించుకోవాలి. దానికి తొలి మెట్టు బ్రహ్మ విద్యను పారాయణచేయుట, అందులో నిష్ణాతులు అవడం. అటువంటి వ్యక్తులు మాత్రమే సంఘాన్ని పునర్నిర్మించడం లాంటి గొప్ప గొప్ప లక్ష్యాలు సాధించటానికి అర్హులై ఉంటారు.

రెండవ మెట్టు తపస్సు, సాధన, యోగాభ్యాసాలకు ఈ ఆశ్రమం శ్రేష్టమైందిగా చెప్పబడింది. అప్పటి వరకు నిద్రాణయై ఉన్న అంతరంగ ప్రజ్ఞ ఒక్కసారిగా మేల్కొంటుంది. ఈ ఆశ్రమం యొక్క మూడవ మెట్టు సేవ, సాధన. ప్రజల మనస్సులలో ఉత్కృష్టతను నాటటము, దానిని పెంచి పెద్ద చేయటం. ఇటువంటి బ్రాహ్మణ వర్గీయులు ఎప్పుడైతే సమాజం నుండి దూరమవటం మొదలయిందో అప్పటి నుండి ఇది దెబ్బతినడం మొదలయింది.

లోతుగా ఆలోచిస్తే ఋషులు చెప్పినటువంటి జీవితమార్గాన్ని అనుసరింపక పోవటమే ప్రస్తుత పరిస్థితికి కారణం. దేవ సంస్కృతీ ధ్వజాన్ని నిలుపుటకే పరమ పూజ్య గురుదేవులు ఊగిసలాడుతున్న ఆశ్రమ వ్యవస్థను, అందునా శక్తి వంతమైన వాన ప్రస్థ ఆశ్రమ వ్యవస్థను పునర్జీవింపచేశారు. సామాన్య జీవితం గడిపే ఎంతో మంది వ్యక్తులు అనాయాసంగా తపః ప్రధానమైన వానప్రస్థ జీవితంపట్ల ప్రేరితులై దానిని స్వీకరించడం చాలా మార్పుగా పరిగణించ వచ్చు. గాయత్రీ పరివార్ ను ఇటువంటి సాధువులు, బ్రాహ్మణులు వానప్రస్థుల యొక్క సముదాయంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. మత సాంప్రదాయాలలో వచ్చిన వక్రతలను, బౌద్ధకాలం నాటి అవహేళనలను మొదట అది శంకరా చార్యుల వారు, తరువాత స్వామి వివేకానంద - చాలా వరకు సరిచేశారు.

వివేకానంద స్వామి రాబోయే రోజులలో -“ఎవరి హృదయం బుద్ధుని వలె విశాలమైనదో కరుణాపూరిత మైనదో, ఎవరి మస్తిష్కం శంకరాచార్యుల వలె కుశాగ్రముగా ఉంటుందో అటువంటి వారు విశ్వమునకు నేతృత్వం వహించాలి” అని చెప్పేవారు. అటువంటి వ్యక్తి మాత్రమే దేవ సంస్కృతిని విశ్వ మంతటా వ్యాపింపజేసి తిరిగి దానినే విశ్వ సంస్కృతిగా మార్చగలరు. స్వామి వివేకానందులు పరమపదించిన 70 సంవత్సరంలోపే పైన చెప్పబడిన మాటలు నిజమయినాయి. పరమ పూజ్య గురుదేవులు అటువంటి కరుణారస పూరితమైన మనస్సుతో తన యొక్క తీక్షణమైన ప్రజ్ఞను ఉపయోగించి, సద్గుహస్తులను తయారు చేయటంలో నిమగ్నమై, సమయం వచ్చినప్పుడు వానప్రస్థ యుగధర్మాన్ని అనుసరించే లక్షల మందిని ప్రేరితులను చేస్తూ ఉన్నారు. ఇది ఎంతో గొప్ప విశేషం.

మధురలోని తపోభూమిని స్థాపిస్తూ. దానితోపాటు ఈ విధమైన సేవకులైన పరివ్రాజకులకు శిక్షణను పూజ్య గురుదేవులు ప్రారంభింపచేశారు. కాని దానికి వ్యవస్థితమైన రూపాన్ని ఇచ్చింది - హరిద్వార్ వచ్చి శాంతికుంజ్ స్థాపించిన తరువాతనే, 1972 లో పూజ్యవరులు హిమాలయాల నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత, ఋషి పరంపరను పునర్జీవింప చేయడం కొరకు కార్యక్రమాలు మొదలుపెట్టారు. 1973కు ముందుగానే మొదలు పెట్టిన ప్రాణప్రత్యావర్తన శిబిరాలతో ఈ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. దీని ద్వారా తపశ్శాలురైన సాధకులకు, శక్తిపాతం ద్వారా వారిని ఆత్మబల సంపన్నులుగా తయారు చేశారు. వెనువెంటనే 1973 జూలైలో “వానప్రస్థ పరంపర పునర్జీవనం” అను శీర్షికతో ఒక ప్రత్యేక సంచికను విడుదల చేశారు. పరమ పూజ్య గురుదేవులు - “దేశ నిర్మాణం కోసం మంచి యోగ్యులు, భావనాశీలురు, సేవ-శ్రద్ధలతో కూడిన కార్యశీలురు అయిన కార్యకర్తలను. వానప్రస్థ పునర్జీవరణ ద్వారానే పొందగలము” అని వ్రాసినారు. (జూలై అఖండజ్యోతి, 1973)

యుగ ఋషి యొక్క ఈ ఆలోచన ఎంత శక్తివంతమైనదో, ఎంత ముందుచూపు కలిగినదో? ఈనాటి అన్ని సమస్యలకు సమాధానము ఇదేనని వానప్రస్థ పునర్జీవనము ద్వారా చెప్పారు.

బాధను ధైర్యంతో ఎదుర్కొనేవాడే గౌరవింపబడతాడు.

అయిన ఇంకా ఇలా వ్రాశారు- “సేవ, సాధన కొరకు ఈనాడు మనం ఒక కేంద్రం పై ఆధారపడవలసి ఉన్నది. అదే జ్ఞాన యజ్ఞము. ఆలోచనలలో మార్పు, ఆలోచనా దృక్పథంలో మార్పు అయినా, మన కార్యక్రమం భావాలను మార్చడానికి సంబంధించింది. కనుక ఆధ్యాత్మిక పునాదిగా కూడా తప్పనిసరిగా వాన ప్రస్థుల యొక్క సేవలు, సాధనల లక్ష్యం మతాన్ని పునాదిగా పెట్టుకొని జ్ఞాన యజ్ఞపు ప్రచండ తేజస్సును ఉత్పన్నం చేయవలసి ఉంటుంది.

క్రాంతి వంతమైన ఆలోచనను అందిస్తూ యుగబుషి ఇలా చెప్పారు. “పారమార్థికమైన జీవితమును జీవించాలి” అనే ప్రతమును ధారణ చేసే స్త్రీ, పురుషులు ఒక ఆలోచన చేయవచ్చును - “వివాహం చేసుకోవచ్చును. కాని సంతానోత్పత్తి జంఝాటంలో పడకుండా వారు చాలా సులభంగా ఏ వయస్సు నందైనా వానప్రస్థాశ్రమంలో ప్రవేశింపవచ్చును. ఎవరికైతే సంతాన భాగ్యం లేదో, వారిని వేనోళ్ళ స్తుతించాలి. ఎందుకనగా వారికి దైవీ జీవితం గడిపే అవకాశం దొరికింది కదా.” ఇలా కేవలం- సంఘాన్ని సంస్కరణల వైపు నడిపే స్థాయిగల మహానుభావుడైన వ్యక్తియే వ్రాయగలడు. పరమ పూజ్య గురుదేవులు ఆధ్యాత్మిక లోక శిక్షకులను తయారుచేయు ప్రణాళికను అభివృద్ధి చేయాలనే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అధిక సంతానం, కాముకతతో నిండిన, విస్ఫోటకమైన జన సంఖ్యతో పీడింపబడుతున్న ప్రపంచం ముందు - ఈనాడు అక్షరాస్యతను పెంచుట, గ్రామీణ సంస్కృతిని విస్తరింపచేయుట, ఆరోగ్య పరిరక్షణ, చేతి వృత్తుల కొరకు ప్రజా సంశిక్షకులను తయారు చేయుటము -వంటి మాటలు, చెప్తూనే ఉన్నారు. ప్రశిక్షితులను చేస్తునే ఉన్నారు. ఇంకా ఎన్నో ఆచరించ వలసిన ప్రణాళికలు మన ముందు ఉంచి వెళ్లారు. మంచి సమర్థవంతమైన మతసంస్థ ద్వారా ఏ గొప్ప మహానుభావుడు చేసిన సేవకన్నా ఇది ఎంతో గొప్పది.

వానప్రస్థుల పరమార్థ మార్గమును పూజ్య గురుదేవులు మూడు స్థాయిలలో విభజించారు. అవి (1) ఉత్తమము (2) మధ్యమము (3) కనిష్ఠము. పూర్తి సమయాన్ని పారమార్థిక ప్రయోజనాల కొరకు కేటాయించి పాటుపడేవారు ఉత్తములు. ఇంట్లో-కుటుంబ

సభ్యులతో కలిసి ఉంటూనే అత్యధిక సమయాన్ని సమాజ సేవ కోసం వినియోగించేవారు మధ్యములు. ఎక్కువ బాధ్యతలు తీసుకోకుండా రోజు 4 గంటల సమయాన్ని కేటాయించేవారు కనిష్ఠులు. గృహకలహాలతో, అడుగడుగునా అవమానింపబడుతూ, బద్ధకము, సోమరితనాల వల్ల అలవాట్లను అసహ్యకరంగా తయారుచేసుకొని, తేరగా దొరుకుతున్న తిండి తినటమే ధ్యేయంగా బ్రతుకుతూ, శాస్త్ర చర్చల ద్వారా తమ జ్ఞాన పతాకలనెగరేసేవారు, వానప్రస్థ ఆశ్రమాన్ని ఎంతగా తగలేశారో - దానిని చాలా వరకు గాయత్రీ పరివార్ కు చెందిన లోక నాయకులైన పరివ్రాజకులను, వానప్రస్థులు తయారు చేసి అందించుట ద్వారా మార్పాలనే ప్రయత్నం పూజ్య గురుదేవులు చేశారు. పూర్వం పృథ్వి మీద నివసించే దేవతల్లాంటి భూసురులు, పురోహితులు, పృథ్విని స్వర్గంగా మార్చారు. ఇప్పుడు కూడా ప్రతిభావంతులైనవారిని, బుద్ధిమంతులైన వారిని జాగృతం చేయుట ద్వారా ఒక శక్తివంతమైనటువంటి ఆర్గనైజేషన్ ఏర్పాటు చేయబడినట్లు కనపడుతుంది. దానికంటే ఎన్నోరెట్లు అభివృద్ధి చెందే అవకాశాలు కనపడటాన్ని బట్టి, వానప్రస్థాశ్రమంతోపాటు సాధు, బ్రాహ్మణ పరంపరల పునర్జీవనం మీదనే సత్యయుగపు పునాది ఏర్పడుతుందని గ్రహించాలి.

జ్ఞానం-సాధన, మరియు సేవ-సాధనల, యొక్క సమన్వయంతో మానవ జీవితం యొక్క ఉత్తరార్థము శ్రేష్ఠమైనదిగా, ఉపయోగకరంగా తయారవుతుంది. దాని యొక్క నిర్మాణం ఏ విధంగా దేశ ప్రయోజనాల కొరకు, పరమార్థ ప్రయోజనాల కొరకు ఉపయోగించాలనే దానికి- గాయత్రీ పరివార్ ప్రతీక. వేద సన్యాసం ద్వారా, వానప్రస్థ దీక్ష ద్వారా ఈ పూర్ణాహుతి సంవత్సరంలో ఈ నవంబరులో జరుపబడిన సాత్రామణి ప్రయోగం, పురుష మేధ మహాయజ్ఞం ద్వారా ఈ ప్రక్రియే పునరావృత్తం చేయబడింది. ఈ పరంపరే దేవ సంస్కృతి యొక్క ఉత్పృష్టతకు ఆధారమవుతుంది. దీని కణకణంలో ఉల్లాసం, కనపడుతుంది. జీవితమంతా పండగే పండగయిపోతుంది.

★★★

ఆపదను ఎదుర్కోలేనివాడు ఎప్పటికీ పిరికివాడే.

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా గాయత్రీపరివార్ నిర్వహించిన వివిధ కార్యక్రమాలు

హైదరాబాదు-గాయత్రీచేతనాకేంద్రంలో

07-11-08 ఉదయం 10 గంటలకు గాయత్రీచేతనా కేంద్రం-హైదరాబాదులో హైదరాబాదు-రంగారెడ్డి జిల్లాల సమావేశం నిర్వహించబడింది. బ్రిజ్మోహన్ గౌడ్ జ్యోతి ప్రజ్వలన చేశారు. శ్రీ పరమానంద ద్వివేది స్వాగతవచనాలు పలికారు. శ్రీ ఫూల్సింగ్ తన గానలహరితో శ్రోతలను పులకింపచేశారు. శ్రీమతి విజయావిశ్వనాథ్ మాట్లాడుతూ 29 డిసెంబరు నాటికి గురూజీని హైదరాబాదు మొత్తానికి తీసికొనిపోవాలనీ, హైదరాబాదులోని 5 జోన్లలో ఒక్కొక్క జోన్ లో 24 ప్రజ్ఞామండళ్లు తయారుకావాలనీ, 1008 దీపయజ్ఞాలు చెయ్యాలనీ, నెలకొక్కసారి పంచకుండీయజ్ఞం 3 నెలలకొక్కసారి 24 కుండీల యజ్ఞం నిర్వహించాలనీ, జరుగుతున్న కార్యక్రమాల వివరాలు గాయత్రీ చేతనాకేంద్రానికి తెలియచెయ్యాలనీ, కనీసం కోకనీస్ వర్కెనా వివరాలు అందించాలనీ, ఇది ఒక సంకల్పంగా తీసికోవాలనీ ఉద్ఘోషించారు. శ్రీ విశ్వనాథ్ మాట్లాడుతూ ఈ సంవత్సరం జన్మదిన (8-11-08) సందర్భంగా ఇకనుండి నెలలో 15 రోజులు గురుదేవుల కార్యం చేస్తాననీ, 15 రోజులు వృత్తిపనులు చూచుకుంటాననీ, శాంతికుంజ్ వారి ఆజ్ఞలను అక్షరాల పాటిస్తాననీ సంకల్పం తీసికుంటున్నాననీ ప్రకటించారు. శ్రీ సుబ్బారెడ్డి మాట్లాడుతూ కేంద్రంలో సమస్యల పరిష్కారానికి ఒక సెల్ ఓపెన్ చేయాలని కోరారు. శ్రీ గౌడ్ జీ, శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు మాట్లాడుతూ కార్యక్రమాల రెట్టించిన ఉత్సాహంతో ముందుకు సాగాలని ప్రోత్సహించారు. అందరు హర్షోల్లాసాలతో కరతాళ ధ్వనులు చేశారు. శ్రీ పరమానందజీ ధన్యవాదసమర్పణతో సమావేశం ముగిసింది.

వరంగల్ జిల్లాలో

కార్తీకమాసం సందర్భంగా వరంగల్ జిల్లాలో శ్రీ టి. మల్లికార్జున గుప్తా ఆధ్వర్యంలో జరిగిన కార్యక్రమాలు.

2008 నవంబర్ 8,9 తేదీలలో ధర్మసాగరమండలం- పెద్ద పెండ్యాల గ్రామంలోని “శ్రీరామాలయం”లో దీపయజ్ఞం,

పంచకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం వైభవోపేతంగా నిర్వహించబడ్డాయి. ఈ కార్యక్రమాలకు సుమారు 200 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు.

5-11-2008 శనివారం రాత్రి 7-00 గం||లకు దేనుకొండ మండలం స్తంబంపల్లి గ్రామంలోని “శ్రీ వీరాంజనేయస్వామి” దేవాలయంలో దీపయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు-దక్షిణదేశ సంచాలకులు తమ సందేశాన్ని అందించారు.

16-11-08 ఆదివారం అదే వీరాంజనేయ దేవాలయంలో పంచకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. దాదాపు 150 మంది భక్తులు పాల్గొని ధన్యులయ్యారు.

19-11-08 బుధవారం రాత్రి 7 గంటలకు వరంగల్ పట్టణం దయానంద్ కాలనీలోని “శ్రీ రత్నగర్భ గణపతి” దేవాలయంలో దీపయజ్ఞం కన్నులపండువుగా నిర్వహించబడింది. సుమారు 100 మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

ఈ కార్యక్రమాల నన్నింటినీ శ్రీ సదానందు, శ్రీ ఎ.ఆర్.కె. మూర్తి, శ్రీ జి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్వహించారు.

ఇల్లందులో

“గాయత్రీ పరివార్ ఇల్లందు శాఖ” పరివార్ కార్యక్రమాలలో పాటు సామాజిక సంక్షేమ కార్యక్రమాలలో విరివిగా పాల్గొంటూ యథోచిత సేవలను అందిస్తూనే ఉంది. తనను సమావేశానికి ఆహ్వానించిన “జిల్లాజంతు సంక్షేమ సంఘం- చిత్తూరు” వారికి ఖమ్మంజిల్లా కన్వీనర్ శ్రీ సతీష్ ఖండేల్ వాల్ “ఆదర్శ గోశాలల నిర్వహణ- గో ఆధారిత కుటీరపరిశ్రమలు” శిక్షణ కొరకు సభ్యులను శాంతికుంజ్ కు పంపించవలసిందిగా కోరుతూ లేఖద్వారా అభ్యర్థించడం జరిగింది. టి.టి.డి. వారి కల్యాణమస్తు కార్యక్రమంలో “గృహమే స్వర్గసీమ” ప్రతిజ్ఞలను వధూవరులచేత చదివింపవడం జరిగింది. ఖైదీలకు ఆధ్యాత్మిక పుస్తకాలను అందించడంలోను భాగస్వామికావడం ముదావహం. ఈ విధంగా అవకాశం లభించినప్పుడల్లా గురుదేవుల ఆలోచనలను

దైర్యవంతుడు ఏ పురుషార్థానైనా సాధిస్తాడు.

ప్రచారంలోనికి తీసికొని వచ్చే ప్రయత్నం హర్షణీయం. ఆదర్శప్రాయం. అభినందనీయం.

గుంటూరు జిల్లా మంగళగిరిలో

2-11-08 నాడు స్థానిక టి.టి.డి. కల్యాణమండపంలో “కల్యాణమస్తు” కార్యక్రమం నిర్వహింపబడింది. ఆ కార్యక్రమంలో విశ్వగాయత్రీపరివార్ కార్యకర్తలు 5 జంటలచేత నూతన వధూవరులైన 5 జంటలకు చీర-రవికలు, పసుపు-కుంకుమ ఇప్పించడం జరిగింది.

విశాఖపట్టణంలో

గాయత్రీపరివార్ విశాఖపట్టణశాఖ పత్రికకు చందాదారులను చేర్చించుట, యజ్ఞనిర్వహణ, ప్రజ్ఞామండలి సమావేశాలు మొదలైనవన్నీ ఉత్సాహంగా నిర్వహిస్తున్నది. ప్రతి గురువారం ప్రజ్ఞామండలి ఆవరణలో సామూహిక జపంతోపాటు యజ్ఞాన్ని కూడ నిర్వహిస్తూ చివరలో ప్రవచనాన్ని అందిస్తున్నది. ప్రచార కార్యక్రమంలో ఇంకా మున్ముందుకు సాగాలనీ, అందుకుగాను తగిన ప్రోత్సాహాన్ని కోరుకుంటున్నది. రెట్టించిన ఉత్సాహంతో ఇంకా ఇంకా కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తూ, నిర్వహించిన కార్యక్రమాలను ఏనెలకానెల వెంట వెంటనే పంపిస్తూ ఉంటారని ఆశిద్దాం.

ప్రత్తిపాడులో

14-11-08 శుక్రవారం జి.చెన్నారెడ్డిగారి ముంగిట్లో పంచకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం జరిగింది. సాయంకాలం 516 దీపాలతో దేదీప్యమానంగా దీపయజ్ఞం నిర్వహింపబడింది. దాదాపు 200 మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా మంత్రజపంతో పాటు స్వాధ్యాయం చేస్తామనీ, ప్రజ్ఞామండలి నడుపుతామనీ సంకల్పం తీసుకోవడం జరిగింది. మరునాడు అదేగ్రామంలోని అప్పయ్యరాయుడుగారి వాకిట్లో ఉదయం 10 గంటలకు పంచకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహింపబడింది. ఆ మరునటిరోజు వారి కుమారుని వివాహం జరిగింది.

నారాకోడూరులో

16-11-08 ఆదివారంనాడు నారాకోడూరు శక్తిపీఠంలో ఉదయం 10 గంటలకు పంచకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహింపబడింది. 200 మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు. మంత్రజపంతో పాటు స్వాధ్యాయం చేస్తామని సంకల్పం

తీసికున్నారు. 23-11-08 ఆదివారంనాడు మరల అక్కడనే నవకుండీయ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం జరిగింది. తరువాత ఆనందోత్సాహాలతో సత్యన్నారాయణవ్రతాన్ని చేసుకున్నారు.

నెహ్రూనగర్లో

16-11-08 ఆదివారంనాడు నెహ్రూనగర్ శేషాచలాశ్రమంలో శ్రీ సాయిబాబా జన్మదినసందర్భంగా, సాయిగాయత్రీ మహిళామండలి వారి సంకల్పంతో 216 దీపాలతో, 100 మంది మహిళలతో ఘనంగా దీపయజ్ఞం నిర్వహింపబడింది. ఇదేవిధంగా పలుచోట్ల దీపయజ్ఞాలు, కేదారేశ్వరవ్రతాలు, సత్యన్నారాయణవ్రతాలు జరిగాయి. ఈ యజ్ఞాల సందర్భంగా వివిధ సంస్కారాలు నిర్వహింపబడ్డాయి.

పై కార్యక్రమాలనన్నింటినీ ప్రముఖ కార్యకర్త శ్రీమతి బి.ఆనసూయమ్మ నిర్వహించారు.

ఒంగోలుజిల్లా ఓడరేవులో

యువత మనోవికాస శిక్షణా శిబిరాలు

16-11-08 డాక్టరు మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ గారి ప్రేరణతో శ్రీరామహంస సహోద్రీ ఆశ్రమమందు శ్రీ వి.సుబ్బారావు ఆధ్వర్యంలో సి.ఆర్.సుకుమారన్, శ్రీమతి పార్వతి ఈ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో బాపట్ల ఇంజనీరింగ్ కాలేజి విద్యార్థులు లావణ్య, అర్చన, జ్యోత్స్న, శ్రీ పి.రామస్వామి (లెక్చరర్ B.Ed. కాలేజి) ఇబ్రహింపట్నం, శ్రీమతి ఎన్.అరుణకుమారి (ప్రిన్సిపాల్ A.N.R. కాలేజి) గుడివాడ, శ్రీ కె.జీవన్ ప్రసాద్ (లెక్చరర్, B.Ed. కాలేజి) పాల్గొన్నారు.

23-11-08 రేవల్లె వాస్తవ్యులు శ్రీమతి అనురాధ, ఇంజనీరింగ్ విద్యార్థిని ఎ.సౌమ్య, డిగ్రీ విద్యార్థులు జి. సాయికృష్ణ అశోక కుమార్ నాగిరెడ్డి, ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

శ్రీ వి.సుబ్బారావు గారు భారతీయ సంస్కృతి గురించి, విద్యావిధానంలో, విద్యార్థులలో మానవత్వం ఎలా పెంపొందించుకోవాలో తెలుపుతూ సంస్కారం, ఉన్నతమైన ఆలోచనలు, వినయ విధేయతలు గల విద్యార్థులను దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం, హరిద్వార్ తయారుచేయుచున్నారని వివరించారు. శ్రీమతి పార్వతి జీవించేకళ విద్యార్థులకు ఎలా దోహదపడుతుందో వివరించారు.

వ్యర్థ ప్రేలాపన వద్దేవద్దు - మౌన సాధనే ముద్దు.

11-12-08 శ్రీరామ హంస సహ్యాద్రి ఆశ్రమమం, ఓడరేవులో డిసంబర్ 11 నుండి 13 వరకు విచారక్రాంతి అభియాన్ సాధనా శిబిరం నిర్వహించబడింది. కుటుంబ, సమాజ, ప్రపంచ వైపరీత్యాలకు పరమపూజ్య గురుదేవులు అందించిన ఏకైక మార్గం ఆలోచనలో మార్పుతేవడం. ఈ విజ్ఞానాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని ఉపాసన, యజ్ఞం, ధ్యానం, సత్సంగం, క్రాంతిధర్మీ సాహిత్య పఠనం, విశిష్ట ప్రదక్షిణల కార్యక్రమం చేపట్టబడింది. దాదాపు 70 మంది హాజరైన ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్ సూత్ర సంచాలన చేశారు. కారంచేడు ఆశ్రమం నుంచి పూజ్యులు శ్రీ ప్రణవానంద స్వామీజీ వచ్చి సాధకులకు అమూల్యమైన ఆదర్శ ఆలోచనలతో ప్రేరణ ఇచ్చారు. శ్రీ సుకుమారన్ (బాపట్ల ప్రజ్ఞామండలి) యజ్ఞ ధర్మము మరియు సత్సంకల్పముల ఆవశ్యకత గురించి వివరించారు.

నెల్లూరు జిల్లాలో కార్యక్రమాలు

9-10-08 నెల్లూరు జిల్లా కలువాయి గ్రామంలో కలువాయమ్మ దేవాలయమందు దేవీనవరాత్రుల సందర్భంగా దేవస్థాన కమిటీ ఆధ్వర్యంలో శ్రీ రామచంద్రయ్య, వెంకటేశ్వర్లు, కృష్ణయ్య గార్లు పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించారు. 110 మంది పరిజనులు ఈ కార్యక్రమము నందు పాల్గొన్నారు.

19-11-08 తేదిన నెల్లూరు టౌన్ నందు ఎస్.వి.ఎస్. కళ్యాణమండపము నందు గాయత్రీ పరివార్ నెల్లూరు టౌన్ కన్వీనర్ శ్రీ గుండ్లపల్లి తిరునారాయణ, సులోచనమ్మ గార్ల కుమారుడు అరవింద్-కోడలు సుచితల కుమారుడు చి|| కౌస్తుభ్ నామకరణ మహోత్సవాన్ని అత్యంత వైభవంగా శ్రీమతి టి.భువన గారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ టి.రమణమూర్తి గారు, శ్రీమతి ఎన్.సురేఖ, శ్రీమతి సరళాసురేష్ గార్లు నిర్వహించారు.

రాష్ట్ర సంయోజకులు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు గారు సంస్కారాల గురించి చక్కని సందేశమిచ్చారు.

30-11-08 గ్లోబల్ మహోపురశ్చరణలో భాగంగా నెలలో చివరి ఆదివారం సామూహిక గాయత్రీ మంత్రజపం కుందురువారిపాలెం, గోళ్ళపాడు, వెన్నదేవి, ఎల్.కూరపాడు, కళ్ళకుంట, దేవవరం, పాలపాడు, రాలిపాడు, ఉప్పలపాడు,

లక్ష్మీపురం, సంతమాగులూరు, కారుమంచి, అడవిపాలెం, గంటావారిపాలెం గ్రామాలలో, నరసరావుపేటలో జరిగింది. ఒక్కొక్కచోట 50-100 మంది వరకు భక్తులు పాల్గొన్నారు.

ఒంగోలు జిల్లాలో

11-11-08 తేదిన పులికొండ గ్రామం, చీమకుర్తి మండలం పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ మలసాని వెంకటేశ్వర్ల దంపతులచే నిర్వహించబడింది. 44 మంది గ్రామస్థులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. శ్రీ రావూరి సుబ్బారావు, అరుణల వివాహదిన సంస్కారం జరుపబడింది. 10 సంపూర్ణ సమర్పణ పుస్తకములు విక్రయించారు.

12-11-08 తేదిన చిర్రమారిపాడు, జరుగుమల్లి మండలమందు పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ మలసాని శ్యామల మరియు మలసాని శ్రీదేవిలచే నిర్వహించబడింది. శ్రీ నలదల సుబ్బారావు జన్మదిన సంస్కారం కూడా నిర్వహించబడింది. 12 సంపూర్ణ సమర్పణ పుస్తకములు విక్రయం జరిగింది.

23-11-08 తక్కెళ్లపాడు, కొరిసపాడు మండలం, ప్రకాశం జిల్లా రామాలయం నందు పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ మలసాని వెంకటేశ్వర్లు, మలసాని శ్యామల నిర్వహించారు. 53 మంది భక్తులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. 8 సంపూర్ణ సమర్పణ పుస్తకములు విక్రయించబడ్డాయి.

కర్నూలు జిల్లా ఆస్పిరిలో

7-10-08 కర్నూలు జిల్లా ఆదోని మండలం ఆస్పిరి గ్రామంలో రామతీర్థ ఆశ్రమమందు శ్రీ శివరామకృష్ణానందస్వామి ఆధ్వర్యంలో పంచకుండి గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీమతి భువన (నెల్లూరు) నిర్వహించారు. సుమారు 200 మంది పరిజనులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

29-10-08 కర్నూలు జిల్లా ఆదోని పట్టణమందు సుజాత సీడ్స్ ఫాక్టరీలో శ్రీ ప్రతాపరెడ్డి గారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి భువన, మోహనకృష్ణ పంచకుండి గాయత్రీ యజ్ఞం నిర్వహించారు. సుమారు 1500 పరిజనులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

యాప్రాల్ లో

13-11-08న రంగారెడ్డి జిల్లా యాప్రాల్ కు చెందిన చింతల్ గుట్టపైన కార్తీకపౌర్ణమినాడు గణపతి, శ్రీసీతారామ, శ్రీగాయత్రీ

నిశ్చబ్దానికి ప్రతీకగా నిలవడమే ధ్యానం.

దేవాలయాల నిర్మాణనిమిత్తం ఉదయం 6 గంటలకు భూమిపూజ నిర్వహించబడింది. భూమిపూజను శ్రీ కె.వి.వాలయ్యపంతులు, శ్రీ దుర్గామల్లికార్జునరావు నిర్వహించారు. ఈ మహాకార్యానికి మూలవిరాట్టుగా కృషిచేసింది. ప్రముఖ కార్యకర్త శ్రీ హరిహరస్వామి. శ్రీ కె.నరసింహ, శ్రీ కె.శ్రీనివాస్ కుడి-ఎడమ భుజాలుగా ఉండి అండదండలనందించారు. భవిష్యత్తులో ఇంకా అందించనున్నారు.

ఉద్దమర్రిలో

30-11-08న రంగారెడ్డి జిల్లా ఉద్దమర్రి గ్రామంలో శ్రీ వెంకటేశ్వర దేవాలయమందు వంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ పి.ఎన్.సురేష్ కుమార్ ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి విజయావిశ్వనాథ్ నిర్వహించారు. సుమారు 200 మంది యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

వసంత పంచమీ సాధన

పూజ్యగురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సమారోహానికి ఈ 31 జనవరిలో వస్తున్న వసంతపంచమికి ఒక సంవత్సరం పూర్తి అవుతుంది. ఇది మిని పూర్ణాహుతిగా భావించుకొనవచ్చు. ఈ సందర్భంగా ఈ క్రింద ఇచ్చిన సాధనా క్రమం చేసుకొనవచ్చును. మొత్తం 19 అధ్యాయములు ఈ పత్రికలో ఇవ్వబడ్డాయి. ఈ అధ్యాయాలు 8 రోజులలో పూర్తిచేసి 31 జనవరి పూర్ణాహుతిగా జరుపుకోవాలి.

- (1) ఈ 9 రోజులు ప్రతిరోజు, 1 గంట గాయత్రిజపం,
- (2) 23-1-09 నుంచి 27-1-09 5 రోజులు రెండేసి అధ్యాయాలు, 28-1-09 నుంచి 3 రోజులు మూడేసి అధ్యాయాలు పారాయణచేసి 31వ తేదీన వంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం చేసుకోవాలి.
- (3) యుగశక్తి గాయత్రి మాస పత్రికకు 5 మంది క్రొత్త చందాదారులను చేర్పించండి. అప్పుడే పూర్ణాహుతి పూర్తి అయినట్లుగా భావించుకోవాలి.

సాధకులందరికీ సాదరపూర్వక ఆహ్వానం

నారాకోడూరులోని గాయత్రీ శక్తిపీఠం వేదమాత గాయత్రీ బ్రహ్మ శాంతికుంజ్ హరిద్వార్ లో విలీనం చేయబడిన విషయం మీకందరికీ తెలిసిందే.

ఇప్పుడు శాంతికుంజ్ వారి సూచనలను అనుసరించి నారాకోడూరులో సాధనా సంస్కారాలు నిర్వహించబడుతున్నాయి. సాధకులకు ఉచిత వసతి, ఉచిత భోజన సౌకర్యాలు కల్పించబడినాయి.

అందరు ఆహ్వానితులే.

ఇట్లు

అశ్వినీ సుబ్బారావు
విశ్వగాయత్రీపరివార్
దక్షిణభారత సంయోజకులు

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

ప్రతినెల వార్తలు, ఫోటోలు ఆలస్యంగా వస్తున్నవి. అందువలన ప్రచురణకు ఇబ్బందిగా ఉంది. దయచేసి ప్రతినెల 10వ తేదీలోగా పంపించగలండులకై కోరుచున్నాము.

ధ్యానాన్ని ఒకపనిగా చేయకు - ప్రతి పనినీ ఒక ధ్యానంగా చెయ్యాలి.